

زۆرلیکردن له ئیسلامدا نییه

کیشهی هه‌لگه‌رانه‌وه و هه‌لگه‌راوه‌کان
له سه‌ره‌تای ئیسلامه‌وه تا ئه‌مرو

نووسینی:

دوکتۆر ته‌ها جابر ئه‌له‌لوانی

وه‌رگێرانی:

ئیسماعیل سه‌ید ئیبراهیم

لا إكراه في الدين

إشكالية الردة والمرتدين
من صدر الإسلام حتى اليوم

د. طه جابر العلواني

ترجمة:

إسماعيل سيد إبراهيم

زۆرليگىردن لى ئىسلامدا نىيە

كىشەى ھەلگەرانەوۋە و ھەلگەراوۋەكان لى سەرەتەى

ئىسلامەوۋە تا ئەمىرۆ

پەيمانگای جیهانیی فیکری ئیسلامیی

(۲)

زۆریکردن له ئیسلامدا نییه

کیشهی هه‌لگه‌رانه‌وه و هه‌لگه‌راوه‌کان له سه‌ره‌تای

ئیسلامه‌وه تا ئه‌مه‌رۆ

نووسینی:

دکتۆر ته‌ها جابر ئه‌له‌لوانی

وه‌رگێرانی:

ئیسماعیل سه‌ید ئیبراهیم

چاپی یه‌که‌م

۲۰۰۷ زاینیی

۱۴۲۸ کۆچی

زۆریکردن له ئیسلامدا نییه

کیشه‌ی هه‌لگه‌رانه‌وه و هه‌لگه‌راوه‌کان له سه‌رده‌تای ئیسلامه‌وه تا ئه‌م‌پۆ

* نویسنی: د. ته‌ها جابر ئه‌له‌لوانی.

* وه‌رگێپانی: ئیسماعیل سه‌ید ئیبراهیم.

* له‌ بلاوکراوه‌کانی: په‌یمانگای جیهانیی فیکری ئیسلامی، ژماره (٢).

* ژماره‌ی سپاردن: (١٠٦٧) ی سالی ٢٠٠٧ ی وه‌زاره‌تی رۆشنییری.

* چاپی یه‌که‌م، سلێمانی ٢٠٠٧.

* تیراژ: ٨٠٠ دانه.

* چاپخانه: کۆمپانیای چاپ و په‌خشی نووسه‌ر.

* ئیمه‌یلی پرۆژه: iiitkurdistan@yahoo.com

* مافی له‌چاپدانی ئه‌م به‌ره‌مه‌ پارێزراوه‌.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ده سڀڪ

گوراو و نه گوراوه کان

بڱگومان هه موو گهل و نه ته وه يهه كڙمه لڙڪ بنه ماي نه گور و چه سپاوى هه يه، كه سوره له سهر پاراستنيان به هه موو نامرازيكى گونجاوو په رڙينكردى دهوريان بؤ ئه وهى بيانپاريزي له دهسكاربيكردى و گورين و لادان و سووكردى و سووكايه تي پيكرديان، گرنگترين نه گوري هاوبه ش له نيوان گهلاندا كه هه مويان دانيان پياناوه به وهى كه چه سپاوه به هه موو شيوه يهه پاريزگاري لڙده كه ن ((ناسنامه ي گهل)) و بنه ماكانى مانه وه يه تي، چونكه ناسنامه ي گهل بوون مانه وه يه تي، كه ناتوانى وازى لى بهيئى، يا خود سازش له سهر لايه نيڪ له لايه نه كاني، يان به شيڪ له بنه ماكانى بكات، هه روه ها ناسنامه ي گهلانيش جوراو جورن له پووى ره گه ز و بنه ماوه، ئه وهى كه گهل لڙڪ له گهلان به به شيڪ له ناسنامه ي خووى داده نئى گهل لڙڪيتر پيى وانييه و بئى، به لام خالى هاوبه ش له نيوان گهلاندا - به گشتيى - پئويستى رڙگرتنى ناسنامه كه يانه، هه روه ها پاراستنيه تي به هه موو ره گه ز و بنچينه كانيه وه، هه موو گهلان واده زانن پئويسته له سهر يان كه شتى به به ها و به نرخ بكن به قوربانى و خوئين و گيان ببه خشن له پئناو پاريزگاربيكردى و مانه وهى ناسنامه كه يان و هه موو بنه ماكانيدا.

ئەوھى جىڭگاي گومان نىيە كە زۆربەى گەلان - پېش ئەم سەردەمە -
 ئاينەكانيان بە گرنگترين كۆلەكە و پاىەى ناسنامەكانيان زانىوھ، لەو
 گەلانەش: رۆمانە بئەپرستەكان پېش پىادەكردنى مەسېھىت، بابلىەكان و
 گەلانى تىرىش، ئەمە جگە لەو گەلانەى كە بوون و مانەوھيان و دروستبوونى
 ناسنامەى تايىبەت بە خۆيان پەيوەست بووھ بە پەپرەوكردنى ئاينىك لە
 ئاينەكان و خۆبەستەنەوھ پىوھى، لىرەوھ زانايانى فىقھى ئىسلامى دور
 نەپۆشتوون كە ئاينىيان وەكو يەككە لە پىنج پىويسىەكانى مرؤف داناوھ،
 ھەرەھا بە فاكتەرى سەرەكىى زۆرىك لە ياسا گرنگەكانيان داناوھ، بە تايىبەت
 كە جىھادىيان كردووھ بە ئامرازى داكۆكىكردن و پاراستنى دىن لەسەر ئاستى
 ئوممەت و جىبەجىكردنى سزای ھەلگەرانەوھ لەسەر ئاستى تاكەكەس، چونكە
 بە ھۆى جىبەجىكردنى سزای ھەلگەرانەوھ لە دىن ئاين پارىزراو دەبىت لە فىل
 و يارىپىكردن و دەرچوون و ھەلگەرانەوھ لىى، وە شەرەزانانى مسولمانىش لە
 كاتىكدا دان بەم راستىەدا دەنىن كە ھىچ دژايەتییەك نابىنن لە نىوان
 جىبەجىكردنى سزای ھەلگەرانەوھ و ئازادى ئاينىندارى و زۆر نەكردن لە
 مسولمانبووندا، بە دىزايى سەردەمە جىاوازەكانى مېژوووشمان ئەم بۆچوونە -
 جىبەجىكردنى سزای ھەلگەرانەوھ لە بەرامبەر بوونى ئازادى ئاينىندا -
 زالبووھ بە شىوھىەك كە پراو بۆچوونى شەرەزانانى گەورە كە جىاوازبووھ لە
 زۆرىنەى فوقەھا و قورسايى خۆيان ھەبووھ پشتگوى خراوھ، كەسانى وەكو
 عومەرى كورپى خەتتاب (سالى ۲۳ك - ۶۴۴ز شەھىد كراوھ) و ئىبراھىمى
 نەخەى (۱۹۶ك وەفاتى كردووھ) و سوفيانى سەورى (۱۶۱ك وەفاتى كردووھ)
 و چەندىن ناوى درەوشاوھى تر پراكانيان وەرنەگىراوھ و پشتگوى خراوھ،
 ئەمەش وىكردووھ لەوانەى حوكمە شەرعىيەكانيان گىراوھتەوھ و گواستۆتەوھ

دهنگوی نه وه بڼاوبکه ونه وه که نه م حوکمه کډه نگی له سهره و زږبه ی زوری زانایان و شهرعناسان په پره ویان کردووه، نه ویش به زورکردن له که سی هه لگه پراوه له دین که بگه پټه وه ناو ئیسلام، یان نه گه نه گه پرایه وه بکوژری، نه مه ش له بهر پاراستنی ئایینی ئیسلام له سووکایه تی پیکردن و لادان لی، چونکه سهرچاوه ی دامه زانندی نوممه ی ئیسلامی و شهرعیه تی ده ولته، ههروهک سهرچاوه ی عه قیده و شهرعیه ته و یاساکانی ژیا نه — هه موو یاساکان — له نوممه تی ئیسلامی و ده ولته تی ئیسلامییدا، سه یریش نییه که له دوا ییدا نه م حوکمه جیگر بیټ له نه قل و هوش و بپیاره دادوهریه کانداه کو یه کیک له سزا شهرعیه جیگره کان که کډه نگی شهرعناسانی له سهره، به شیوه یه که تاووتویکردن و قسه له سهرکردنی لای زوری نه شیاوه، که چو ن ده کری قسه له سهره بابته ټیک بکری که فوکه ها له سهری کډه ننگ بن؟!

نه گه ر مملانی ئی شارستانی نه م سهرده مه نه بوا یه که ره خنه و پیداچوونه وه ی کرد به پیوه رو مه نه هج و ده سه لاتی ته واوی پیدا له شیکردنه وه و ره خنه گرتن له هه ر شتیک که بو یستری، نه وا فایل نه م بابته دوباره نه ده کرایه وه له م سهرده مه دا، سهره تاش پیشره وانی ریفورمه کان نه م بابته یان وروژاند، که هه ریه که له نه فغانی و موحه ممه د عه بده و ره شید ره زا^(۱) و چه ند که سیکیتر بوون به مه به سته نه وه ی که نه م کیشیه له گه ل

¹. کاتیک ناوی چاکسازده کان ده به م یاخود ده لیم پیشره وانی بزروتنه وه ی چاکه خوازی، مه به ستم له مانه یه: جه ماله ددینی نه فغانی (و: ۱۸۹۷) و له م کتیبانه دا باسی ژیا نی کراوه: کتیبی موحه مده پاشا مه خرومی به ناو نیسانی (خاطرات عن جمال الدین الأفغانی) و کتیبی (جمال الدین الأفغانی: المفتری علیه) ی مو حسین عه بدولحه مید، ههروه ها پیسه کی (سهرجه م کاره کانی جه ماله ددینی نه فغانی) ی موحه مده عه ماره. ههروه ها موحه مده عه بده (و: ۱۹۰۵) موفتی میسر له سهرده می خویدا و ژیا ننامه ی نه میش به پینووسی قوتابیه کی که ناوی ره شید ره زایه نو سراه، ههروه ها له پیسه کی (سهرجه م کاره کان) دا هاتووه: یه کینکی تر له و چاکسازانه ره شید

ئازادى ئايىندارىيى و پادەربېرىندا تىك دەگىرىن، ھەروھە لەگەل مافەكانى مروفدا نايەنەوھە كە باس لە ھەلبژاردنى ئايىن دەكات لەلایەن مروفەوھە و ئازادىي گوزارشتكردن لەو بىرو باوھەپەھى ھەركەسىك ھەلگىرتوھە بەبى زۆرلىكردن، لەو كاتەدا بەم چاكسازانە وترا: كە لە ئىسلامدا زۆرلىكردن ھەيە مادامىك زۆرى لە واجبە زۆرى لە كەسى ھەلگەپراوھە لە ئىسلام بكرى بۆ گەپرانەوھە بۆ دىن يان دەكوژرى، ھەروھە ئەمە پىشلىكردى ئازادى بىرو باوھەپ و پادەربېرىنە، لەم پرووھە وەلامى چاكسازەكان جۆراوجۆر بوو، بەلكو ھەندىكيان پوزشيان دەھىنايەوھە، ئەفغانى كىتیبە بەناوبانگەكەى (الرد على الدهريين)ى نووسى بۆ ئەوھى ئەوھە دووپات بكاتەوھە كە پىويستە شوين قورئان بكەوين لە گفوتگو لەگەل نەياراندا و دىالۆگيان لەگەلدا بكەين، وھ گومان و دوودلى بەلگەكانيان پوچەل بكەينەوھە بە بەلگە و دەلىلى ئىسلاميانە، بەلام ئەم كىشەيەى كۆتايى پىنەھىنا و بە شوينى دەبەرىكراچوون و موناقدەشە مایەوھە، لە ھەر كاتىكدا باس بكرایە ئاماژەى بۆ دەكراو دەنگ بەرز دەكرايەوھە لە ئاست ئەو كىشەيەدا، ھەندى زانای تىرىش بە چپەوھە پاكانى خۆيان دەدركاند، چونكە پىچەوانەى پراى زۆرىنە بوو لەسەر ئەم بابەتە و گومانى خۆيان دەردەبەرى لەوھى كە كۆدەنگى لەسەر بىت، ئەم چرپەيە لە شىخ (شلتوت – و: ۱۹۶۳) ھوھە بىسترا، لەدوای ئەوئىش شىخ (محمد أبو زهرة – ۱۹۷۴) شوينى كەوت، ھەروھە

پەزايە (و: ۱۹۳۵) نووسەرى تەفسىرى (المنار)، ھەروھە خاوەنى گوڤارى مەنار، ئەمىش لە زۆر شويندا باسى ژيانى كراوھە، لەوانە: (آراء سياسية لرشيد رضا) بە پىنووسى (وجيە كوثراني)، (الغرب في نظر رشيد رضا) و (الجامعة الإسلامية للدكتور فهد الشوابكة)، ھەروھە چاكسازىكىتر (الكواكبي) يە (و: ۱۹۰۲) خاوەنى كىتیبى (أم القرى) و (طبائع الاستبداد)، دابەشبوونىكى فراوان ھەيە لەسەر ھەئسەنگاندى ئەم كەسايەتيانە و پۆليان، بەلام جىوازى نىيە لە نىوان لىكۆلەراندا لەسەر گزنگى بايەخى بەرھەمە بەجىماوھەكانيان و كارىگەرىيان لەسەر بىكھيتسانى ئەقلىتەتى نوحبەى عەرەبى لە سەدەى پابردوو (واتە نۆزدە) و سەرەتاكانى سەدەى بىستەمدا.

که سانیتیش^(۱)، به لّام ئەمانه دەنگیان بەرز نه کردەوه بۆ وتنی پراکانیان، بە لکو بێدەنگیان هەلبژارد و ئەو هی زانا پێشووه کانیان دەوتەوه (لەم سەر دەمه دا شتگە لێک هەن ئەگەر دەریان بپری ئەوه ئەوه دەبیت)، بۆیه که یسی ئەم بابەتە بە نیوه کراوه و نیوه داخراوی مایه وه. دواتر پوو داوی له سیداره دانی (علي محمود طه) له سوڤان له سالی ۱۹۸۵ دا هاته پێشه وه، له کاتی کدا سه روکی سوڤان (جعفر نمیری) پیاده کردنی حوکمه کانی شه ریه تهی ئیسلامی پراگه یاند، له و کاته دا دکتۆر هه سه ن تورابی جیگری گشتی بوو، پرای تاییه تهی هه بوو له سه ر هه لگه پانه وه، به لّام له و کاته دا پراینه گه یاند، به لّام له ناو لایه نگران و قوتابیه کانیدا بلّو بوو، بۆیه دادگای سوڤانی به سه روکیا تهی قازی (الکباشی) حوکمی کوشتنی کابرای ده رکرد که ته مه نی هه فتا و نوّ سالّ بوو، به به رچاوی جیگری گشتیه وه کوژرا بێئه وه ی نه یاری ده ربپری. هه روه ها کاتی ک (فیصل بن مساعد) حوکمی کوژرانی ده رچوو به شمشیر به تۆمه تهی هه لگه پانه وه، له کاتی کدا که پێشتر دانی نابوو به تاوانی کوشتنی ئەنقه ست که ئەمه یان به س بوو له پووی شه رعییه وه بۆ له سیداره دانی و پێویستی به وه نه ده کرد قازی و زانا کان تۆمه تهی تر بده نه پالی، به لّام له گه لّ ئەوه شدا له سه روبه ندی کوشتنه که یدا باسی هه لگه پانه وه که شی کرابوو، به لّام له و کاته دا ئەم مه سه له یه کێشه یه کی دروست نه کرد، نه زانرا ئایا هه لگه پانه وه که ی تاوانی سه ره کی کوشتنه که ی بوو یا خود تۆمه ته که ی تری؟ حوکمی دادگا ئاماژه ی بۆ ئەوه نه کرد بوو.

دواتر مه سه له ی کوشتنی (سلمان رشدی) هاته پێش و فه توای جوړا و جوړ له باره یه وه ده رچوو، له وان هه فتوای ئیمام خومه ینی (و: ۱۹۸۹) که

¹. بۆ ئەم مه سه سه سه سهری کتیبی (الإسلام عقيدة و شریعة) ی شیخ (محمود شلتوت)، القا هره ۱۹۶۶ بکه.

به‌ناوبانگ‌ترینیان بوو بۆ حه‌لال‌کردنی خوینه‌که‌ی، که کیشمه‌کیشمیکی زۆری به دواى خۆیدا هینا، بۆیه کیشه‌که بوو به کیشه‌یه‌کی جیهانی و هه‌موو پۆژئاوا که‌وتنه باسکردنی مافه پيشی‌لکراوه‌کانی مرۆڤ، له‌وانه مافی ده‌ربهرین و ئایینداریی، به‌وه‌ش ئیسلامیان به ده‌ستدریژکار ده‌زانی بۆ سه‌ر بالاترین به‌های هاوچه‌رخى پۆژئاوا، که به‌های ئازادییه، هه‌روه‌ها زۆربه‌ی ئه‌و فه‌تواو کتیبانه‌ی که ده‌رچوون قسه و به‌لگه‌ی شه‌رعزان و زانایانیه ده‌هینایه‌وه ییر که باس له واجبوونی کوشتنی هه‌لگه‌پاوه ده‌که‌ن، ئه‌وه‌ش پیچه‌وانه‌ی مافه‌کانی مرۆڤ نییه و تیگه‌یرانیکی له‌گه‌ل ئازادیی راده‌برهرین و ئایینداریییدا نییه، هه‌ندیکیان دروشمی (به‌لێ بۆ ئازادیی فکر، نا بۆ ئازادیی کوفر)یان به‌رزکرده‌وه، پۆژئاوا وه‌کو خۆی مایه‌وه و پۆژه‌ه‌لاتیش هه‌روا - وه‌کو ده‌لێن -، به‌ریتانیا له‌سه‌ر حسابی گرتبوونی باری ئابووری و هه‌ژاریی ده‌یان ملیۆنی خه‌رج کرد بۆ پارێزگاری سه‌لمان پوشدی له ده‌ستی مسوولمانان، که فه‌واکان و قسه‌و باسه‌کان کردیان به هیمایه‌کی جیهانی بۆ ئازادی له کاتی‌کدا که ئه‌و جگه له به‌کریگه‌راویکی سووک هیچی تر نه‌بوو، کتیبه‌که‌شی کرد به پینگایه‌کی خۆناساندن و باؤنی تاقیکردنه‌وه.

دواى ئه‌مه کیشه‌ی په‌نه‌انکوژیی (فرج فوده) له لایه‌ن هه‌ندی گه‌نجی کۆمه‌له ئیسلامیه‌کانی میسه‌روه هاته کایه، پارێزه‌ره‌که‌یان میان‌ه‌وت‌ترین زانای ئه‌وکاته‌ی بانگکرد که شیخ (محمد الغزالی و: ۱۹۹۶) بوو، ئه‌ویش هیچ چاری نه‌بوو جگه له په‌سه‌ندکردنی رای زۆرینه‌ی زانایان له‌م بواره‌دا که واجبوونی کوشتنی هه‌لگه‌پاوه‌یه، به‌مه‌ش فه‌ره‌ج فۆده بووه هه‌لگه‌پاوه و شایانی کوشتن، ئه‌و گه‌نجان‌ه‌ش به پیو‌یستیان ده‌زانی حوکمی شه‌رع جیبه‌جی بکری به سه‌ر که‌سیکی خوین حه‌لال‌کراودا، ده‌وله‌تیش به پیو‌یستی ده‌زانی که خۆی

خوینەکه‌ی برپۆژی چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی نه‌کردایه، ئه‌وا ئه‌و گه‌نجانە فه‌توای خوێان به‌ سه‌ر ده‌وله‌تیشدا ده‌دا، ئه‌وه‌ی که پێویست بوو ده‌ره‌ق به‌ ئه‌ویش ده‌یانکرد، به‌مه‌ش له‌ میسر دا هه‌رایه‌کی گه‌وره‌ دروست بوو که دانه‌ده‌مرکایه‌وه، هه‌روه‌ها گه‌فتوگۆ و مشتومپی زۆر له‌ نیوان زانایان لایه‌نه‌ سیاسی و لیبرالی و پارێزه‌ر و مافناس و پۆژنامه‌ نووساندا دروست بوو، که پێشتر به‌ هیچ شێوه‌یه‌ک میسر به‌ خوێه‌وه‌ نه‌بینیوو، به‌ شێوه‌یه‌ک نووسین و بابه‌ته‌ پۆژنامه‌وانییه‌کان که نووسران له‌ سه‌ر ئه‌و بابه‌ته‌، ده‌گه‌یشه‌ نزیکه‌ی نوو به‌رگی گه‌وره‌، به‌مه‌ش ده‌رگا که دانه‌خرا و کێشه‌که‌ کۆتایی نه‌هات، له‌ سه‌ر به‌ندی دامرکانه‌وه‌ی ئه‌م کێشه‌یه‌دا کێشه‌ی (د. نصر حامد أبو زید)یش قووت بووه‌وه، که دیسان تۆمه‌تبار کرا به‌ هه‌لگه‌رانه‌وه‌و یه‌کێک هه‌ستا به‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی داوا له‌ سه‌ری بۆ جیاکردنه‌وه‌ی ژنه‌که‌ی لێی و مامه‌له‌ له‌گه‌ڵکردنی وه‌کو هه‌لگه‌رپاوه‌یه‌ک، دووباره‌ ده‌رگای ئه‌م باسه‌ کرایه‌وه‌ و خه‌ڵکی که‌وتنه‌وه‌ نووسین و قسه‌ له‌ سه‌رکردن و نووسینه‌کان گه‌یشه‌نه‌ نزیکه‌ی پێنج به‌رگی گه‌وره‌، جگه‌ له‌ کتێبه‌کانی تاوانبارکراو که گرنگترینیان (التکفیر فی زمن التکفیر – به‌کافرکردن له‌ سه‌رده‌می بیرکردنه‌وه‌دا) بوو، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌ به‌رنامه‌و قسه‌کانی سه‌ر شاشه‌ی ته‌له‌فزیۆن و راډیۆکان، به‌مه‌ش دکتۆر ئه‌بو زه‌ید بوو به‌ هه‌یمایه‌ک له‌ هه‌مماکانی ئازادی و داواکاری زانکۆکانی ئه‌وروپا و ئه‌مه‌ریکا زیادی کرد له‌ سه‌ری بۆ کارکردن تیااندا، ئه‌و و موحه‌ممه‌د ئه‌ره‌گۆن بوون به‌ دوو راویژکار بۆ گرنگترین کاری ئینسکلۆپیدی پۆژناوایی تایبه‌ت به‌ قورئان که زانکۆی (لیدن) سه‌رپه‌رشتی ده‌کات، هه‌روه‌ها پێش ئه‌وه‌ی مه‌ره‌که‌بی کێشه‌که‌ی (أبو زید) وشک بێته‌وه‌، کێشه‌یه‌کی تر سه‌رپه‌ه‌لدا که تایبه‌ت بوو به‌ (د. حسن حنفی) و هه‌مان تۆمه‌تی درایه‌ پال، دیار بوو که ئه‌زه‌هر و کۆمه‌لێک

لايه نيترواين به باش زانى كيشه كه كونترول بكنه و نه هيلن گه وره ببیت، بويه هيرشكردن به ناوى ئيسلامه وه كه مكرابه وه بو سهرى، به لام نه ته وه يه كگرتووه كان و لايه نه په يوه نديداره كانى و دامه زراوه كانى سيستمى نوپى جيهانى نه وه ستان له هيرشكردنه سهر ئيسلام و تاوانباركردنى به وهى كه له هه موو ئايينه كان زياتر دژى مافه كانى مروؤف و ئازاديه، به لگه شيان ئه وه بوو كه تائيسستاش چه مكى هه لگه پانه وه پياده دهكات و سزاي كوشتنيشى بو دادهنى، نيترو چؤن ده توانرئ ئه م كيشه يه چاره سهر بكرئى كه تائيسستاش به رده واهه؟

له كاتيكدان ئيمه سهرگرمى ئاماده كردنى ئه م كتيبه ين، ميسر سهرگرمى كيشه ي (د. نوال السعداوي) و جياكردنه وه يه تي له مي رده كه ي، ئه مه ش له بهر ئه وهى كه هه ندئى ليدوانى ئه و له گوڤاريكدان بلاوكراوه ته وه و تيايدا گالته به هه ندئى حوكمى شه رعى دهكات، ئيمه هه ندئى سهرنجمان هه يه له سهر ئه م جو ره داوايانه كه له شوپنى تايبهت به خويدا باسى ليوه دهكه ين، هه روه ها راي شه رعناسان ده هينين له سهر چؤنيه تي سه لماندنى هه لگه پانه وه، به لام لي رده دا دوو هه لويسي تي دكتور ه نه وال باس ده كه م، يه كيكيان له مه غريب و ئه ويتر له ئه مريكا، كه ته نها ئه وهى ئه مريكا باس ده كه م، له كاتيكدان به رگري له ئيسلام كردووه و پالپشتى ليكردووه، له به رامبه ر سه دان مامؤستاي پسپور له ليكؤلينه وه كانى رؤژه لاتي ناوه راستدا، ئه و وتوويه تي: "ئيوه ئه ي مامؤستاگه لي رؤژئاوايي، هانمان ده دن له سهر وازهيئان له دينه كه مان و هه لگه پانه وه له كلتور شارستانيه تمان، هه روه ها ده لين ئيسلام دژى ئافرهت و مافه كانيه تي، به لام منيش زور كاري ئيوه م زانيوه له جياوازي و دوويه ره كي و به كه مزانينى گه لاني غه يري خوئان، به لام ئه م شتانه مان له ئايين و

رۆشنگیری و داب و نهریتی خۆماندا نه بینوووه ". بهراستی ئەم قسهیهی گریاندمی له کاتی خۆیدا که گویم لێی بوو، هیوادارم که ئەم ههلوێسته له لای خوای گهوره تکاکاری بێت ئەگەر توانی بهردهوام بێت له سهه ئیمانکهی، سههره رای گێژه لۆکه و زریانیش.

گومان له وه دا نییه که خه لکانی هه لگه پاره هه ن و که سانیکیش هه ن که خۆیان له ئیسلام بیه ری کردوو، ئیسلامیش پیسی ئه مانی قبول نییه، به لام زۆر پرسیارم له خۆم کرد ئەگەر ئەم سزایه جیه جی بکرایه له سهردهمه جیاوازه کانی میژووی ئیسلامییدا، به شیوهیه کی ورد و ته واو؟ ئایا هه لگه پاره وه ده وه ستا؟ ئایا کۆمه لگا مسولمانه کان له مرۆدا خالی ده بوون له که سانیک که ئاراسته فیکری و بیاوه ریه کانیا ن پیاده ده کرد و خۆیان گیل ده که ن له ناسنامه و بیرو باوه ری ئیسلامی؟ ئایا ئه وانه ی که په یوه ندییا ن کردوو به حیزب و جوولانه وه سیاسی و کۆمه لایه تییه کانی که په یوه ی سۆشیا لیستی و مارکسیه ت و بوونگه رای و شتی تریا ن کردوو، په یدا ده بوون؟ یا ن با پرسیاره که بگۆرین و بلین: ئەگەر سزای هه لگه پاره وه جیه جی بکرایه له ولاتی مسولماناندا، ئایا ئه وانه ی ته مه نیکی گرنگیا ن به سهه بردوو له گه ل مارکسیه تی لینینی و عه لمانیه ت و بیدینی و پوچگه رای و نه هلهستی و بوونگه رای، دواتر گه پاره وه ته وه به ویستی خۆیا ن دوور له دادگاییکردن و ناسنامه ی خۆیا ن دۆزیوه ته وه، هه روه ها سه ره له نوێ ئیسلامیا ن کردوو به به رنامه ی خۆیا ن، ئایا ئه وانه ئەمڕۆ ده مان له ژیا ندا؟ ده یا نتوانی ئه و به رگری و دا کۆکیه ی که ده یکه ن له ئیسلام بیا نکردایه ؟

لیره وه خۆم کیشایه ناو لیکۆلینه وه ی ئەم سزایه بو گه یشتن به تیگه یشتنیکی ورد و دروست که لایه نه کانی دیاری بکات و باکگراوند و

رهه نده جياوازه كانى ئاشكرا بكات. بنه ماى گشتى ئىسلامىي كه قورئانى پيرۆز هيناويه تى برىتييه له (ئازادى ئايىندارىيى) و (لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ)، بينيم كه پياچوونه وه به م بابه تدا به پياچوونه وه يه كي گشتى شه رعيبانه تىنوئيتى ده شكئىنى، زۆر گرنگيشه هه تا ئه گهر له م باسه شماندا بگه ينه هه مان ئه نجامى پيشوو، به لام هيچ به ربه ستىك نيه ئه گهر ئه نجامى دووه ميش بيت دواى گه پان و ليكؤلئينه وه يه كي گشتگر بؤ په يامى خواو سوننه تى پيغه مبه ر ﷺ ده بيت بپاوامان پئى هه بيت به سه ره تاو كؤتايى، هيچ جيئى نه نگيش نيه ئه گهر ته سلئيمى هه ر حوكمىك له حوكمه كانى خواى گه وره بين و ئه وه ي كه پيغه مبه ر ﷺ هيناويه تى.

ده بئى سوپاسى خوا بكه ين و شوكرانه بژئيرى بين كه ئه م باسه دواى ئه وه ي رپه وه ي خؤى وه رگرت، تيايدا (مه نهجى مه عريفىي قورئان) مان وه رگرت كه رينماييكه رى باشترين رپگايه، بؤيه ش گه يشتينه كؤمه له ئه نجاميكي زۆر گرنگ كه نامانه وئى خوينه ر په له بكات له زانينياندا، زۆر نيه ئه گهر تۆزىك ئارام بگرئى هه روه كو چۆن ئئمه به ئارام بووين، تا بابه ته كه به وردى و له سه رخؤو بىرليكردنه وه وه كه شايسته ي كه سى عه ودالى پاستى و زانسته بخوينئته وه، به پاستى وزه وتونا و كاتئيكى زۆرمان له خويندنه وه و بىرکردنه وه و تىپرامان و ئىجتىهاددا خه رج كرد، به لام - پش ئه وه و دواى ئه وه ش - توانايه كي به شه ريه، تواناي به شه ريش - هه رچؤنئىك بيت - جيگاي كه مته رخه مى و كه موكورتيه، جا ئه وه ي شتى باشى تيا ده ست كه وت با دوعاى خيّرمان بؤ بكات له پاش مله، چونكه له هه موو كه س زياتر پيؤيستيمان به دوعاى خيّر، ئه وه شى كه موكورتى تيا بينى، با داواى ليؤوردنمان بؤ بكات له خوا و

عهیبه کانمان پِیْلَی، ئیمهش تهنه چاکه مان مه بهست بووه و یارمه تیش هر لای خوی به توانا و خاوهن سوپاسه .

دهزانم هر له سهره تاوه کۆمه لیک هه ن زۆریک له و شتانهی که له م لیکۆلینه وه یه دا هاتوون به دلایان نییه، من ناترسم له وانهی که زانان و عه و دالی زانستن که له گه لمدا نه بن له بۆچوونه کانما، چونکه ئه مان کۆکبن له گه لم یان نا، خاوهن زانستن و هه لسوکه وتی زانا و فیرخوازه زانن و شاره زای ئه ده بی ئیختیلافن، نه شاره زایانه قسه ناکه ن و پيشه کی به رامبه ر تاوانبار ناکه ن، به لام من له قسه ی که سانی دۆگما ده ترسم که (جاحظ) پِیْیان ده لئ (خاوهن ئه قلی ره شوکی)، ئه وان ده ماری ملیان هه لده ستیت به وه ی که وتومه و نووسیومه، دلنیاشم ئه قلی ره شوکی تیا یاندا ده جوولئ و نووسه ر به چه ندین تۆمه ت تۆمه تبار ده که ن و ئه وه ی پشتگیریشی بکات به ده ردی ئه وه ی ده به ن، ئاخه خاوهن ئه قلی ره شوکی " پِیْویستیان به تیرامان و بیرکردنه وه نه ماوه و وازیان له گه ران هیناوه به دوا ی راستیدا، چونکه په ندیان له رابردوویان وه رنه گرتوه ⁽¹⁾، هه ندئ شتیان بیستوه و به ر گوئ که وتوه، له ئه قلیاندا جیگیر بووه، دوا ی ئه وه ی لاساییکردنه وه ره گی دا کوتاوه تیا یاندا و وایکردوه که ئه فسانه و شتی پووچ زوو بجیته میشکیانه وه، به لام چوونه ناوه وه ی حه قیک له سه ر بنه مای به لگه و بورهان قوورس و گرانه، ئه وه ئه قلانه ی که سالانیک له سه ر لاسایی رها توون، هیه چه نه زان و وشکن و جگه له وه رگرتنی سلبی و ته سلیمبوون به و شته ی که لای زۆرینه بلاوه هیه چی تر نییه، له کاتی که قورئانی به رز و پیروز خه لکی فیتری گه ران به دوا ی به لگه دا ده کات، که هیه چه شتی که وه رنه گرن تا نه گه نه قه ناعه ت به هوی به لگه یه که وه: (قُلْ هَاتُوا

1. نه مه قسه ی (جاحظ) ه که موحه ممد کورد و در بگرتوه له کتیی (أمراء البیان).

بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) (البقرة: ۱۱۱)، ههروهه دهفه رموی: (قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ) (الأنعام: ۱۴۸).

خوای گه وره ناردنی په یامه ئاسمانیه کانی به ستوته وه به وهی که خه لکی لای خوا به لگه یان نه میئی بو پروانه هینان، وه که دهفه رموی: (رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا) (النساء: ۱۶۵)، له کاتی کدا خوای دروستکه رو گه وره وا دهفه رموی، واته توانای به لگه هینانه وه شی به مروفه به خشیه، ریگه شی پیداره که داوای به لگه و نیشانه کان له خوای خوئی بکات ئینجا له پیغه مبه ران و نیردراوان، ئه مه چجای ئه وهی که داوا له خه لکیتر بکات، به لام کۆلکه زانا و نیمچه قوتابیانی زانست و خه لکی به گشتی جگه له شوینکه وته یی قسه ی ئه وانیتر و لاسایی به ئه قلیکی دۆگماوه هیچی تریان له دهست نایهت، له بهر ئه وه خه لکی سته مکار و بانگخووانی درۆینه ده زانن چۆن به کاریان بهینن و هه لیان سوورپینن له چوارچیوهی پرۆژه کانیاندا، بو گه مارۆدانی بانگخووانی هه ق و چاکه خووان، ئیستا که ئه م بابه ته ئاماده ده که م، بیرمه کاتی ک قوتابی بووم به منالی لای شیخ (عبدالعزیز السامرائی) - خوا غه رقی ره حمه تی بکات - زوو زوو ئه م فه رموده یه ی دهدا به گویماندا که دهفه رموی: (یوزن یوم القیامة مداد العلماء بدماء الشهداء)^(۱)، واته: پرۆژی قیامهت مه ره که بی زانایان به خوینی شه هیدان پیوانه ده کړی و ده کیشری. چه ند دلخوش ده بووم له وکاته دا که ئه م فه رموده یه و هاوشیوه کانیم ده بیست، وه کو ئه وهی دهفه رموی: (من سلك

¹ . بروانه: (تخریج العراقي علی إحياء علوم الدين ۱/۱۰)

طريقاً يَلْتَمِس فِيهِ عِلْماً سَهْلاً اللهُ لَهُ طَرِيقاً إِلَى الْجَنَّةِ^(۱)، واته: هەر که سێک رێگایه ک بگریته بهر بۆ فیروونی زانست، ئهوا خوای گه وره رێگایه کی بۆ چوونه به ههشت بۆ ئاسان دهکات. ئه مانه و چه ندين فه رمووده ی تر شیخ زۆر باسی لێوه دهکردن بۆ هاندان له سه ر فیروونی زانست، به راستی که له و کاته دا هاندانیکی باش بوو بۆم، زۆر جار ده مپرسی باشه چۆن مه ره که بی زانایان به خوینی شه هیدان ده کی شری له کاتی که ئه وان له قوتابخانه و مزگه وته کاندانانیشتوون و ده رس ده لێنه وه، به ئارامی و له سه رخۆیی، هه ندیجاریش پاداشت ده درێنه وه و شتیشیان بۆ ده کری له ملولا؟ ئه م ژیا نه خۆشه له نیوان کتیب و کاغه ز و قه له مدا له کوئی و ژیا نی مواهیدی که له کوئی که پووبه پووی چه ندين تیا چوون ده بیته و ده کوژی و ده شکوژی؟ تا گه وره بووم ئه م پرسیا ره م هه ر بۆ وه لام نه درایه وه، به لام دوا ی ئه وه ی که په نجا سالم له ته مه نم بری، خه ریکه ورده ورده سه ره تاکانی ئه م پرسیا ره م بۆ پوون ده بیته وه، ده ستم کرد به قۆناغی پووبه پووبوونه وه ی خه لکی به قورئانی پیروزی رێگای به رنامه ی (أَسْمَةُ الْمَعْرِفَةِ - به ئیسلام کردنی مه عریفه)، ئه م به رنامه یه وایلی کردم که سه یری ئیسلام بکه م به سه رتا پاگیری و مه به سه ته کانی شه ریه ته که ی، هه روه ها ئاما نه کانی به رنامه که ی و تاییه ته ندی هه کانی په یامه که ی، نه ک سه یرکردنی ورده کارییه کانی فیه و مه عریفه نه قلیه کان، هه روه که چۆن له گه لیا ده ستم کرد به قۆناغی تیرامان له حا لی ئوممه تی ئیسلام که نموونه یه ها تووه بۆ خه لکی، هه روه ها ئه و ته حه ددا و مملانییانه ی پووبه پووی که له پوور و میژووی ده بیته وه، له به رامبه ر میژوو و که له پووره خه لکی تره وه، له به ر ئه وه له مباره یه وه بۆ چوون و مه عریفه یه کی مه نه جیم لا

¹. فه رمووده ی ژماره (۳۶۹۹) له (صیح البخاری)، هه روه ها ژماره (۲۶۴۶) له (صیح الترمذی).

دروست بوو دهباره‌ی زور شت که پروبه‌پروم بوونه‌وه به‌شیوه‌ی جیاواز، هندیکیان له شیوه‌ی ترحه‌ددا و هندیکی تریان به شیوه‌ی پرسیار، بویه دواتر ده‌ستم کرد به گه‌پان به دوا‌ی دهرگایه‌کدا بؤ دهرچوون له‌م کیشانه، نه‌ک له سهر ئاستی تاکه‌که‌س و حه‌زی ئه‌وه‌ی که پزگارم بیئ به تهنیا به پرینی ریگایه‌ک که خوا‌ی گه‌وره به لوتفی خوی بمخاته به‌هسته‌وه، به‌لکو له‌سهر ئاستی پزگاریی ئوممه‌ت به‌گشتی له کیشه و تهنگزه‌کانی و ئه‌و واقیعه خراپه‌ی ئیستای، برپای ته‌واویشم به‌وه هه‌یه که یه‌که‌م هه‌نگاو بؤ چاکسازی و پزگارکردنی ئه‌م ئوممه‌ت به‌بی هه‌نگاو‌یکی فیکریی بی‌ت، بیگومان ده‌بی مه‌ننه‌جه‌کانی بیرکردنه‌وه چاک بکرین، که هه‌ندی بیری ژه‌هراوی له‌ناوبه‌ر تواناو هیزی ئه‌م ئوممه‌ته‌یان له ناو بردووه، وه‌ک: جه‌بریته و پشتلی‌کردنه‌وه، تیغه‌گه‌یشتن له وه‌زیفه و کاری هۆکاره‌کان، تیغه‌گه‌یشتن له سروشتی سوننه‌ته خوا‌ییه‌کان و دنیا‌ییه‌کان، ئه‌مانه و چه‌ند بیرو بؤ‌چوونیکی تری له‌ناوبه‌ر یه‌کیان گرتووه که ناتوانن به‌ره‌وپیش چوونیکی شارستانی دروست بکه‌ن، هه‌روه‌کو که ناتوانن یارمه‌تیده‌ر بن بؤ به‌ره‌وپیش‌چوون خویان به‌سن بؤ له‌ناوبردنی ئه‌وه‌شی که هه‌یه.

له چوارچیوه‌ی گه‌پان به دوا‌ی ره‌گ و پیشه‌ی ئه‌و فیکره ژه‌هراوی و له ناوبه‌رانه‌دا، پیم که‌وته کۆمه‌لیکی زور له که‌له‌که‌بووی مه‌عریفی که له ناو هه‌ناوی که‌له‌پووری ئه‌قلی و نه‌قلی ئیمه‌دا هه‌ن، دوا‌ی گه‌پان و لی‌کۆلینه‌وه گه‌یشتمه قه‌ناعت له‌سهر کۆمه‌لیک مه‌سه‌له که پیشینه‌کانمان قسه‌یان له‌سهر کردووه و پییان وابوووه کۆتاییان پیه‌یناوه و چوونه‌ته بنج و بناوانی، ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وانیش گه‌پراویانه‌ته‌وه، وادیاره خۆشیان پیوه هیلاک نه‌کردووه، ته‌نها به ته‌حقیق و هه‌ندی راستکردنه‌وه و بلاوکردنه‌وه‌ی نه‌بی و شیعیاریان ئه‌وه‌بووه

که "پیشینه‌کانمان هیچ‌یک نه‌هیشتوت‌وه بۆ دوا‌بینه‌کان"، له‌مه‌شه‌وه ئیسلام با‌جه‌که‌ی دا‌وه به‌هه‌ل‌گه‌رانه‌وه‌ی کۆمه‌لێکی زۆر له‌رۆله‌کانی، هه‌روه‌ها شو‌ینکه‌وتنی ئه‌فکاره‌ پو‌وچ و ئاییدی‌ۆلۆجیا ما‌وه‌کان و پاشه‌پۆی هه‌ندی بانه‌ما و بیرو بۆ‌چوون.

پیش‌تریش پیشه‌کیه‌کم بۆ کتیبه‌که‌ی ها‌وپریم (راشد الغنوشی) نووسی که نا‌ونیشانی کتیبه‌که‌ی (حقوق المواطنة – مافه‌کانی ها‌وولاتی‌بوون) بوو، هه‌ولم دا‌بوو لایه‌نه‌ جیا‌وازه‌کانی (پروژه‌ی مانه‌وه‌و به‌رده‌وامی ئیسلامی ها‌وچه‌رخ) پوون بکه‌مه‌وه، که به‌رده‌وام له‌ته‌نگه‌رده‌دا ده‌بێ هه‌تا‌کو کۆمه‌لێک شتی گرنگ و هه‌ستیار بۆ پیش‌ه‌ه‌وانی ئیسلامی قسه‌به‌ده‌ست پوون ده‌بیت‌ه‌وه، که له‌می‌ژوو‌ماندا هه‌ن، له‌ دا‌وی ئه‌وه‌ شهن و که‌و ده‌کرین، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ له‌گۆستنه (اجتهاد) لا‌وه‌کیانه‌ له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ کیشه‌و با‌به‌تانه‌ی که‌ دژانی ئیسلام پووبه‌پووی پیشه‌وا‌یان و قسه‌پۆیشتو‌وانی ده‌که‌نه‌وه، دا‌دی‌ان نا‌دا، هه‌روه‌کو هه‌ول‌دان بۆ دۆزینه‌وه‌ی چاره‌سه‌ری لیکنزی‌ک‌کردنه‌وه و ته‌ئویل‌کردنی ته‌وفیقی له‌گه‌ل فیکر و ئاییدی‌ای به‌رامبه‌ر چاره‌سه‌ر نییه‌.

ئه‌وه‌ که‌سه‌ زۆر خزمه‌تی ئیسلام نا‌کا، که‌ دیت هه‌ل‌گۆستن ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی واز له‌ مه‌زه‌به‌ی شه‌رع‌زانان به‌ینێ و بگاته ئه‌نجامێک له‌ باره‌ی دا‌به‌ش‌کردنی ها‌وولاتیان له‌ (دار الاسلام) دا، بۆ (مسولمانان) که‌ له‌ خاکی ئیسلامدا ده‌ژین به‌ ئاسایش و ئارامی، هه‌روه‌ها (نامسولمانان) که‌ له‌ خاکی ئیسلامدا ده‌ژین به‌ هۆی پارێزگاریی مسولمانانه‌وه، بێت و ئه‌م با‌به‌ته‌ به‌راورد بکات به‌ چه‌مکی (ها‌وولاتی‌بوون)ی ها‌وچه‌رخ به‌ هه‌موو پاشکه‌وته‌کانیه‌وه له‌م سه‌رده‌مه‌دا⁽¹⁾،

¹. بگه‌رێ‌وه‌ بۆ پیشه‌کیه‌که‌مان بۆ کتیبی شیخ راشد غه‌نوشی (حقوق المواطنة: حقوق غير المسلم في المجتمع الإسلامي).

ئەمە تەنھا لەبەر ئەوەی دەرگا والا بکات لە بەردەم ئەقلى مسولماندا كە چەمكى هاوولاتبیون پیاوێه بکات، كە لە چوارچۆیهی دەولەتى نەتەوهیى هاوچەرخى ئەوروپادا لە دایك بووه و بە حازرى بۆ ئیئمه نێردراوه .

یاخود كەسێك پێیوابۆ كێشهى ئەم ئوممهتەى چارهسەر كردووه كاتێك دیت و هه لگۆستن دەكا بۆ ئەوهى چەمكى (دیموكراسى) بە هه موو پاشكەوتە و پێشه لیبڕالیهكانیهوه پیاوێه بکات، بەبۆ راستكردنهوهى كۆمهله فیکریك كە لە رابردووهوه بۆمان ماوهتەوه و سهرى كێشاهه بۆ بلابوونهوهى دیاردهى تاكپهویى و ستهم و دەستبهسراگرتن لەم ئوممهتەى ئیئمهدا، نەك تەنھا لە ئیستادا بەلكو لە رابردووشدا، هەر خوا خوێشى دەزانیت تا كەى بەردەوام دەبن لە لەناوبردن و دەستبهسراگرتنى داها تووماندا⁽¹⁾. پێیوئستیش ناكا مسولمانان چەمكى (پلورالیزم - فرهیى) بە هه موو شیوهكانیهوه وەرگرن، تا ئەو سیستمه فیکریه راست نەكەنەوه كە بووهتە هۆى دەمارگیرى نارپهوا و گهراپانهوه بۆ سهرهتاكانى یهكتر پهفزكردن، كە ئیسلام پزگارى كردین لێى، ههروهها پهتكدنهوهى راپى جیا هەر چیهك بیئت با لە شتیكى زۆر لاوهكیشدا بیئت.

بە دلتیاییهوه چارهسەرى كێشهى مسولمانان بەوه ناكرى، كە شیوازی بهراوردكردن و لیکنزیككردنهوه و تهئویلکردن و راستكردنهوهى كەم و كورت بگرنه بهر، ئەمە ئەگەر لە رووى تیۆریشهوه گونجاو بیئت ئەوا ناتوانیت لە

¹. كتیبێك دەرچووه هی هاوریتی خوێشهویست و شاعیرم (زید بن علی الوزیر)، زۆر كتیبێكى بهپێژه به ناونیشانی: (الفردية: بحث في أزمة الفقه الفردي السياسي عند المسلمين)، من پێتموایه ئەم كتیبه درێژهپێدەرى كتیبهكەى كهواكیبه (طبائع الاستبداد) كە دواى نزیکهى سهده سالتیک بهسەریدا تیپهریوه، ههروهها كتیبهى (النائینی): (تنبيه الأمة) بۆ روونكردنهوهى ئەوهى كە سروشتى زۆردارىی تا ئیستاش وهكو خوێهتێ و تاكپهویى بلابوو بهردەوامه و ئوممهتیش لە خهویكى قوولدايه، إنا لله وإنا إليه راجعون.

واقیعدا کیشە هاوچەرخەکان چارەسەر بکات، بەلکو بەردەوامبوون لە سەر ئەم شیوازە، خاوەن پرۆژەکان - بەتایبەت ئیسلامییەکان - دەخاتە تەنگژەووە کە لە تەنگژەیی ئەوانیتر کەمتر نابێت، ئەگەر بەردوام بن لەسەر ئەم گۆرپانکاریە جوژنیانە، ئەوا لە کۆتاییدا دەبینن لە چوارچیۆی سیستمیکدان، کە پەییوەندی بە ئیسلامەووە هەر وەکو پەییوەندی سۆشالیستەکان و لیبرالیەکان بە دیموکراسی و نازادی و شیعارەکانی تریانەووە وایە و زیاتر نییە، ئەوانیش تا دەگەنە دەسەلات ئە دروشمانە بەرز دەکەنەووە، بەلام کاتیک گەیشتنە دەسەلات ئەوا جۆرەها تەفسیر و پاشەپاشی بۆ دەکەن، نازادییەکان سنووردار دەکەن و شتە زۆرەکان کورت دەکەنەووە، بە شیۆیەیک کە دیموکراسیەکیان دەرگای بەندیخانەکان و الّا دەکات و نازادییەکان کۆت و بەند دەکات لەگەڵ زۆری نازادیدا، هەر وەها جۆرەها دەستبەسەرگرتن و سووکایەتی پیکردن و چەوساندنەو و ئەشکەنجەدان پەیرەو دەکەن.

ئیسلامییەکان پێش هەموو کەس پێویستیان بە خۆ پاککردنەووە هەیه، دەبێ لە خەلکانیتر زیاتر خۆیان بپارێزن لەوێ بکەونە ناو ئەم جۆرە کارانەووە، هیچ کاتیک ئیسلام مەبەستی نەبوووە کۆمەلێک بە سەر کۆمەلێکی تردا زال بکات، بەلکو مەبەستی تەنها ئەو بوووە نایەتەکانی خۆی گەورە بە سەر خەلکیدا بخوێنرێتەووە و فییری قورئان بکرین بۆ ئەوێ خۆیان پاک بکەنەووە و دەرباز ببن لە هەواو هەووسی ستم و زۆرداری، هەر وەها ببن بە جینشین و ئاوەدانکەرەووەی زەوی و بەندایەتی خۆیان بۆ خوا دووپات بکەنەووە.

چارەسەری ئەم کیشانە - چارەسەری ئیسلامیانە بنبەر - پێویستی بە دەرچوونی مسوڵمانان هەیه لە تەنگژە فیکرییە بەردەوامەکان کە ماونەتەووە

بۆمان، له گه‌ڵ سه‌رله‌نووی د‌ارشتنه‌وه‌ی ئه‌قلی مسو‌لمان به‌ شی‌وه‌یه‌ك كه
 ببیته‌وه به ئه‌قلی‌کی د‌اهینه‌ر و هه‌لگۆزه‌ر و خاوه‌ن به‌لگه، هه‌روه‌كو چۆن
 ئه‌قلیك بوو كه خاوه‌نی په‌یامه‌كه‌مان ﷺ د‌ایرشتبوو، به‌ قورئانی به‌رز و هه‌ر بۆ
 ئه‌ویش ده‌گه‌رایه‌وه، ئیستاش ده‌بی بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ بگه‌رپینه‌وه له‌م
 ئه‌ركه‌ماندا.

كاتیك وه‌حی خویندراو (قورئان) و ده‌سه‌وسانکاری بی‌باوه‌پان به
 بچووكترین سوهرت و پروونكرده‌وه و ته‌فسیری كۆتای پیغه‌مبه‌ران ﷺ ده‌بن به
 تاكه سه‌رچاوه، ئه‌وكاته ئه‌قلی مسو‌لمان ده‌توانی خه‌سه‌له‌ته‌ گشتیه‌كانی
 ئیسلام و مه‌به‌سته‌ بالاكانی ده‌رك بكات، له‌ پیش هه‌مووشیانه‌وه: خوا
 به‌یه‌كناسین و نه‌فس پا‌ككردنه‌وه و درێژه‌دان و به‌رده‌وامیی، د‌وای ئه‌وانه‌ باقی
 مه‌به‌سته‌ شه‌رعییه‌كان و به‌ها بالاكانی ئیسلام دین وه‌كو: دادگه‌ریی، ئازادیی،
 ئه‌مانه‌تپاریزیی، یه‌كسانیی و پر‌گارکردنی مرۆف له‌ به‌ندایه‌تی به‌نده‌كان بۆ
 به‌ندایه‌تی خ‌وای به‌نده‌كان، له‌ سته‌می ئایینه‌كانه‌وه بۆ دادگه‌ریی ئیسلام، له
 ته‌سکی دنیا بۆ پانتایی د‌وارپۆژ، هه‌روه‌ها دۆزینه‌وه‌ی خه‌سه‌له‌ته‌ گشتیه‌كانی
 ئیسلام و سیفه‌ته‌كانی ئومه‌ته‌كه‌ی، له‌وانه:

یه‌كه‌م: جیهانیبوونی ئیسلام و گه‌ردوونیبوونی، هه‌روه‌ها گشتی‌تی
 په‌یامه‌كه‌ی بۆ هه‌موو مرۆفایه‌تی و بۆ هه‌موو سه‌رده‌م و كاتیک، ئه‌و مه‌رجانه‌ی
 كه ئه‌م خه‌سه‌له‌ته‌ پیوستی‌تی له‌ پیش هه‌موو شتیكه‌وه فراوانیی و نه‌رم‌كیشی
 و كرانه‌وه به‌ سه‌ر هه‌موو مرۆفایه‌تی و شارستانییه‌ت و كه‌لتووره‌كانی جیهاندا
 و هه‌رسكردنیان و تیكه‌لبوونیان و تیپه‌پاندنیان و به‌ره‌وپیش‌ب‌ردنیان له‌گه‌ڵ
 خۆیدا.

دووه م: دهسه لات به دهستی کتیبی خواوه ژمونداری به سهر هرچی
غهیری خویه تی، تهنه ئه و دهسه لاتدار و سهرچاوه و دارپژهری حوکه کانه، بۆ
هه موو بۆچوون و هه لوئستی مسولمان ده بی سهرچاوه بی ت.
سییه م: ئایینی نه رمکیشی و په حمه ت، کۆکه ره وه ی هه موو ئایینه کانیترو
هه ژموندار به سهر هه موویانه وه .

چواره م: پیغه مبه رایه تیه کی کۆتایی، نوینه رایه تی هه موو په یامی
پیغه مبه رانی پیش خوی بکات، پینمونی ته واری تیا بی، به شیوه یه ک که
مرؤفایه تی له دوا ی ئه و پیوستیان به هیچ به رنامه یه کی تر و هیچ وه حیه کی تر
نه بی.

پینجه م: ئوممه تیکی نمونه یی و ده ره اتوو له نیوان ئوممه تانی تر،
دامه زراو به شیوه یه ک بتوانی پیشره وی ئوممه تانیترو بکات به ره و هه ق و
راستی.

به م شیوه یه خوی گه وره ئه م ئوممه ته ی کردوو به سهرمه شقی خه لکی و
پیشره ویان به شیوه یه ک که تهنه پیوستی به زانایانی خواویست و موجته هید
و به توانا هیه، که ئاییه نه که نوئ بکه نه وه به تیگه یشتنی تازه وه و ئایه ته کان
له شوینی خویان دابنن له واقیعدا، یاخود واقیع هاوتتا بکه ن له گه ل به ها
بالاکانی وه حی وه کو (خوا به یه کناسین و نه فس پاککردنه وه و به رده وامیی)،
جا گۆرانه میژوویی و کۆمه لایه تییه کان به هه ر لایه کدا برۆن، ئه وان تیگه یشتنی
دروستیان بۆ ئایینه که یان هه بی، به شیوه یه ک بیپاریزن له گۆرانکاری
تیپه رینه ران و شت دانه پالی له لایه ن نه زان و هیچ له بارانه بووه کان، بشزانن
چۆن خه لکی به کتیبی خواو سوننه تی پاکی پیغه مبه ره وه ده به ستنه وه له

هه موو سه رده م و کاتیدا، هه روه ها خه لک به شیوه یه کی جوان بو کتیبی خواو سوننه ده گپنه وه، هه رچه ند دوور بکه ونه وه و دلایان ره ق ببی.

له نیوان ره های و ریژه یی و سه رچاوه کانی شه رعداناندا

هیچ گومان لای برواداران به پیغه مبه ران نییه که پیغه مبه رایه تی کۆتایی هاتوه جگه له (قادیانی) نه بی، یاخود ئه وانه ی برویان به پیغه مبه ری کۆتایی نه هیئاوه و تا ئیستاش چاوه پوانی پیغه مبه ری کۆتایی ده کهن، که لای گاوره کان مه سیحه و له لای جوله که کان موسایه. ئه م قورئانه به ره های و کراوه یی ماوه ته وه بو هه موو سه رده م و کاتیک و شوینه جوراوجوره کان، هه ر نه وه و پۆله یه کی مرؤف بیته قورئان ئاسوی نوئی بو ئیسلام کیشاوه تا عه قیده یه کی دامه زراو و جیگیر بمینئ و بنچینه کانی شه ریعه ت ون نه بن، هه ر ئه و ئاینی خوی بالا ده سته که ئه مری به مرؤفایه تی کردوه بروی پی بهینن له یه که م وه حییه وه بو یه که م پیغه مبه ر تا کۆتا پیغه مبه ر ﷺ، به لام به تیگه یشتنیکی جیهانیانه ی گشتی و به رده وام له نو بیبونه وه دا بو قورئانی پیروز، هه روه ها بو ژیان و سوننه تی پیشه وای مه زمان ﷺ، که به گشتی ده بیته مه نه جیک بو تیگه یشتن و شوینکه وتن و ده سته پیوه گرتن نه ک لاسایی حه رفی و سه رکیل، ئیسلام به کۆتا یاسا کانی وه که قورئان له خوی ده گری، ئاینی تاکی خوی گه وره یه که دوی هاتنی هیچ دینیکیتر قبول ناکات له به نده کانی، ئه مه ش مانای ئه وه یه که قورئان هه ژمونداری به رده وامه به سه ر هه موو شتی کدا، بویه بو هیچ که سیک نییه له هه رسات و کاتی کدا بیته که قسه ی خوی پیش قورئان بخت یان سنووریک بو مانا کانی دابنی و له قال بیان بدات و ریگا به تیگه یشتنی تر نه دا، ئه گه رنا قورئان ره های خوی له ده ست

دهدا و دهبیته دهقیکی پڙهیی و تاییهت به کات و شوینیکی دیاریکراو، یاخود میژوویبونی دهبیته هوی ئهوهی دهست به سهر ماناکانیدا بگیری و ملکهچی تهئویل و لیکدانهوهی مروؤف و کات و شوین و داب و نهریت و کهلتوور و پرووداو بییت.

له بهر ئهوه پیغه مبهر ﷺ مانا ره هاکانی قورئانی سنووردار نه کردوه به لیکدانهوهیهکی کوتایی له لایهن خویهوه^(۱)، به لکو به سوننهت و میژووی خوی حوکم و فرمانهکانی قورئانی چه سپاندوه، به شیوهیهک منهجهیهتی شوینکوتن و پیاده کردنی پوونکردوتهوه که خوای گهوره فرمانی پیکردوه، ئه مه که په یوه ندی به ئایهتهکانی ئه حکامه وه هیه یهک له دوانزه ئایهتی

¹. پیغه مبهر ﷺ هیچ تفسیریکی له لایهن خویهوه نه نووسیوه به مانای زاراوهیی تفسیر - وهکو هندیك بۆچوونیان وایه -، تنهها هندیك نایهتی کهم نه بییت که جیریل - علیه السلام - فیتری کردوه، جگه له مه پیغه مبهر ﷺ له گهال قورئاندا سوننهت و ژبانی خوی بۆ به جی هیشتوین، سوننهت و تفسیر ههریه که بیان تیگه یشتنی خویان هیه، نه گهر پیغه مبهر ﷺ هه موو نایهتهکانی قورئانی پیرزی تفسیر بگردایه و ماناکانی لیک بدایهتهوه، نهوا بۆ هیچ کهستیک نه بوو که لیکدانهوهی قورئان بکات، جگه لهو تفسیره نه بی که پیغه مبهر ﷺ خوی کردویهتی، هه موو نهوانی تفسیریان کردوه له هاوهلان و تابعه کان و نهوانه شتیکیان لیه وهر گراوه وهکو تفسیر ده کهوتنه ژیر به لینی سزای پیغه مبهر هوه ﷺ، پاشان تیرامان و لیورد بوونهوه له قورئان چ سوودیکی دبوو نه گهر نهو کهسهی قورئانی بۆ دابه زیوه هه مووشی تفسیر بگردایه؟ یان چۆن شه عزانان و نه هلی راو بۆچوون و فەرمووده ناسان ئه م هه موو رایه جیاواز و مه زه به جیا یانه یان دبوو نه گهر تنهها یهک تفسیر بۆ قورئان بکرایه، به شیوهیهک که هندیکیان دهیان و سه دان مه سه له یان له تنهها نایه تیگه وه وهر گرتوه، نایا پیغه مبهر ﷺ نه مانه ی هه موو له تفسیره کهیدا باس کردوه، ئیمامی رازی له پیشه کی تفسیره کهیدا ده لئ نه گهر بمویستایه تنهها له سهر سوره تی (فاتحه) قورسای باری حوشر نیکم دهنوسی و هیشتا مانا که شی تهواو نه دهبوو، نایا ئه م و هاوشیوه کانی مه به ستیان له وه نه وه بووه که تفسیر لیک له پیغه مبهر ﷺ دوه بگین نه وه؟ نایا حوکمی نهوانه و تفسیره کانیان که هه زاران تفسیر ده بی جیهی؟ نه گهر تفسیریکی پیغه مبهر ﷺ هه بی و نهوان تییان په راندی؟ نهی نهوانه ی که قسه ی هاوه لان و تابعه کانیان وهر گرتوه له تفسیردا؟ بیگومان جیاوازی زوره له نیوان سوننهت و تفسیردا، سوننهتی پیغه مبهر ﷺ بریتیه له قسه و کردوه دانپیانانه کانی که نه مانه ش به یان کردنی قورئان، به لام نه مه ناوانزی تفسیر، والله أعلم.

قورئانه (واته له هەر دوانزه ئایهت یه کێکیان تایبه ته به ئه حکامی شه رعیه وه)، به لام سه رجه م ئایه ته کانی تری کردووه به ئایه تی کراوه و په ها، که هه موو شوین و کاتی ک ده گریته وه، خه لکی له هه موو سه رده می کدا ده توانن سوودیان لیوه رگرن و مانایان بکه ن به وه ی که خوا بو یان ئاسان بکات، تی پرامان و لی کۆلینه وه له ئایه ته کانی قورئان مافی هه موو که سیکی شاره زایه، به لکو واجبیشه له سه ری، سوننه تی پیروز - جگه له لای نه کانی ئه حکام و پوونکرده وه ی پیویست و راسته وخۆ - له پووی پراکتیکه وه پیاده کردنیکی تیرو ته واو و ئه په پی تیگه یشتنی ورده، له پووی دانپیانان و گوتاریشه وه، باشترین پوونکه ره وه و شیکه ره وه ی ئایه ته کانی قورئانی به پیزه، که به گشتی وایکردووه سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ باشترین مه نه هج بی ت بو شوینکه وتن، ده بی ئی مه ورد بین له تیگه یشتن له شوینکه وتن و شوین پی هه لگرتن له به رامبه ر لاسایکردنه وه دا، هه رچی شوینکه وتنه ئه وا له سه ر بنه مای به لگه و ده لیل، زانیاری، تیگه یشتن و ده رککردن داده مه زری، به لام لاسایی ئه وا دووباره کردنه وه و به دوا داچوونه بی گویدانه به لگه و بو ره ان.

دوای ئه مه له به رامبه ر په های قورئاندا هه موو میژوومان ده که ویته خانه ی ریژه بیبونه وه، به هۆی کاریگه ری کات و شوین و که لتوو ره تایبه تیه کان، هه روه ها باری کۆمه لایه تی و فیکریی کاری تی ده که ن، کاتی ک ده رک به مه ده که ین به شیوه یه کی بابه تیانه، له گه ل تیگه یشتنمان له تایبه تمه ندیه نه مه کانی په یامی پیروزی ئیسلام به ئه قلیه تیکی گشتگیره وه، که ئه و ئه قلیه ته توانای تیگه یشتنی چه مکه بالاده سته کان و مه به ست و داوا شه رعییه کانی هه بی، ئه وا ده توانین زۆر و زۆر تر له شوین و خاله لاوازه کانی

که له پوور و میژوومان تیښگهین، ههروه کو ده توانین زوریک له خاله به هیزه کان دیاری بکهین.

لیره وه ده کړی له زانستی ته فسیردا (ئیسرائیلیات)^(۱) وه ک ترسناکترین خالی لاواز دیاری بکهین که تووشی ئه م زانسته بووه، هه ر له سه ره تاي سه ره له دانیه وه، وه ئه مه تیايدا پوچووه و کاردانه وه ی سلبیشی هه بووه له سه ر زانسته کانی قورئان، هه ر له سه رده می نووسینه وه یه وه تا ئیستا، به ئی راسته پیشیننه کانمان وزه و توانایه کی گه وره یان خه رج کردووه له پیئاو به رنه گار بوونه وه یدا، به لام بیگومان هه ندیکیان کاریگه ریی سه لیبی خو یان به جی هیشتووه، له فه رمووده دا ده توانین ئه وه ده رخنه یان که زوریک قسه ی دروو سترکراو به ده سته ی ئه نقه ست خزینراونه ته ناو فه رمووده کانه وه، که هه ندیکیان ته نانه ت له په رهنسیپ و پیوره کانی زانایانی فه رمووده ش په ت بوون و چوونه ته ناو کتیبه کانه وه، ئه مانه پوولی خراپیان بینیه له شه فکردن و دو به ره کیی ئوممه ته که ماندا، یا خود له یاسا ئوصولی و حوکمه شه رعیه کانددا ده توانین کو مه لیک پاشماوه ی به رنامه کانی ئوممه ته کانی پیشتوو بینین که قورس و گران بوون و ئایینی ئیمه لایر دوون به په حمه ت و ئاسانگیریی خو ی، هه موو ئه مانه بو ئه وه ی ئه هلی زانست له زانایانی بو خوا سولحاو ئه رکه کانی خو یان جیبه جی بکه ن، هه روه ها بو ئه وه ی به رده وام له ناوه نده کانی زانستی شه رعیه دا چاوگی پان و به دوا دا چوون هه بی بو مه سه له کان، بو ئه وه ی شتیک که له ئیسلامدا نییه نه چیتته ناوی، هه روه ها بو پاریزگاریی کردن له م دینه و به پاکیی مانه وه ی بو بالاده سته بوونی به سه ر هه موو ئایینه کانی تر دا، هه روه ها بو

¹. شهو خورافیات و شهفسانانیه که تیکه لی گپرانوه و چیرۆکه کان بوون و دوورن له راستیه وه و هه موو شهقلتیکی ورد ده توانی جیایان بکاته وه (وه رگپن).

ئەو ھى كالىككردنى بەردەوام ھەبى لە نىوان قورئان و مروؤف و بوونە و ھەردا، ھەتا بوونە و ھەر ھەمووى دەبىتە مالىكى ئارام بۆ مروؤف و بەھا بالاكانى و ھەكو پىي راست گرتن و ھەق و ئەمانەت لە ھەموو جىھاندا بەردەوام بىت.

ئىستا ترسناكىيە لە كوئو ھە بۆسە داھە بۆ ئىسلام؟

بىگومان خوای گەورە گرنگترىنى خەسلەتە كانى پەيامى كۆتا پىغەمبەرانى ديارى كردوو، كە پەيامى ئىسلام و ئەوئىش بۆ ھەموو جىھان، گرنگترىنى خەسلەتە كانى شەرىعە تىشى ديارى كردوو كە برىتە لە پەرحمەت و ئاسانگىرى، ئەمە تەنانەت لە پىش ھاتنى پىغەمبەرىشە وھ ﷺ، ئەم خەسلەتە - واتە ئاسانگىرى و پەرحمەت - لە ھەموو پەيامە كانىترى وھك دوعاكانى ئىبراھىم و تەورات و ئەلواحى موسا و ئىنجىلى عىسا و پەيامە كانى ترىشدا ھاتوو، ئەمەش لە دەروونى مروؤفايە تىدا جىگىر بوو تا پىش ھاتنى پىغەمبەرىشە ﷺ، ئەھلى كىتابىش بەو شىوئە بانگە وازى موشرىكە كانى عەرەبىان دەكرد پىش ئىسلام، خوای گەورە گوتارى جىھانىي ئاسانگىر و پەرحمەت و لا بردنى قورسى و گرانىي شەرىعەتە كانى پىشوووى كردوو بە دوو تايبەتمەندى پىغەمبەرىشە ﷺ، جىا لە ھەموو پىغەمبەرانى تر، ئەو ھەلگىرى پەيامى مروؤفايەتى ئىسلامە و ئاسانكار و پەرحمەتى گشتگىرى تىايە لەسەر بنەماى بەھا بالاكان كە ھەموو مروؤفايەتى تىايدا ھاوبەشەن.

گرنگترىن و ديارترىن دەق كە لەو بارەيەو ھەتەبى ئەو ئايەتە پىرۆزانەى سورەتى (الاعراف)ن، كە تىايدا خوای گەورە پووداوى ھەلگەپانەو ھى بەنى ئىسرائىلى بە كۆمەل تۆمار كردوو، ئەمەشى بە گوتارىكى جىھانىي و بالا دەستبونى كىتەبى خۆى لە ناو سەر جەم خەلكىدا راگەياندوو، ئەمە لە

کاتیکیدا که کهوتنه پهرستنی گویره که و دوایی گه پانه وه بو لای خوا، له وکاته دا موسا (علیه السلام) له پیش هه موویانه وه بو بو داوی لیبوردن و لابردنی زه حمهت و قورسی له سهریان، بو ئه وهی دیسانه وه له به ندایه تی خوا وه پرس نه بن و بکه ونه وه پهرستنی گویره که یه کی دروستکراو له ئالتون، به لام خوی گه وه سوو ککردن و ئاسانکردنی شه ریه تی دواخت بو سه رده می هاتنی پیغه مبه ری ﷺ وه ک دیاریه ک بو مرو قایه تی، ئه مه ش نیشانه ی پیغه مبه رایه تیه که ی بو، له سوره تی ئه عرفاندا هاتوه: (وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِن هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيْنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ * وَكُتِبَ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَن أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ * الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ * (قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَاْمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ) (الأعراف: ١٥٥ - ١٥٨).

به م شیوه یه قسه ی خوی گه وه ته واو بوو له هه والپیداندا و ریک و راست بوو له حوکمدا و پیغه مبه ری ﷺ نه خوینده واری نارد بو هه موو خه لکی به گوتاریکی جیهانی و کتیبکی سه روه که هه موو شه ریه ته کانی پیش خوی

سپیه‌وه، ئاسانکار و پپر له په‌حمه‌ت، نه‌سخی شه‌ریعه‌تی گرانى به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ك كرد، كاتیک جوله‌كه ئه‌مه‌یان بۆ پوون بووه‌وه، به‌ره‌و دوورگه‌ی عه‌رب كشان، پيش هاتنى پيغه‌مبه‌ره‌ﷺ به‌ نزيكه‌ی حه‌وت سه‌ده، بۆ ئه‌وه‌ی چاوه‌پوانى هاتنى ئه‌و پيغه‌مبه‌ره‌ بکه‌ن كه به‌ئینیان پیدرابوو، له‌خۆباییبوونیان وای لیکردبوون كه وایان ده‌زانى ته‌نها جیگا‌گورپینیان ده‌بیته‌ هۆی ئه‌وه‌ی كه پيغه‌مبه‌راهیه‌تی له‌ناو ئه‌واندا بمینیتته‌وه و ده‌رنه‌چۆ، به‌لام كاتى ئه‌مه‌ وانه‌بوو، كه‌وتنه‌ ژیر گۆرانی سوننه‌تی خواوه‌و ده‌روونیان پربوو له‌ قین، و زانیان كه ئه‌وان چیت‌گه‌لی هه‌لبژێردراوی خوا نین و سه‌رده‌می پرێزدارییان به‌سه‌رچوو، كه‌وتنه‌ پیلاندانان بۆ ئیسلام و پيغه‌مبه‌ره‌كه‌یﷺ، له‌ كاتیکدا ده‌یانزانى به‌پاستی كه ئه‌وه ئه‌و پيغه‌مبه‌ره‌ نه‌خوینده‌واره‌یه‌ و وه‌كو كوره‌كانی خۆیان ده‌یانناسی: (الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ) (البقرة: ۱۴۶).

دواى ئه‌وه رقه‌كه‌یان گۆرا بۆ پیلانگه‌پى به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ك، هه‌ولیاندا نیشانه‌كانی پيغه‌مبه‌راهیه‌تی سووك بکه‌ن و بیگۆرن، له‌ پيش هه‌مووشیانه‌وه دارپینى سیفه‌تی ئاسانگه‌پى و په‌حمه‌ت له‌ ئایینی پیرۆزى ئیسلام كه ئاسانتر بوو له‌ ئایینه‌كانی پيش خۆی، هه‌روه‌ها به‌ریاکردنى جۆریك له‌ ته‌مومژ سه‌باره‌ت به‌ په‌هایى قورئان و پاراستنى ده‌قه‌كانی له‌ لایه‌ن خواى گه‌وره‌وه^(۱)، هه‌روه‌ها شیواندنى به‌شیک له‌ سیفه‌تی ئاسانکارى شه‌ریعه‌ت، بۆ ئه‌مه‌ش

¹. وه‌سفی پيغه‌مبه‌ریانﷺ ده‌کرد به‌وه‌ی كه شه‌رکه‌ریكى باشه، خاوه‌ن هێزو بازووه، چه‌ندین داستانی قاره‌مانیته‌ی هه‌یه، بۆیه ئه‌و پيغه‌مبه‌رى قاره‌مانیه‌ته‌كانه‌ نه‌ك پيغه‌مبه‌رى ره‌حمه‌ت، كه ئه‌مه‌ی دووه‌میان خه‌سه‌لته‌ی جیاکه‌رده‌وى پيغه‌مبه‌ره‌ﷺ له‌ باقى پيغه‌مبه‌ران، هه‌روه‌ها نكولیان ده‌کرد له‌وه‌ی كه دواين پيغه‌مبه‌ر بیته، چونكه ده‌یانوت دواين پيغه‌مبه‌ره‌ﷺ به‌ په‌حم و به‌زه‌بیه و په‌يامه‌كه‌شى هه‌روایه، قورئانى پیرۆزیش ته‌مه‌ی له‌ چه‌ندین

ئەمەش كۆمەلەك قەسە و قەسەلۇكىيان داھىنا دەربارەى پىرۆزى و پاراستنى قورئان و چۆنەتەى كۆكردنەو و پىكخستنى، بۇ كەمكردنەو لە ھەژمورن و پىرۆزى قورئان لە ژيانى مسولماناندا، ەك ئەو ەى كە كتیبەك نەبى پاریزراو بىت لە لایەن خواو و پوچەلى لە ھیچ لایەكەو ە تىكەلى نەبووبى، نەك ھەرئەو ە بەلكو كەوتنە تانە و تەشەردان لە پاكىی پىغەمبەر ﷺ بە جۆرەھا ئامراز و پىگا^(۱)، ەك خواى بەرز و بالا دەفەرموى: (وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكَفَرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ* وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ* يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ) (آل عمران: ۷۲ - ۷۴).

چۆن جوولەكە توانى دزە بكاتە ناو فەرھەنگ و

كە لە پوورى ئىسلامىمانەو ە؟

جوولەكە لە سەرھەتاو ە لەو ئايەتانەو ە دەستيان پىكرد كە دان دەنەن بە كتیبە ئاسمانىيەكانى پىش قورئان، كە تەوراتىش يەككە لەوان: (وَأْمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِهٖ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا

شوتىندا دووبات كردۆتەو: (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) (الأنبياء: ۱۰۷)، ھەرودھا (لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ) (التوبة: ۱۲۸).

^۱. لەوانە دەیانوت تىمە سىحرمان لە پىغەمبەر ﷺ كردو ە بىئودەيك كە كارىگەرى سىحرەكە لە ھەلس و كەوتىدا ديارە، بۆيە وادەزانى كە كارىك دەكات بەلام ئەو نەيكردو ە، زۆر شتى تىرش، بەلام بىريان چووبو ەو كە خواى گەورە دەفەرموى: (وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَن النَّاسِ) (المائدة: ۶۷)، خواى گەورەش بەلئىنى خۆى جىبەجى دەكات و از لە پىغەمبەرەكەى ناھىتى بۇ جادووى جوولەكەو گالتەپىكردنى.

وَأَيَّاءِ فَاتَّقُونَ) (البقرة: ٤١)، ههروهها (وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ) (آل عمران: ٥٠)، ئەوان ته فسیری دانیانان (التصدیق) یان به پارزیوون و دووپاتکردنه وه و شوینکه وتن کردووه، به مهش ته وراتیان کردووه به سه رچاوه و مه رجه عی قورئان به چاوپۆشی له و گۆران و دهسکاریه زۆرانه ی کردوویانه تیایدا، به شیوهیه که ئیستا موسا (علیه السلام) سهیری بکات نایناسیته وه و ئینکاری لیده کات، ههروهها ئەوه شیای پشنگوی خستووه که قورئان ته وراتی هه لوه شانده و ته وه و حوکمه کانی نه سخ کردۆته وه، ئەوان برۆیان به نه سخبوونه وه ی ته ورات نییه، یاخود هه ر قبۆلی ئەگه ریکی له و بابه ته ناکه ن، بیگومان ئەوان بیناگان له وه ی که ئەو دانیانان و باسکردنه ی قورئان بۆ کتیبه ئاسمانییه کانی پیشوو ئەوه دووپاتکردنه وه ی شته نه گۆرۆ چه سپاوه کانی ناو هه موو شه ریه ته کانه که له په یامی هه موو پیغه مبه راندا هاتوون و هاوبه شن تیایدا، وه کو باوه ر به خوا و یه کخواناسی و ته نها خواپه رستی له په رستن و په روه ردگاریتی و ناسینی سیفه ته به رزه کانیدا، هه روهها قورئان هه ژموونی هه یه به سه ریاندا و سه رجه م ئەو گۆرانانه ی که به سه ر ئەو په یامانه دا هاتوون، قورئان پوخته ی کردوونه ته وه و کرۆکیانی له خو گرتووه، که واته سه رچاوه و ناوه ندی هه موو ئەو کتیبانه یه نه که به پیچه وانه وه، که واته ئەوه دانیانانیکه په یوه سته به بالادهستی قورئان و لابردنی کوۆت و قورس و گرانی شه ریه ته کان، چونکه ئەوان شه ریه تی په روه رده کردن و سزادان بوون: (فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا) (النساء: ١٦٠)، به لام ئەوه ی که قورئان دانی ناوه به شه ریه ته کانی پیش خو ی و ته نها ئەو کارایه له دوا ی ئەوان، ئەوا ده فه رموی: (وَآنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا

أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاءَ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ. (المائدة: ٤٨).

که واته قورئان پشترپاستی په یامه کانی پښخ خوی کردوته وه و بالاده سستیسه
به سه ریاندا، ناگوردری و تواناداره به سه ره موو ئه و شتانه ی که تیایدا یه تی،
لابه ری کوو و به ند و قورسیه کانی پښخ خویه تی، به لام ئه م
پشترپاستکردنه وه یه ئه وه ناگه یه نی که به ته واو ته ته سلیمی خال به خالی
شته گورپاو ده سکاریکراوه کانیشه، به لکو هاتوو حه قیقه تی شته گورپاوه کانی
دوویات کردوته وه، واته شته ئه سلیه کانی چه سپاندوته وه که پښخ گورپان له و
په یامانه دا هه بوون، شته چه سپاوه کانیشی هیناو ته وه که هه موو په یامه کان
تیایدا هاو به شن: (فَبِمَا نَقُضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ
الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا
قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ) (المائدة: ١٣).

که واته دانپیانانه که گپړانه وه ی ئه و ئایینه گورپاوانه یه بو سه ره ئه سل و بنج و
بناوانه که ی خویان که چوون لای خوی گه وره وه هاتوونه ته خواره وه، نه ک
پازیبوون به و گورپان و ده سکاریکردنانه ی که تیایاندا روویداوه، به ده سستی
خویان شتیان بو زیاد کردوه و نووسیویانه ته وه، ئه مه ش تایبته به
قورئانه وه چوونکه ناگوردری و ده سکاری ناکری، که واته به مه ش ئایینه
ناسمانیه کانی پښوو حه قیقه ت و راستیتی خویان وهرده گرنه وه (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا
الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ) (الحجر: ٩)، وشه ی (الذکر) لیره دا مه به ست لیې په هایه
و هه موو راستیه هاو به شه کانی نیوان قورئان و کتیبه ناسمانیه کان ده گریته وه،
که راستیه گه لیکی دیاریکراون و گورپان و ده سکاری کردن قبول ناکه ن، وه ک
یه کخواناسی و به ها هاو به شه کان، بو یه به هو ی هاتن و هه ژموونی قورئانه وه

ئەو كۆتۈپانەش پارىژراو دەبن چونكى بىنچىنەكانيان لە قەرتاندا هاتووه و پەيامى كۆكراوهى ھەموو پىئەمبەرانى تىدايه و پارىژراوئيشە (وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) (الأنعام: ۱۱۵)، بە دانپانان و ھەژموون، ۋە راستگۆيى لە ھەوال و بابەتەكاندا و دادگەريى لە حوكم و بالا دەستى گشتى دا.

جوولەكە لە چەمكى پىشتراست كوردنەووه دەستيان پىكرد و ماناكەيان گۆرپى و بە پىچەوانەوھ لىكيان دايەوھ، بۆ ئەوھى كە لەپوورى خۆيان بسەلمىنن و نەكەونە ژىر ھەژموون و دەسەلاتى قورتانەوھ، و پايە و بنەماكانى خۆيان بەھيئەنەوھ، بەمەش كۆتۈپ و سىفرەكانى خۆيان بە ھەموو گۆرپان و تىكدانئىكەوھ كرد بە سەرچاۋە و بنچىنەى قورتان و تەفسىركەرى سەرەكى ئايەتەكانى، لە دواى ئەمەوھ ھىچ جىگای سەر سوپمان نىيە كە كۆمەلئىكى زۆر لە ئىسرائىليات دزە بكاتە ناو فەرھەنگ و مەعريفەمانەوھ بە حۆرەھا شىۋە تا واى لە ھەندىك لە زانايانى ئوسول كوردوھ كە ياسايەك پىادە بكەن كە دەلئى (شەرعى ئەوانەى پىش خۆمان شەرعى ئىمەيە مادام رەتكەرەوھىەك نەبىت)^(۱)، واتە ھەر رەتكەرەوھىەكى لاوھكىش بىت بەلام چاوپۆشيان لەو ھەموو قسەو باسە كوردوھ كە لەسەر ئەم ياسايە ھەيە و دەربارەى وتراوھ.

جوولەكە بە ھەر شىۋەيەك توانىيىتتياى ھەوليان داوھ دەست بخەنە ناو قورتانەوھ، بە ئامانجى ئەوھى ۋەكو باقى كۆتۈپە ئاسمانىەكانىتر بىگۆرپن و دەسكارىي بەكن، ھەرۋەھا تايبەتمەندى شەرىعەتەكەى بگۆرپن، بۆ ئەوھى لە شەرىعەتى ئاسانكار و رەحمەتەوھ بىكەن بە شەرىعەتى كۆت و بەند و

¹. سەيرى ئەم ياسايە و قسەى زانايانى ئوسول بەكە لەبارەيەوھ لە كۆتۈپى: (المحصل للرازي) دا، ھەرۋەھا باسكى ئىمە لە كۆمەلە وتارى فيقھىدا چاپكراوھ بە ناوئيشانى (مقاصد الشريعة).

قورسى، ههروهكو ههوليانداوه بچنه ناو دهقى پيرۆزى قورئانهوه و دزه بکهنه ناو ئايهتهکانيهوه به هيوای ئهوهى شتیک بکهن بۆ گۆرپنى، ههروهكو ئهوهى بهسهر کتیبهکانى خۆيانيان هیناوه، بهلام بينيان که لهناو خۆيدا پاريزراوه به هۆنینهوه و شيواز و پهوانبیزیهکەى و لهناو دللى ملیۆنان کهسدا به موعجيزهکانيهوه پاريزراوه، ئهمه سه رهپرای چهندان نوسخهى چاپکراو لىی که ناتوانی دهسکاریان بکری، بۆیه جوولهکه لهمباريهوه هيجى بۆ نهکرا و پاشهوپاش گهپانه دواوه، سه رشۆپى نهبی هيجيان بۆ نهمايهوه، ئهگه شهيتان بیئومید بووی لهوهى که له دوورگهى عه رهبى بپه رستری و به غه يری ئهوى رازى بووی، ئهوا جوولهکهش دهستی له قورئان بهردا و وازى له ههولى گۆرپنى هینا که خواى گهوره به گه وره یى خۆى و به نوورى قورئان و هۆنینهوهى و شيوازو پهوانبیزیهکەى پاراستى، ئهوا پووین کرده تهفسیر و لهو ده رگایهوه دهستیان دريژ کرد و چه ندين تهفسیر و تهئویل و گيژانهوهى نادروستیان تیکه لکرد، به بيانوى ئهو له يه کچوونه رووکاريه ی له نيوان هه ندی چیرۆکی قورئان و بابته ی رۆژى دواى و تهوراتدا هه يه، ههروهها ئهو شتانه ی که هاوبه شن له نيوان قورئان و تهوراتداو باس له دروستبوون و بوونه وه ر و مرؤف و چۆنيه تى رۆژى دواى و هه ندی بابته تى ترد ده کهن، که میشکی خۆيانيان پيوه خه ریک کردبوو خه يالى نه خۆشيان پييه وه ده تلایه وه بۆ ئه وهى شتیک بگۆرن له تاييه تمه نديه کانی ئه م دینه .

ئامانجه کانی جووله که

له سه ره تاوه ئامانجى جووله که به رگريکردن بوو، ده يانويست ريگا بگرن له رۆله کانی جووله که تا نه چنه ناو ئيسلام و مسولمان نه بن، بپروا به پيغه مبه ر

و په يامه کې نه هینن، بویه هم مو هو لیکیان خسته گه پر بؤ قه ناعه تپیکردنی
 نه وانه ی شاره زایان له ته وراتدا هه بوو که نه و پیغه مبه ره نه خوینده واره ی له
 ته وراتدا ناوی هاتوو و له سهر شاخ مژده دراوه به موسا به هاتنی نه و، نه م
 موحه ممدی کوری عه بدوللا نییه، له مباره یه وه هیچ ریگایه که نه ما نه یگر نه بهر،
 هه موو توانایان له و پیناوه دا ده خسته کار به تاییه تی توانای (نه حباره کان) یان
 و زانایانی ناینیان، بویه هه ستان به گورین و لابر دن و زیادکردنی سیفته و
 وه سفه کانی پیغه مبه ره ﷺ که له ته وراتدا هاتبون، به تاییه تی دهر باره ی
 (جیهانیبونی په یامه کې و سووک و ناسانکاری و پر حمه ت، نه خوینده واره ی
 له بنه رته دا هه روه که خوی گه وره له سهر شاخه که به موسا (علیه السلام) و
 حه فتا پیاوه که ی له گه لیدا بوون راگه یاند، نه وه ی نه یانتوانی بیگورن که و تنه
 ته نویلکردنی و زیادکردنی رافه و لیکدانه وه ی (ته لموود و ته ورات) به شیوه یه که
 له گه ل خواسته کانیاندا بگونجی.

بویه یه که م نامانجیان بهرگریی کردن بوو تیا شیدا سهر که و تن به باشی، به
 جوریک که تنه ا چه ند که سانیکی که م له جووله که یه وه بوون به مسولمان.
 به لام نامانجی دووه میان بریتی بوو له دزه کردنه ناو به ره ی مسولمانان له
 ناو خویندا، نه مه ش به چه ندین شیوه و جور ی جیاواز، له وانه نه و هه وله ی که
 قورئان توماری کردوه: (وَقَالَتْ طَافِقَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيَّ
 الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكَفَرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ* وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبَعَ
 دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَى هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ
 رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ) (آل عمران: ۷۲ -
 ۷۳)، نه گه ر نامانجی یه که م له سهر دهمی پیغه مبه رایه تیدا چالاک بووی و
 بره وی پیدرابی، واته نامانجی بهرگریی کردن، نه و نامانجی دووه م له دوی

ئەو و لە مەدینە و لە سەر دەمی خەلیفە کانی راشیدیندا زۆر کاری لە سەر کراوە،
دوای بەرفراوانبوونی خاکی مسوڵمانان چالاکی ئەم ئامانجەش فراوانتر بوو تا
هەموو ئوممەتی ئیسلامیی بگریته و بە جیاوازیی پەچەڵەك و كەلتوور و
پەنگە و لە هەموو لایە کیشە وە .

سازکردنی دەروازە کانی ساخته کاری لە لایەن جوولە کە وە

هەر کۆمەڵیکی ساخته کار و گیرە شیۆین بیگومان دەبی کۆمەڵیک دەرگا
بکاتە وە لەو بنیاتە فیکریە کە دەیه وی دزە بکاتە ناو سیستمی
مەعرفیە کە یە وە و کاری خۆی تیا بکا، بۆ ئەو وی لێیە وە کار لە سەر مەرجه و
سەرچاوە سەرەکیە کە ی بکات تا گۆران و ساخته کاریە کانیش جیگای خۆیان
بگرن و ببە سەرچاوە و لێیانە وە هەموو شتیک بکری .

بیگومان لادان لە چەمکی ئەو وی کە قورئان پشتراستی کتیبە کانی تری
کردۆتە وە و تینە گەیشتن لەو وی کە قورئان بالاً دەستە بە سەریاندا و
هەموویانی نەسخ کردۆتە وە، وە بیئاگایی لە پەرسپیە کانی پاراستنی قورئان
بۆ ئەو شتانە ی لە پیش ئەودا هاتوون ئاکامی خراپی هەیه لە سەر فیکر و
مەعرفیە ی ئیمە وە کو مسوڵمان، ئەگەر وانیه ئە ی چۆن زانایانی ئوسول ئەو
یاسایە یان دادەنا کە (شەریعە تی ئەوانە ی پیش ئیمە - واتە ئومە تانی پیش
ئومە تی ئیسلام - شەریعە تی ئیمە یە مەگەر هەلۆە شینەرە وە یە ک هاتبی لە
ئیسلامدا)، بە مەش هەلۆە شانندنە وە ی سەرتاسەریان بۆ ئایینە کانی تر لە لایەن
ئیسلامە وە لە بیر کردووە، ئەو یان بیر مسوڵمانان بردۆتە وە کە ئیسلام بە
گشتی هەموو پە یامە کانی پیش خۆی هەلۆە شانندۆتە وە و ایان کردووە خەلکی
بە دوای شتی لاوە کی و بچووکدا بگەرین کە ئاخۆ کامیان لە ئیسلامدا

هه‌لوه‌شاووته‌وه؟ له‌مه‌شه‌وه هه‌ندی که‌س فیه‌یه‌کیان داهینه‌اوه که‌ ئابینه‌کانی تریش به‌ شیک‌ بن له‌ فیه‌یه‌ ئیسلامی هه‌روه‌کو حوکمی هه‌ندی بابه‌تی وه‌کو بریندارکردن و لیدانیان له‌ م‌ ئایه‌ته‌وه وه‌رگرتووه که‌ باسی به‌نو ئیسرائیل ده‌کا (وَكْتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخَذَهَا بِقُوَّةٍ وَأَمَرَ قَوْمَكَ يَاخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ) (الأعراف: ۱۴۵)، ئه‌مه‌ باشترین نموونه‌یه و شتی تریش زۆره له‌ بابه‌ته‌ فیه‌یه‌ جو‌راو جو‌ره‌کاندا، وه‌کو ژن و ژنخوازی له‌ نیوان مرۆف و جنۆکه‌دا و زۆری تر که‌ ده‌رگایه‌کی کردۆته‌وه له‌ مسولمانان تا ئیستاش دانه‌خراوته‌وه^(۱).

دزه‌کردنه‌ ناو‌ فه‌رمووده‌ و هه‌لبه‌ستنی

به‌لام له‌ بواری فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ردا ئه‌وا سه‌ره‌تای دزه‌کردنه‌ناوی له‌ کاته‌وه‌ بوو که‌ ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ بلا‌بووه‌وه له‌ ناو‌ خه‌لکیدا که‌ (بخاری و ترمذی) له‌ (عه‌بدوللای کورپی عه‌مری کورپی عاص) هه‌و گێپراویانه‌ته‌وه و ده‌فه‌رموی: (بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً، وَحَدِّثُوا عَنِ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ، وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ)، بوخاری گێپراویه‌ته‌وه^(۲)، واته‌: له‌منه‌وه‌ بگه‌یه‌نن با ته‌نها ئایه‌تیکیش بیته‌، هه‌روه‌ها باسی به‌نو ئیسرائیل بکه‌ن هیچ گوناح نییه‌، هه‌رکه‌سیکیش درۆ به‌ ناوی منه‌وه‌ بکات با جیگایه‌ک له‌ ئاگردا بو‌ خۆی دیاری بکات. ئیبنو ئه‌سیر له‌ کتێبه‌که‌یدا (جامع‌ الاصول) ده‌لێ: (وشه‌ی

¹. بۆ سه‌یرکردن و شاره‌زا‌بوون له‌ نمونه‌ی زیاتر ده‌تواترێ سه‌یری باسه‌که‌ی ئیمه‌ بکری به‌ ناوی (الفقه‌ الموروث).

². ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ بوخاری له‌ باسی (ما ذکر عن بني إسرائيل) دا و (ترمذی) له‌ باسی (ما جاء في الحديث عن بني إسرائيل) دا هه‌یناویانه‌، شێخی زه‌هه‌بیش (ده‌جمه‌تی خۆی لینی) ئه‌م بابه‌ته‌ی جوان لیکدا‌وته‌وه له‌ کتێبه‌که‌یدا: (الاسرائیلیات).

"الحرَج" واته گوناح و بهرته سکی، مه بهستی پیغه مبر ﷺ نه وه یه هرچیه ک بلین دهر باره ی به نو ئیسرائیل نه وائوان له وه خراپتر بوون که ئیوه دهر باره یان ده یلین، بویه که متان نه وتوو و گونا هباریش نه بوون، ئیبنو نه سیر ده یه وی بلین مانای فهرمووده که - لای نه و - نه وه یه هرچی شتیک دهر باره ی به نو ئیسرائیل بلین وایه، هر چوئیک باسیان بکن تیایاندا یه، بویه هیچ له سه رتان ناکه وی، چونکه نه وائوان هر خراپترن له و وه سفه ی ئیوه بویان ده که ن، منیش ده لیم: نه مانایه دووره له لیکدانه وه نه گهر نه م برگه یه مان له ته وای فهرمووده که دا وهرگرت، به لکو قسه که ی ئیبنو نه سیر که دواتر ده یکات زیاتر به که لکمان دیت که ده لئ: (نه مه مانای نه وه نییه ریگا بدات به هه لبه ستنی درؤ دهر باره ی به نو ئیسرائیل، وه نه وکه سه شی که درؤ له وانه وه بگیړیته وه تاوانبار نه بیته، به لکو مانای نه وه یه که ریگا دراوه هه وائ و باسه کانیا ن بگیړدریته وه بو زانین و ئاگادار کردنه وه ی خه لکی، نه گهرچی به ریگای گیړانه وه ی پشتا و پشت و زانینی نه و که سانه وه نه بیته که قسه کانیا ن گیړاوه ته وه - واته سه نه دی گیړانه وه کان نه زانرابیته - نه مه ش له بهر نه وه ی که ماوه که زور دوور و دریژه و نه و نه پچرانه له گیړانه وه دا ناکرئ)، منیش ده لیم: نه وه بو نه وه یه که نه قلئ مسولمانان ناماده بکرئ بو وهرگرتنی نه و هه وائانه، چونکه فهرمووده و سوننه ته کانی پیغه مبر ﷺ له گه ل نه و هه موو راستگویییه ش له گیړانه وه کاندا و نزیکیی زه ماندا هر جه خت له سه ر سه نه ده کانیا ن ده کرئ، به لام نه مه داوا نه کراوه له هه وائ و باسی به نو ئیسرائیل بو نه وه ی مسولمانان به نه رمکیشیه وه مامه له له گه ل نه م بابته دا بکن و داوای ئیسناد نه که ن، چونکه ماوه که زور دووره، دواتر ئیبنو نه سیر فهرمووده که ی به و شیوه یه ش هیناوه که نه بو داوود له باسی (الحديث عن بني

إسرائيل) دا له ئه‌بو هورهیره وه گێراوه ته‌وه و هیچ به‌دواداچوونیکیشی بۆ نه‌کردوه که ده‌فه‌رموئ: (حَدَّثُوا عَنِ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرْجَ).

به‌لام ئیبنو حه‌جری عه‌سقه‌لانی به‌م شیوه‌یه باسی فه‌رمووه ده‌که‌ی کردوه: (حَدَّثُوا عَنِ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرْجَ) واته‌ ریگا نه‌گیراوه لیتان که باسی به‌نو ئیسائیل بکه‌ن، چونکه پیشتر پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌رزه‌نشتی ئه‌وانه‌ی ده‌کرد که سه‌یری کتیبه‌کانیانی ده‌کرد و شتی لیوه وه‌رده‌گرتن، به‌لام دواتر به‌م فه‌رمووه‌یه ئه‌و پێگریه نه‌ما، ئه‌مه‌ش له‌ پیشدا بۆ ئه‌وه بوو تا حوکمه‌کانی ئیسلام و یاسا‌کانی دین ده‌چه‌سپین بۆ ئه‌وه‌ی فیتنه و ئاشووب دروست نه‌بێ، ئه‌م پێگه‌دانه به‌ باسکردنیان ئه‌و په‌ند و ئامۆژگاریانه‌ش ده‌گریته‌وه که له‌ سه‌رده‌می ئه‌واندا هه‌بوون، هه‌روه‌ها وتراوه مانای (لاحرج) ئه‌وه‌یه که دلتان توند نه‌بێ له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و شته سه‌یرانه‌دا که به‌سه‌ریاندا هاتووه چونکه ئه‌وه له‌ راستیدا هه‌مووی پوویداوه، وه هه‌ندیکی تر ده‌لێن (لاحرج) مانای ئه‌وه‌ی که ئه‌گه‌ر باسیشیان نه‌که‌ن هیچی تیا به‌سته نیه، چونکه له‌ (فعل) ی به‌که‌مدا که (حَدَّثُوا) ه مانای ئه‌مری تیا به‌ ئه‌مریش واته‌ واجب بوون و فه‌رزبوونی باسکردنیان به‌لام که فه‌رموویه‌تی (لاحرج) ئه‌وا مانای ئه‌مره‌که‌ی هه‌لوه‌شاندۆته‌وه و مانای ئه‌وه‌یه که ئه‌گه‌ر باسیشیان نه‌که‌ن قه‌یدی نییه، به‌لام هه‌ندیك پێیان وایه که (لاحرج) لا‌بردنی گوناح و تاوانه له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که باسیان ده‌کات چونکه له‌ قسه‌و به‌سه‌رهاتی ئه‌واندا شتی نا‌ه‌جی و نادرووست هه‌یه وه که‌سیکیش ئه‌و به‌سه‌رهاتانه ده‌گێرێته‌وه ده‌بێ وه‌کو خۆی باسی بکات به‌مه‌ش قسه‌ نا‌ه‌جیکانیان ده‌لێته‌وه بۆ ئه‌و که‌سه هیچی له‌سه‌ر نییه، قسه‌کانیشیان وه‌کو ئه‌وه‌ی به‌ موسایان وت (فَأَذْهَبَ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا) واته‌ بپوون خۆت و خواکه‌ت بجه‌نگن، یاخود ئه‌وه‌ی وتیان ﴿اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا﴾

خواه کمان بؤ داتاشه وه کو ئه و گه له ی که خواگه لیکیان هه یه و ده بیین و له بهره ستیاندایه، به لام من پیموایه که ئه م قسانه له قورئاندا هاتوون و له و به سه رهاتانه نیین که خه لگی باسی لیوه کردوون و نه ده بوو ئیبنو چه جهر ئه مه یانی بهینایه ته وه، وه و تراوه که مه به ست له به نو ئیسرائیل مناله کانی ئیسرائیله که مناله کانی یه عقوب پیغه مبه ر (علیه السلام) ده گریته وه مه به ستیش ئه وه یه باسی ئه و کورانه و به سه رهاتی یوسف بکه ن هچی تیانییه، به لام ئه مه زۆر دووره له و مانایه وه، ئیمامی مالیک ده فه رمووئ مانای ئه وه ی که باسی چاکه یان بکه ن و ئه وه ی که زانیتان درۆیه لیی دوور بکه ونه وه، وه ئیمامی شافیعیش ده فه رمووئ: دیاره که پیغه مبه ر ﷺ ریگا نادا به درۆکردن بؤ ئه م فه رموده یه مانای ئه وه یه باسیان بکه ن به و شتانه ی که نازانن درۆیه و ئه وه شی پیتان وایه درۆیه باسی بکه ن قه یناکا، به لام به مه رجیک له و کاته دا بلین ئه مه به راست نازانین، وه کو ئه و فه رموده یه ی که ده فه رمووئ: (إذا حدثکم أهل الکتاب فلا تصدقوهم ولا تکذبوهم)^(۱) له مه دا نه ریگادان هاتوو و نه ریگا گرتنیش، به لام من ده لیم بۆچی بچین به دوا ی درۆی گهلانی درۆزن و قسه هه لبه ستدا؟ چیمان له وه ده ست ده که وئ؟ له کاتی کدا کتیبی خوا ی گه وره مان له بهره ستدایه و هه والی ئه وانی تیایه و بینیا زمان ده کا له وان و پیویست به و خو خه ریک کردنه ی ئیمامانی گه وره ش نا کا بؤ ته ئویلکرن و لیکدانه وه.

هه موو ئه مه ی که هه ریه ک له ئیبنو ئه سیر و ئیبنو چه جهر باسیان لیوه کردوو، بؤ ئه وه یه که چاره سه ری کیشه ی گپرانه وه و باسکردنی گه لیک بکه ن که هه م له قورئان و هه م له واقیعدا ده رکه وتوو درۆزن و قسه هه لبه ست و

¹. فه رموده ی ژماره (۱۶۷۷۴) له موسسه دی ئیمام نه جمه ددا.

وهستا بوون له و بواره دا، ئه وه تا خواى گه و ره به درۆزن باسيان دهكا: (وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ) (آل عمران: ۷۵) درۆ به دهم خواوه دهكهن و دهشزانن كه درۆيه، (وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ) (المجادلة: ۱۴) سويندى درۆ به ناوى خواوه دهخۆن و دهشزانن كه درۆيه.

له راستيدا زاناياى ئه م ئوممه ته شتېك له دهروونياندا پهنگى خواردۆته وه ئه ويش ئه وه يه كه ئه م باسكردن و گيړانه وانه ي باسى جووله كه دهكا، پييان وابووه ريگايه كه به ره و ئه وه ي ئه م پړو ئيمه پيى ده لئين (باشكردنى په يوه ندى شهرعى و كه لتوورى له گه ل جووله كه دا)، بويه ئه م هم مو ته ئويله جوړاو جوړ و دوورانه يان كردووه، به تاييه ت كه فه رمووده كه له پووى سه نه ده وه سه حيه، سه يركه ئه گه ر زانستى (پيوره كانى ره خنه گرتن له مه تنه كان) به قه ده ر زانسته كانى ئيسناد گرنگ بوايه و مه نه ه جيه تى مه عريفى قورئان به رقه رار بووايه، ئايا زانايان پيويستيان به م هم مو ته ئويلاته ده بوو؟ به تاييه ت له كي شه گرنگ و گه و ره كاندا؟ له وانه يه زور پيويستى به مه نه كرايه و زوريك له كي شه و مشتومپى فيكرى ده رگاي دزه كردنى فره هنگى نه ده بوون، چونكه قورئانى به رزو بلند مه نه ه جيكي مه عريفى گشتگيره و شه ريعه تيكي تير و ته واوه، به هوى ئه وه وه دين ته واو كراوه بو مان، ئه زموونى جووله كه ي سريوه ته وه و ئه وه ي كه هاوبه ش و چا كه له په يامى پيغه مبه رانى تر قورئان پاكي كردۆته وه و به جوانتر هيناويه تى، پيغه مبه رى خواش ﷺ راستى فه رمووه و قورئانيش شايه تى راستيى ئه وه، هه ريه ك له ئايه ته كانى قورئان و فه رمووده كانى پيغه مبه ر ﷺ يارمه تيدهرى يه كترن بو تيگه يشتن له دين و له وه ي كه ده بى ئيمه جياوازيين له جووله كه و نه سرانديه كان، له چۆنيه تى و خه سلّه ت و شيوه و ئاكارماندا، هه روه ها ئايه ت و فه رمووده كان زورترن له وه ي

که بژمیردرین له و باره یه وه، فه رمان به هه موو مرقفایه تی کراوه که شوین ئیسلام بکه ون و جگه له ویش هیچی تریان لی قبول ناکرئ (وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ) (آل عمران: ۸۵)، له مه وه دهرده که وی که هیچ به لگه یه که نامینی بۆ گێرانه وه و باسکردنی که له پووری ئه مانه و وتنه وه ی دروکانیان دهر باره ی خوی گه وره و پیغه مبه ران (علیهم السلام) و په یامه کانیان، یاخود پینگای گێرانه وه ی خووش بکرئ مه گه ر بۆ باسکردنیان بی وه کو چۆن قورئان باسی لیوه کردوون، ئه ویش بۆ خوپاراستن لییان و له کارو کرده وه یان، یاخود بۆ سوودوه رگرتن له هه واله راسته کانیان که قورئان هیناویه تی و به راستی داناون و ده ستنیشانی شوینی په ندوه رگرتنی کردووه تیا یاندا، ئیتر نازانم چ هۆکاریک هه بووه که له و سهرده مه سه ره تایه ی ئیسلامدا ئاوا به پووی ئه و که له پوورده دا کراونه ته وه و شتیان لیوه رگرتووه ؟

پیغه مبه ری خوا ﷺ زۆر جه ختی کردووه له سه ر نه خویندنه وه ی سیفرو نووسراوه کانیان له لایه ن خه لکانی خاوه ن زانست و فیه قه و لیزانی وه کو عومه ری کورپی خه تنابه وه ﷺ، ئه ی ده بی بۆ خه لکیتر چی بی؟ ئه وه تا جابیر له عه بدوللاوه ده گێرپیته وه: که پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (لا تسألوا أهل الكتاب عن شيء فإنهم لن يهدوكم وقد ضلوا، فإنکم إما أن تصدقوا بالباطل أو تکذبوا بالحق، فإنه لو کان موسی حیاً بین أظهرکم ما حلّ له إلا أن یتبعنی)^(۱). مه نناوی له پاقه ی ئه م فه رمووده یه دا ده لئ: "ئه گه ر موسا له ئاسمانی دونیاوه دابه زئ و شوینی بکه ون، ئه و سه رتان لیشیواوه"، واته له پاسته رپی لاتان داوه، چونکه شه رعه که م شه ریه ته تی ئه وی سپروه ته وه". راغییش ده لئ:

1. ئه م فه رمووده یه له موسنه دی نیمام نه جمه ددا ژماره ی (۳/۳۳۸) ه.

"سەرلێشێواویی لادانه له بەردهوامی و راسته‌پێ و دژی هیدایه‌ته (من به‌شی ئیوه‌م له پێغه‌مبهران و ئیوه‌ش به‌شی منن له ئوممه‌تان)، خوای گه‌وره ئیوه‌ی پاسپاردوه‌وه دوا‌ی من بکه‌ون و منیشی پاسپاردوه‌وه که ئیوه‌ بۆ لای ئه‌و بانگ بکه‌م". حه‌پرانی ده‌لێ: "ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ بۆ موسا بێ ئه‌وا بۆ شوینکه‌وتوانیشی پێویسته که خۆیان به‌ شوینکه‌وتووی بزانی، مادام پێغه‌مبهر ﷺ سه‌ره‌تایه‌ بۆ کۆتایی و هه‌تا هه‌تایی، ده‌بێ به‌ هه‌مانشێوه‌ کۆتاییش بێت بۆ گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای خوا، ئه‌مه‌ش خوای گه‌وره‌ پێویستی کردوه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی حه‌ز ده‌که‌ن شوینی بکه‌ون، ئه‌مه‌شی له‌ زمانێ پێغه‌مبهره‌وه ﷺ راگه‌یاندوه‌وه که ئه‌و پێغه‌مبهری مژده‌ده‌ره‌، که‌سێک شوینی نه‌که‌وێ ئه‌م راستیه‌ی شارده‌وته‌وه". هه‌ندیکێ تریش وتووایه‌: ئه‌مه‌ له‌ کاتی‌کدا که‌ گریمان موساش دابه‌زی، مانای ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ پێغه‌مبهر ﷺ له‌ پێغه‌مبهرایه‌تی ده‌که‌وێ و له‌ په‌یامه‌که‌ی لاده‌دا، به‌لکه‌ ئه‌گه‌ر گریمان موساش دابه‌زی ئه‌وا به‌ پێغه‌مبهرایه‌تی موحه‌ممه‌د ﷺ پازی ده‌بێ و له‌سه‌ر په‌یام و به‌رنامه‌ی ئه‌و ده‌رپوا، هه‌روه‌کو چۆن له‌ سه‌رده‌می ئیبراهیمدا شه‌ریعه‌ت بۆ ئه‌و بوو له‌ کاتی‌کدا (لوط)یش هه‌بوو، له‌ سه‌رده‌می عیسا‌دا شه‌ریعه‌تی (عیسا) بوو نه‌ک (یه‌حیا)، واته‌ ئه‌گه‌ر موساش له‌ زه‌مانی مندا بووایه‌، ئه‌وا ده‌بوایه‌ شوینی من بکه‌ون، ئه‌گه‌رنا سه‌رگه‌ردان و سه‌رلێشێواو ده‌بوون.

پاشان ئه‌گه‌ر هاوه‌لانی پێغه‌مبهر ﷺ و حافز قورئانه‌کانیان هه‌تا کۆتایی سه‌رده‌می هه‌ردوو شیخ واته‌ ئه‌بوبه‌کر و عومه‌ر زۆر خۆیان ده‌پاراست له‌ گێرانه‌وه‌ و پێوایه‌تکردنی فه‌رموده‌کان بۆ ئه‌وه‌ی که‌ خه‌لکی له‌ قورئان دوور نه‌که‌ونه‌وه‌، ته‌نانه‌ت بۆ لای فه‌رموده‌ی پێغه‌مبهریش ﷺ، به‌تایبه‌ت که‌ فه‌رموده‌ شیکه‌ره‌وه‌ و به‌یانکه‌ری ئایینی پیرۆزی ئیسلامه‌ و پرونکه‌ره‌وه‌ی

ماناكانيه تي به زماني شيريني خوئي ﷺ، كه واته چؤن ده بي كارناسانيان كردي بؤ گيرانه وهى به نو ئيسرائيل به بي سهند و دلنيا بوون له پاستى و دروستى هه واله كان، يا خود كه وتبنه باس كردن و كرانه وه به سهر كه له پوروى جووله كه دا به بي له بيژينگان و شوينكه وتنى مهنه جيكي قورئانى، كه واته ئه و فهرموده يه ي كه وتمان (حدثوا عن بني اسرائيل ولا حرج) ده بي چيروكيك و پروداويكي هه بي، يا خود هوكار يك هه بووي بؤ وتنى كه بيگومان نه گيردراوه ته وه و له گه ليدا باس نه كراوه، بويه وا ده زانري كه ئه م فهرموده يه ره هايه و بؤ هه موو قسه كردن و گيرانه وه يه كه ده گونجي ده رياره ي به نو ئيسرائيل.

دزه كردنى مه عريفى

ده بينن كه چؤن ئه م فهرموده يه هوكارى سهره كيى ده رگا كردنه وه بوو له دواتردا له سهر ترسناكترين كرده ي دزه كردنى مه عريفى كه مروفايه تي به خويه وه بينويه تي و تا ئيستاش پييه وه ده ناليني؟ ئايا ته نها ئه م فهرموده يه تاكه ئامراز بووه بؤ شكاندنى ئه و ديواره ده روونيه ي كه له نيوان مسولمانان و گيرانه وه ئيسرائيليه كاندا بووه؟ بؤ ئه وه ي دواتر كتبه كانى ته فسير و ميژوو پرپين له ئيسرائيليات؟ ته نانه ت خزاوه ته ناو هه نديك بابيه تي فيقه و ئوسولى ئيسلامي شه وه؟ دواتر قوناغى بيئاگابوون له خه سله ته كانى شه ريعه تي ئيسلامى ده ست پييكات؟

به لئى ئه م فهرموده يه له وانه يه له وه زياتريشى بخينه سهر شان، به هوى ئه مه شه وه بيروكه ي پيلانگيريى به هيژ ده بي، وه ده شكري جووله كه له وه ش زيره كتر بووين كه ده بوايه بين، له وانه يه واى بؤ بچين كه مسولمانانى پيشين

لەم سەردەمانەى دوايیدا لە بەرامبەر دوژمن و ململانێکارەکانیاندا دەسەوسان وەستابن، یاخود هەلۆیستی سلبییان هەبووی لە بەرامبەریدا، هەروەها گوێیان بە هیچ نەدای، بەشیوەیەك كە دوژمنەکانیان هەرحیەکیان ویستبێ و چۆنیان ویستبێ لە کوێوە کردبیتیان، بەلام ئەمە کێشەیهكە دەبێ بە پێى خۆى لیكى بدەینەوه بەبێ زیادەپۆیى و دەبێ تۆزیک بگەپینەوه بۆ پیش پیغەمبەرایەتى و ژیان و گوزەرانی عەرەب لە ولاتی خۆیاندا لە سەرەتاکانی پیغەمبەریتیدا، تا شتەكەمان بۆ پروون ببیتەوه.

(محمد عزت دروزة) پەحمەتى خۆای لیبێ چەند پڕوایەتیکی كورت کردۆتەوه لە چەندین سەرچاوەى كۆنى عەرەبیەوه، كە سەرچاوەى ئەوانى تریش پشتراستى دەكەنەوه، بەم شیوەیه: كۆمەلیكى زۆر لە بەنو ئیسرائیل هاتوونەتە ناوچە جیاوازهكانى حیجاز لە سەردەمیكى كۆنەوه و زۆربەیان لە (یەسریب) نیشتەجێ بوون، لەولایەوه كە دەكەوێتە سەر پڕگای شام، هەروەها هەندیکیان هاتوچۆی (مەككە)یان دەکرد و لەوێش نیشتەجێ دەبوون، فیری زمانى عەرەبى بوون و لە عادەت و داب و نەریتیان شارەزا بوون، لە ناو عەرەبدا دۆست و هاوپەیمان و خۆشەویستیان بۆ دروست بوون، ئەمانیش لەلای خۆیانەوه زانستیكى زۆریان دەریارەى ئایینەكان و هەوالی میللەتانى رابردوو یاساكانى بوونەوهر و ئەو ئایینە ئاسمانیهى كە هەیانبوو بلاو كردهوه، ئەو كتیبهشى كە دەیانوت هی خوایه و بۆیان دابەزیوه، بلاویانكردهوه، بەمەش شانازیان بە ئایین و خۆیانەوه دەکرد بەرامبەر عەرەب كە ئەوان هیچ نازانن ئەمانیش ئایینیان هەیه، زانست و زانیاریهكى زۆریش دەزانن، وه دەشیانوت گوايه ئەوان هاوول و خۆشەویستی خوان، ئەمەش كاری كرده عەرەب و جوولهكەكانیش پله و پایەیهكى گەورەیان دەست كەوت، بە هۆیهوه

دەبوون بە قازى و پېڭا پيشاندهرى خەلك، ھەروھا بوون و كيانىكى ئايىنيان
 بۆ خۆيان دروست كوردبوو پەرستگا و قوتابخانە و خواپەرست و عابىديان
 ھەبوو، ئەمانە بوون بە خاوەن كاريگەرى و ھەيانبوو ئەم ھىزەى دەقۆستەو
 بۆ پارەپەيدا كوردن، ھەندىكيان بە سىحر و جادوگەرييەو ھەريك بوون و
 كۆمەلە پەرەندىكى زۆر بوون لە پرووى ژمارەو، زۆريان گەرەك و ناوچەى
 تايبەت بە خۆيان دروست كوردبوو، لە مەدينەدا، بە دەوریدا قەلا و شوورە و
 ديواريان دروست كوردبوو، ھەندىكيان لە ناوچە دوورەكانى دەرەوھى مەدينەدا
 نىشتەجى بووبوون، قەلا و شوورەيان لەوى بنیاتنابوو، خەرىكى دروستكردنى
 جۆرەھا چەك بوون كە لەو سەردەمەدا بەكار دەھات، وەكو شمشىر و پرم و
 تىروكەوان و درع و قەلغان، بەلام ئەمانە لە قەوارەيەكى ئايىنى سىياسىي
 ەسكرىي يەكگرتوودا كۆنەبووبوونەو، بەلكو پەرتەوازە بوون و ھەر كۆمەلە
 سەربەخۆى بوو، لەناو ەرەبىشدا لە مەدينە ئەوكاتە دوو ھۆزى گەرە ھەبوون
 كە ئەوس و خەزرەج بوون، لە نىوانياندا شەپ و ئاشووب ھەبوو،
 جوولەكەكانىش بەم پىيە ھەندىكيان ھاوپەيمان و ھاوسۆز بوون لەگەل ئەوس
 و ھەندىكى تریشيان لەگەل خەزرەجدا، بەرامبەرى يەكترى دەجەنگان، ئەم
 ھاوپەيمانىيەتيەشيان تەنھا لە پىناوى مانەوياندا بوو، بۆيە ھەزىشيان دەكرد
 ئەو دووبەرەكە لە نىوان ەرەبدا بىمىنىتەو، چونكە مانەوھى ئەوانى مسۆگەر
 دەكرد، ھەروھا جوولەكەكان خاوەنى كىلگە و باخ و بىستان بوون، زۆريان بە
 بازرگانىيەو ھەريك بوون و سووخواردن لايان زۆر باوبوو، ھەندىكيان بەم
 شىوھە پارەيەكى زۆريان دەست كەوت بەمەش بوون بە خاوەن قسە لە ناو
 ەرەبدا.

نهك هەر ئۇوھ بەلكو تىكە لاوبوونيان بە ژىنگەى عەرەبى واىكردبوو كه
 هەندىكىان ژن و ژنخووزى له گەل ھۆزە عەرەبەكاندا بكن، تىكەلى خوين له
 نىوانىندا دروست ببى به شىوھىەك كه جياكردنەوھىان ئاسان نەبى، كى
 دەيتوانى كه جوولەكه و عەرەب جيا بكاتەوھ پيش هاتنى پىغەمبەر ﷺ له ناو
 ھۆزەكانى وكو (بنى عكرمە وبنى ثعلبە وبنى جشم وبنى عوف وبنى القصىص
 وبنى الحجاز وبنى الحارث وبنى ساعدة وبنى الأوس وبنى الشطبية وبنى بهدلة و
 بنى كعب وبنى محمر وبنى وائل) و ئەم ھۆزە جوولەكانە سالانىكى زۆر له ناو
 دوورگەى عەرەبىيدا مانەوھ، دواتر بوون بە خانەى شىرپەنجە له ناو جەستەى
 كۆمەلگای ئىسلامى له سەردەمى يەكەمىدا، زمانىان عەرەبى بوو جيا
 نەدەكرانەوھ، وھ هەر ئۇو زمانە عەرەبىەى كه ئەوانىش له گەل عەرەبدا
 قسەيان پىدەكرد، بوو بە سەرچاوھى تەفسىركردنى قورئان، چۆن جيا
 بكرىنەوھ له كاتىكدا ناوى منالەكانىان برىتیبوو له (عبدالله و معاذ وليث وسعد
 ووائل وسفيان ومالك ومنذر ونعمان وميمون ووليد) و زۆرىك له ناو پتر كه له ناو
 عەرەبدا بلاوبوون، ئەمەش سەير نىبە چونكە ئەوان بە شىك بوون له عەرەبى
 مەدىنە بە تايبەتى و ناوچەى حىجاز بە گشتى، بەم شىوھىەش پۆشنىبىرەىكى
 فراوانى جوولەكهيان له ناوچەكه دا بلاو كرددبووھ و بووبوون بە سەرچاوھىەك
 بە تايبەتى بو عەرەبە نەخويندەوارەكانى ناوچەكه، ئىبن خەلدون دەلى:
 "عەرەب خاوەنى كىتب و زانست نەبوون، بەلكو سروشتى دەشتەكىتى و
 نەخويندەوارى زال بوو بە سەرياندا، ئەگەر شتىكىشىان زانىبى دەربارەى
 بوونەوھر و سەرەتای دروستبوون و نەينىهكانى بوون، ئەوا پرسىارىان له
 ئەھلى كىتاب كرددوھ و لەوانەوھ فېربوون، ئەوانىش خاوەنى تەورات بوون له
 جوولەكه و ئەوانەى شوپىيان كەوتبوون، ئەو عەرەبانەى كه جوولەكه بوون و

له ناو دورگه‌ی عه‌ره‌بدا ژیاون ئەوا نه‌زان بوون و شتیکی زیاتریان نه‌زانیهوه له خاوه‌ن کتێبه‌کان، زۆربه‌ی ئەوانه له (حمیر) بوون، که مسوڵمانیش بوون ئەوه که ده‌یانزانی له ته‌ورات هر مایه‌وه له لایان، مه‌به‌ست له‌و شتانه‌یه که په‌یه‌ه‌ندی به ئەحکامی شه‌رعیه‌وه نییه، به‌لکو تاییه‌تن به مه‌سه‌له‌کانی سه‌ره‌تای دروستبوون و ده‌رباره‌ی شه‌وو پۆژ و چیرۆکه پال‌ه‌وانیه‌کان، نموونه‌ی ئەمانه‌ش وه‌کو (عبدالله‌ الاحبار و وهب بن منبه و عبدالله بن سلام) و ته‌فسیره‌کان پ‌ر‌بوون له گێڕانه‌وه‌ی ئەمانه، زانایانی ته‌فسیریش له‌گه‌ڵ ئەمانه‌دا ئاسانگیر بوون، ئەمانه‌ش وه‌کو وتان ئەه‌لی ته‌ورات بوون، هرچه‌ند زانیاریان نه‌بوو ده‌رباره‌ی راستی و درووستی ئەوه‌ی که ده‌یلێن، به‌لام ناوبانگیان ده‌رکردبوو به‌که‌سانی دیندار و خاوه‌ن پایه ده‌هاتنه ئەژمار له‌و پۆژه‌دا^(١).

دوای ئەوه‌ش سه‌یر نییه که عه‌ره‌به‌کان بۆ پ‌ر‌سیارکردن ده‌رباره‌ی ئیسلام گه‌رپانه‌وه بۆلای ئەمان، (ته‌به‌ری) ده‌گێرێته‌وه که گوايه کۆمه‌لێک له جووله‌که هاتن بۆلای قور‌ه‌یش له مه‌ککه و بانگیان کردن بۆ شه‌ر دژی پیغه‌مبه‌ری خواﷺ، ئەوانیش وتیان ئیمه له‌گه‌ڵتانین تا له ره‌گ و ریشه ده‌ریده‌هینین، قور‌ه‌یشیش لییان پ‌ر‌سین: ئیوه ئە‌ی جووله‌که‌کان خاوه‌نی یه‌که‌م کتێبی ئاسمانین و زانیاریتان هه‌یه ده‌رباره‌ی ئەوه‌ی که ئیمه و موحه‌مه‌د له‌سه‌ری ناکۆکین، ئایا ئاینی ئیمه راسته یاخود ئاینی موحه‌مه‌د؟ ئەوانیش وتیان: ئاینی ئیوه و باوک و باپیرتان چاکتر و راست‌تره. ده‌رباره‌ی ئە‌م پ‌ووداوه‌ش ئە‌م نایه‌ته هاته خواره‌وه: (أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا* أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا) (النساء: ٥١ - ٥٢).

¹. بۆ ئەمه سه‌یری (مقدمه‌)ی تین خه‌لدون بکه.

دياره بلأوبوونه وه و بوونيان ته نيا له ناوچه كاني مهككه و مهدينه دا نه بوو،
 بهلكو ئه م خانه سه ره تانياهو يه مه نيشيان گرتبو وه وه، له گيړانه وه
 عه ره بيبه كاندا هاتووه و نووسراوه، كه يوناني و رومانيه كانيش دووپاتي
 ده كه نه وه گوايه يه كيك له پاشا كاني حيميه ر له يه مه ن كه ناوي ئه سعه د كوري
 كه ريب ده بيت، جاريك به لاي يه كيك له گه ره كه كاني يه سريدا تيده په ري، دوو
 زاناي ئاييني جووله كه دپن بولاي و ئه ويش زور پيان سه رسام ده بي و شوين
 دينه كه يان ده كه وي، بانگيان ده كا بو يه مه ن و به گه له كه ي ده لي شوين ئه مانه
 بكه ون كه من شوينيان كه وتووم و ئه وانيش به قسه ي ده كه ن، به م شيوه يه
 جووله كايه تي له يه مه ندا په ره ده ستيني، ئه م رووداوه وا ده رده كه وي كه له
 سه ده ي پينجي دواي زاييندا روويداي، هه روه ها مژده دهره نه سرانیه كانيش له
 سه ده ي چواره مي زايينه وه چوو بوون بو يه مه ن له ريگاي حه به شه وه، دواي
 ئه وه ي كه نه سرانیه ت له سه ر ده ستي ئيمپراتور قوسته نيني گه وره ي روماني
 هاندا و يارمه تي درا له و ناوچانه دا، به م شيوه يه هه ردوو ئاييني مه سيحي و
 جووله كه له يه مه ندا په ره يان سه ند، به تاييه تي دواي ئه وه كه جووله كايه تي
 بوو به ئاييني ره سميه ي پاشا كاني حيميه ر لايه نگراني هه ردوولا كه وتنه
 پيلانگيړان دزي يه كتری له ده ره نجامي ئه و ناكوكيه ي كه له نيوان هه ردوو
 ئاييندا هه بوو له ميسر و شامدا، له يه كه م قوناغدا جووله كه كان برديانه وه له
 نه سرانیه كان، له سه ره تاي سه ده ي شه شه مي زاييندا، له سه رده مي پاشاي
 حيميه ري (نو نواس) دا، له كاتيكددا جووله كه كان له سه رده ستي هيره قل
 پاشاي رومه كان له شامدا ده چه وسانه وه، ئه مانيش له يه مه ن كه وتنه
 قه لاچوكردي نه سرانیه كان هه تا ده لي واين له و پاشايه كرد كه خنده كيكي
 دريژ هه لكه ني و ناگريكي بليسه داري تيا بكا ته وه و ئه وانه ي كه له سه ر ئاييني

نهسرانی مانه وه له يه مهن و نه بوون به جووله كه، هه موويانی بخاته ناوه وه،
 ئەم چيرۆكه له و نامه يه شدا ئاماژه ي پيدراوه كه (مار شمعون) ئوسقوفى (بيت
 أورشام) (اسمى علمه) ناردوو يه تى بۆ سه رۆكى ناوچه ي ديجه، يوچه نناش
 ده قى نامه كه ي بلاوكر دۆته وه له ميژووى كه نيسه ييدا كه نووسيو ويه تى و
 وه سفى ئەو پرووداوه ي كردوو به پشتبه ستن به قسه ي ئەو شايه تحالانه ي كه
 پرووداوه كه يان بينيوه له يه مهن له سالى (١٥٢٤) دا، ده لئى: پاشاى حيميهر
 نوينه ريكي ناردوو بۆ لاي پاشاى حيره كه ئەم چى به سه ر جووله كه كانى لاي
 خۆى هيئاوه ئەو يش هه مان كار بكات له گه لياندا.

به لام ئەم چه وساندنه وه يه له يه مهن كۆتايى هات به داگير كردنى له لايه ن
 حه به شيه كانه وه له سييه كى يه كه مى سه ده ي شه شه مدا، توانيان
 هاوئايه كانيان پزگار بكه ن لئى و ميرنشيني حيميهر يان پروخاند و خۆيان
 حوكمى ناوچه كه يان گرته ده ست به پالپشتى پۆم، هه روه ها توانيان ماوه ي
 حه فتا سال حوكمى ئەو ناوچه يه بكه ن، دياره له م كاته شدا نه سرانيه كان
 هه مان كاريان كرد ده ره ق به جووله كه كان كه پييان كرابوو، تا وايان لئيه ات
 خهريك بوو به ته واوى تيا بچن.

به لام ئەوانه ي له ده وروبه رى يه سرييدا مابوونه وه له سه ر ريگاي شام ئەوا
 مانه وه تا هاتنى پيغه مبه ر ﷺ و كۆچ كردنى بۆ مه دينه، كه له وئى كه وتنه
 به ربه ره كانيى مسوولمانان و پيلانگي پزان، له مباره يه وه ئايه ت و
 فه رموده ي زۆر هه ن ده رباره ي حال و بوون و په وشت و كرده ويان، تا كار
 گه يشته ئەوه ي پيكدادان و جه نكي لي بكه ويته وه و هه نديكيان ده رچوون و
 هه نديكيشيان تياچوون و ناوچه كه يان لى پاكرايه وه دواى حه وت سه ده له
 ژيانى هاوبه ش و تيكه لبوونيان له گه ل عه ره بدا.

ئامادهیی فیکریی جووله‌که

ئەمە‌ی باس‌مان کرد له پووه ماددییه‌که‌یه‌وه بوو، به‌لام ئاماده‌بیان له پووی فیکری و پۆشن‌بیرییه‌وه ئەوا چیرۆکیکی ته‌واو جیا‌یه، خ‌وای گه‌وره موسای هه‌لبژارد وه‌کو پینغه‌مبه‌ر و نیر‌راوی خ‌وی بۆ لای به‌نو ئیس‌رائیل ته‌نها و به‌س، خ‌وای گه‌وره خ‌وی چاودیری گه‌وره‌بوونی موسای (علیه‌السلام) ده‌کرد له پووی ده‌روونی و ئەقلیه‌وه (وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي) (طه: ۳۹) بۆ ئەوه‌ی تاییه‌تمه‌ندیی که‌سیکی تیا دروست ببی که پینشه‌وايه‌تی گه‌لی ئیس‌رائیل بکات و پرزگایان بکات له هه‌مان کاتدا پینغه‌مبه‌ر و په‌وانه‌ک‌راوی خواش بی‌ت، ئەو گه‌له پرزگار بکات که چه‌وساوه و ژێرده‌ستی سته‌می سیستمیکی زۆردار بوون (إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضَعِفُ طَائِفَةً مِّنْهُمْ يُدَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ* وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ* وَنُكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ) (القصص: ۴ - ۶)، بی‌گومان سروشتی موسا و که‌سایه‌تی ئەو له پینشه‌وايه‌کی دامه‌زراو و به‌هیز ده‌چوو که گه‌له‌که‌ی پش‌تی بگرن و ئەویش هه‌موو په‌هه‌نده‌کانی نار‌ه‌حه‌تی و ناهه‌مواریی ئەوانی ده‌زانی هه‌ر وه‌کو که‌سیکی نه‌ته‌وه‌خ‌واز هه‌یج به‌لایه‌وه نه‌نگی نه‌بوو که به هه‌ر شی‌وه‌یه‌ک بتوانی به‌رگری له‌و گه‌له‌ی بکات، له‌هه‌مان کاتیشدا ئەو نیر‌دراو بوو بۆ لای ئەو گه‌له له‌لایه‌ن خ‌واوه، هه‌ر له‌لایه‌ن خ‌واوه ح‌وکم و زانست و بی‌روباوه‌ر و شه‌ریعه‌تی بۆ هات‌بوو که نه‌یده‌توانی لی‌ی لایه‌ن، به‌لام به‌نو ئیس‌رائیل له‌م هه‌لبژاردنه‌ خ‌واییه‌ تینه‌ده‌گه‌یشتن وه‌کو خ‌وی که له ئاده‌مه‌وه خ‌وای گه‌وره کاری ئاوه‌دان‌کردنه‌وه و جین‌ش‌ینایه‌تی خ‌وی به‌ مرۆف‌ به‌خشیه‌وه، به‌لکو ئەوان وا تی‌گه‌یشت‌بوون که

خوای گوره جووله که ی کردووه به ناوهندی گهلانی جیهان و ده بی ببن به پیشه‌نگی هموو گهلان، چونکه هر ئه وان سه‌ربازی خوان و گه لی هه‌لبژاردی ئه ون، وه‌کو ئه وهی خوا ته‌نها خوای ئیسرائیلییه‌کان بیت نه‌ک هی هموو بوونه‌هر، چونکه ده‌یانوت (یهوه) واته (خوای سه‌ربازه‌کان) که وازی له هه‌موو دروستکراوه‌کانی هیناوه بو ئه وهی خوی ته‌رخان بکات بو جووله‌که و سه‌روه‌یی میژوو و خه‌ونه‌کانی ئه‌وان.

رۆلی حیکایه‌تخوان و وتارییژه‌کان له‌تیکه‌لکردنی شته‌کاندا

به‌راستی ئه‌و رۆله‌ی که حیکایه‌تخوان و وتارییژه‌کان له‌ مزگه‌وته‌کاندا بینویانه ترسناکه، ئه‌وان په‌ره‌یان به‌ که‌له‌پووری ئیسرائیلییه‌کان داوه‌و پشتیان پیبه‌ستوووه و مه‌جلیسیان پی‌گه‌رم کردوووه و تاره‌کانیان پی‌رازاندووته‌وه، هر له‌مه‌شه‌وه گوێزراوه‌ته‌وه بو ناو ته‌فسیر، ئه‌مانه‌ له‌ مزگه‌وته‌کاندا داده‌نیشن و قسه‌یان بو خه‌لکی ده‌کرد، ئه‌و خه‌لک‌ه‌ش که گوئیان لیده‌گرت، خه‌لکی ساده‌بوون که بو بیستنی چیرۆک و شتی سه‌رسوره‌ینه‌ر و کات به‌سه‌ربردن ده‌هاتن، ئه‌وانیش ئیسرائیلیاتیان بو ده‌گیژانه‌وه، دیاریشه‌ که فه‌رموووه له‌ سالی (٨٣ک) دا ده‌ستکرا به‌ کۆکردنه‌وه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی خه‌لیفه‌ عه‌بدولعه‌زیزی باوکی عومه‌ری کوری عه‌بدولعه‌زیز، له‌ سه‌رده‌می عومه‌ری کوریشیدا به‌ ته‌واوی ته‌واو کرا له‌ سالی (٩٩ک) دا، ته‌فسیریش ئه‌وکاته‌ ده‌رگایه‌ک بوو له‌ ده‌رگا‌کانی فه‌رموووه، چونکه ئه‌ویش گرنگی ده‌دا به‌ کۆکردنه‌وه‌ی گیژدراوه‌کان و ئه‌و شتانه‌ی که له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه به‌ جیماون، به‌لام کاتی‌ک زانستی ته‌فسیر و فه‌رموووه لیک جیابوونه‌وه، ئه‌وانه‌ی که ته‌فسیریشیان ده‌نووسی فه‌رموووه‌یان کۆده‌کرده‌وه

و ئيسنادەكانيشيان دەنووסי، بەلام وەكو فرمودەناسان گرنگان نەدەدا بە زانستی (الجرح والتعديل) كە زانستی فرمودەناسیە و سەنەدی فرمودەكان جیا دەكاتەو و پلەي پراویەكان دیاری دەكات، چونكە ئەوان وایان دەزانی تەنھا باسکردنی سەنەدەكان بەسە بۆ پاستیی فرمودەكان، كاتیکیش كورتبیری لە نووسیندا پەپرەوكر، ئیتەر ئەم سەنەدانەش نەدەنووهران، بۆیە زۆربەي خەلكی گوئی نەدەدا بە بەدواداچوونی فرمودەكان لە پرووی سەنەدەو، ئیبنو خەلدون لەو دەقەي پیشوودا كە باسمان كرد باسی ئەم دیارە ترسناكەي كردوو، لە (مقدمة) كەیدا، كە زیاتر وای لیکردین باسی کاریگەری جوولەكە بەكەین لەسەر كە لەپووری ئیسلامی، كە بەپاستی کاریگەری زۆریان بەجی هیشتوو لەسەری، بە شیۆیهك وای كردوو زۆریك لە خەسلەتە جوانەكانی شەریعەتمان ون ببی تا لە هەندئ شویندا شەریعەتی شیۆینراوی ئەوان لەهی ئیمە ئاسان و باشتەر دەرکەوی، هەر ئەم مەسەلەي ئاسانی و قوورسیە لە شەریعەتدا بابەتی سەرەکیمان بوو كە لەمیژە و نمان كردوو و بەدویدا ویلین لە ناو فیهدا، لەوانەش مەسەلەي (هەلگەپانەو) كە بابەتی باسەكەمانە، شتی تریش كە پەيوەندیدارن بە هەندئ سزاو كە تیایدا زۆرتەری زەرفی موشەدەد تیبینی كراو و ئەوپەری سنوور و لایەنی تەمیکردنی تیایە، هەرۆهكو كە لتووریکی داخ لەدلایشیان فرامۆش كردوو، كە هەمیشە چاوی لەسەرمانە كاتیک پەيوەندیمان بە خواو كتیبی خوا و سوننەتی پیغەمبەرۆه ﷺ لاواز دەبی و لە میژوو و كە لەپووری خۆمان دەپچرین.

بانگەشەي كۆكبون لەسەر واجببوني كوشتنى ھەلگەپراوھ

زۆربەي زاناين دەرگاي قسەکردن لەسەر ئەم بابەتەيان داخستووھ بە شمشيرى كۆكبون (إجماع)، ھەرۆھەا بانگەشەي ئىجماع لە سەردەميكى زووھوھ كراوھ بە ئامرازىك و بەربەستىك بۆ پياداچوونەوھى ھەندى بابەتى ترسناك - وھكو ئەم بابەتە - لەگەل بوونى ناكۆكي لەسەر حوكمى ھەلگەپراوھ لە ھەرسى چاخى زىپىندا و بەدينەھاتنى ئىجماع لەو كاتەدا، بەلام بانگەشەكارانى كۆكي لەسەر كوشتنى كەسى ھەلگەپراوھ سوورن لەسەر ئەوھى كە ئىجماع ھەيە، ئەمەش بۆتە بەربەست لە بەردەم لاگردنەوھ لە ناكۆكي عومەرى كورى خەتتاب و ئىبراھىمى نەخەعى و سوفيانى سەورىدا، خەلكانى تروش جگە لەوان، ئەمانە تەنانەت وايانكردووھ كە دەرگا دابخريت لەسەر ھەر پياچوونەوھىەك يان ھەر ھەولتيكى لەو جۆرە لەم سەردەمەدا، كى دەتوانى بە حوكمىكدا بچيتەوھ كە كۆكي زاناينى لەسەر بى؟

ھەلگەپرانەوھ لە نيوان حيزبى بەعسى عىراقى و

حيزبى شىوعىدا

ليكۆلئىنەوھى زۆر نووسراوھ لەسەر (ھەلگەپرانەوھ و حوكمەكەى) ھەندىكيان بۆ بەدەستھينانى پلەي زانستىي بالآ بوون (ماجستىر و دوكتورا) و ھەندىكيان ئامادە كرابوون لە چوارچىوھى ليكۆلئىنەوھى سنوورە شەرعىيەكاندا⁽¹⁾، ئەم ليكۆلئىنەوانە زۆر سەرىپييانە بەسەر بۆچوونى ئەوانەدا رابوردوون كە ناكۆكن

¹. لەو ليكۆلئىنەوانەي كە من بينيومن: كتيبي (د. نعمان السامرائي) كە نامەيەكى ماستەر بوو لەسەر ھەلگەپرانەوھ.

دەر باره‌ی حوکمی هه‌لگه‌پانه‌وه له هاوه‌لان و غه‌یری ئه‌وانیش، ئه‌گه‌رچی هه‌ندیکیان زۆر خاوه‌ن پێژن له‌و ناپارزیانه‌، له‌ پێش هه‌مووشیانه‌وه عومه‌ری کورپی خه‌تتاب ﷺ، ئه‌م بابته‌ زۆر سه‌رنجی پاکیشام به‌ تابه‌تی دوا‌ی ئه‌وه‌ی تاقیکرامه‌وه به‌ فتوادان له‌ سه‌ر مه‌سه‌له‌ی (هه‌لگه‌پانه‌وه)، ئه‌مه‌ش ترسناکترین شت بوو به‌ سه‌رمدا تێپه‌ری له‌ ژیا‌نمدا، کاریگه‌ریه‌کی زۆریشی هه‌بوو له‌ سه‌ر ئه‌قلیه‌ت و ده‌روونم، به‌ لکو له‌ سه‌ر هه‌موو ژیا‌نم، به‌ داخه‌وه که ئه‌م بابته‌م بۆ پێش‌نیار کرا له‌ سه‌ره‌تای ژیا‌نی زانستیمدا بووم، دوا‌ی به‌ ده‌سته‌په‌ینانی یه‌که‌م بپروانامه‌ی بالام له‌ ئه‌زه‌ری شه‌ریف له‌ سا‌لی ۱۹۵۹، دوا‌ی ده‌رچوونم گه‌پامه‌وه بۆ عێراق و کۆده‌تا سه‌ربازیه‌که‌ی "حیزبی به‌عس" له‌ لایه‌ن با‌لی می‌شیل عه‌فله‌قه‌وه دژی عه‌بدولکه‌ریم قاسم له‌ (۸ی شو‌باتی - ۱۹۶۳) دا پوویدا ، له‌ ته‌مموزی هه‌مان سا‌لیشدا شیوعیه‌کان هه‌ستان به‌ هه‌ولێکی کۆده‌تا دژی حکومه‌تی "عه‌بدولسه‌لام عارف، حیزبی به‌عسی با‌لی می‌شیل عه‌فله‌ق"، به‌لام هه‌وله‌که‌ شکسته‌ی هه‌ینا، له‌ ئه‌نجامدا هه‌رکه‌سیکی شیوعی که حکومه‌ت ده‌ستی پێی گه‌یشته‌ ده‌ستگیری کرد، هه‌فته‌یه‌ک زیاتری نه‌برد ژماره‌ی گه‌راوه‌کان له‌ پێنج هه‌زار و پینجسه‌د تێپه‌ری، له‌ سه‌ره‌تادا هه‌موویانیان له‌ دوو به‌ندیخانه‌ی گه‌وره‌ له‌ سه‌ربازگه‌ی ره‌شید کۆکرده‌وه، به‌ندیخانه‌ی ژماره‌ یه‌ک و به‌ندیخانه‌ی ده‌بابات، دوا‌ی ئه‌وه به‌ شه‌مه‌نده‌فه‌ری که‌لوپه‌ل گوێزانه‌وه بۆ به‌ندیخانه‌ی نووگره‌ سه‌لمان له‌ هاوینێکی گه‌رم و سووتینه‌ر دا، له‌و بیابانه‌ وشک و برینگه‌ی ده‌که‌ویته‌ نیوان سنووری سه‌عوویه و عێراق که به‌ ناوچه‌ی بی‌لایه‌ن ده‌ناسری، له‌و شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌دا که شیوعیه‌کان ناوی شه‌مه‌نده‌فه‌ری مه‌رگیان لێنا‌بوو، چه‌ندین که‌س مرد لێیان، له‌وکاته‌دا ژماره‌ی شیوعیه‌کانی عێراق له‌ هه‌شت هه‌زار که‌س زیاتر نه‌بوو، دوا‌ی ئه‌وه ئه‌نجومه‌نی سه‌رکرده‌یه‌تی شو‌رشی

به عسی کۆبووه وهو بریاریدا که حیزبی شیوعی هه مووی له سیداره بدری،
 سه رتا ئه وانهی که ده ستگیر کراون - واته پینچ هه زاره که - و دواتر ئه وهی
 ده ستیان پئی گه یشت و پۆزی له سیداره دان و لایه نی په یوه ندیداریان دیاری
 کرد، جیبه جیکردنی ئه م ئه رکه ش به لیوا روکن (عبدالغنی محمد سعید الراوی)
 سپێردرا که ئه وکاته لپرسراوی فیرقه ی موده ره عه ی سی بوو، فه رمان کرابوو
 به به ریز پاوی که (فه صیله ی ئاگر) به ریت له و سه ربازانه ی له ژیر ده ستیدا
 بوون و به فرۆکه بجیت بو نووگره سه لمان بو جیبه جیکردنی بریاری
 ئه نجومه نی سه رکرده یه تی شوپش، بریک پاره شی پیدرابوو بو ئه وهی دابه شی
 بکات به سه ر سه ربازه کانیدا که ئه و کاره جیبه جی ده که ن بو هاندانیان،
 هه موو شتیک ئاماده کرابوو، به ریز پاوی پیاویکی نوێژخوین بوو کاتیک ئه و
 ژماره زۆره ی بینی که ده بی بیانکوژی و له پینچ هه زار که س زیاترن، هه ستی
 به ترسناکی مه سه له که کرد و داوای فتوای گه وره زانایانی کرد له ولاتدا له
 سوننه و شیعه، حکومه تیش رای سپارد که بجیته لای سه یید (محسن الحکیم)
 که ئه وکاته گه وره مه رجه عی شیعه کان بوو، هه روه ها ئیمامی مزگه وتی خالصی
 له کازمیة که ئه ویش یه کیک له مه رجه عه کان بوو، هه روه ها موفتی سوننی
 عیراق (نجم الدین الواعظ)، هه رسی مه رجه عه که فه توای خویان پیشکەش به
 به ریز پاوی کرد که پئویسته ئه م شیوعیانه بکوژرین، چونکه هه لگه پاوه ن له
 دین، به لام ته نها سه یید هه کیم ئه وهی کردبوو به مه رج که ده بی لئیان
 بکوڵدریته وه بو جیا کردنه وهی ئه وانهی فیلیان لیکراوه و خه له تینراون، چونکه
 شیوعیه کان بو هه ندی له وانهی نه زان بوون و شوینیان که وتبوون، وایان
 ده رده خست که حیزبیکه شیعه ن، له کاتیکدا به عسیه کان خویان وایان
 ده دا که حیزبیکه سوننن، بۆیه سه یید هه کیم جه ختی کردبووه وه له سه ر

ئەو ھەي كە دەبىي حكومت ئەو ھە جيا بكا تەو ھە كە شىوعىيە بە عەقىدە و
 شارەزايە بەو ھەي كە شوپىنى كەوتوو ھە، ئەو ھەشى كە خەلە تىنراو ھە و شىعەيە و
 پىي وايە ئەو ھە حيزبىي كى شىعەيە و ھىچ ناكۆكيەك نىيە لە نيوان ئەو ھەي كە
 شىوعى بن و لە ھەمانكاتدا مسولمان بن، بەلام ھەردوو شىخى تر خالصى و
 واعيز فەتواياندا بە پىويستبوونى كوشتنى ھەموو شىوعىيەك بەبى تەحەفوز،
 ياخود ھىچ مەرج و شەرتىك، بەپىز راوى برادەرى من بوو دەھات بۆ ئەو
 مزگەوتە بچكۆلانەيەي من تيايدا وتارى ھەينىم دەخويندەو ھە، لە كە پرادەي
 رۆژھەلات كە ناوى مزگەوتى (أبو أقلام) بوو، مزگەوتى حاجىژنە ھەسىبە
 پاچەچى بوو، بەپىز راوى زۆرجار داوى نوپۆ سەلامى لىدە كردم، ھەندىجار داوى
 نوپۆي جومعە لەگەلما دەمايەو ھە و قسەمان دەكرد، زۆر خۆشحالىي خۆي
 دەردەبەرى بەرامبەر وتارەكانم، بۆيە برياريدا كە داوى سەعات دووى ئەو
 بەيانىيەي كە دەباو ھە بچىت بۆ جىبە جىكردنى فەرمانەكە بىت بۆ مالەكمان كە
 بە تەنىشت مزگەوتەكەو ھە بوو، واتە پىش پىنج سەعات لە چوونى بۆ نوگرە
 سەلمان بۆ ئەو ھەي ئەو بابەتەم لەگەلدا باس بكات، و ھەفتاوى منىش وەرگرى
 و ببىت بە چوار فەتوا لەلای، دوانى ئىمامانى شىعە و دوو فەتواى ئىمامانى
 سوننە، بەلام دياربوو ئەو ھە بە برىدا نەھاتبوو كە لەوانەيە من راى جياوازم
 ھەبى لەوان، چۆن؟ من گەنجىك بووم و پىويست بوو كە زۆر توندوتىژ بم
 بەرامبەر ھەر فىكرىك كە دژى فىكرى ئىسلامىي بىت، سەرەراي ئەو ھەش من لە
 سەردەمى عەبدولكەرىم قاسمدا زىندانىي كرابووم بۆ ماو ھەيەكى زۆر و
 شىوعىيەكان زياتر لە جارىك خەرىك بوو بمكوژن، داوى ئەو ھە چەندىن فەتوا لە
 لاين زانايانى عىراقەو ھە دەرچوو بوو داوى ئەو ھە قەسابخانانە و كوشت و برانەي
 كە شىوعىيەكان و لاينگرانى ناشتى و گەنجە ديموكراتخوازەكان و بەرەنگارى

شەعبی پێی هەستا بوون، ئەو زانایانە لە فەتواکانیاندا ئەوەیان دووپات کردبوووەوە کە شیوعیەکان و بەرەنگاری شەعبی و لایەنگرای ناشتی هەلگەپاوەن لە دین و ئەوانەشی شوپینیان بکەون وەکو "گەنجانی دیموکراتخواز" ئەوا و حوکمی ئەوانیان هەیە، بۆیە دانیشتی لەلام و باسی بابەتەکەی بۆ کردم و وتیشی کە سەرۆکی ولات (عبدالسلام عارف) و جیگرەکەی و سەرۆک وەزیران (أحمد حسن البکر) بە عەسی جەختیان کردوووە لەسەر پێویستی کوشتنی هەموو شیوعیەکان، وتیشی کە نابێ ئەم بابەتە لەوە زیاتری پێ بچێت بۆ ئەوەی پووسیا هەلی ئەوەی دەست نەکەوێ کە فشار بخاتە سەر حکومەتی عێراقی، تەنھا ئەوەندە بەسە کە پرسیار لە هەر یەکیکیان بکریت کە ناوی چییە؟ لە کوێ دادەنیشی؟ کە ی پەیوەندی بە پێزەکانی حیزبی شیوعی یان لایەنگرانی ناشتی یاخود گەنجانی دیموکراتخوازەوە کردوووە و دواتر فەرمان بە فەصیلە ی ئاگر دەکات لە سێدارە ی بدەن.

منیش لێمپرسی: ئە ی بۆچی هاتووی بۆلای من؟ لە کاتی دا من دەرچوو یەکی تازەم و هیشتا ناوبانگم نییە و کەس نامناسی، ئیتر فەتوای من چ گەرنگیەکی هە یە لە پال فەتوای ئەو ئیمامە گەورە و ناودارانە دا؟ ئەویش وەلامی دامەوہ: بۆ ئەوە ی دلیا ببی، ئەو — بەگووتە ی خۆی — متمانە ی بەمن هە یە و زۆربە ی نوێژکان لە دوا ی منەوہ دەکات، پێیوایە کە فەتواکە م ورد و دروستە، بەلام من وتم: ئەگەر بلیم ئەو کارە حەرەمە لە پرووی شەرەوہ دەتوانی ئەنجامی نە دەیت لە کاتی دا هەموو ئیجرائاتی تکتان گرتۆتە بەر؟ تۆش پیاویکی سەربازییەتی وتی: ناتوانن زۆرم لێبکەن بۆ ئەنجامدانی ئەگەر پازی نەبم و یەکیکیتر دەنیرن، وتم دەکەواتە ئەوہ چ تۆمەتی کە کە ئەم ژمارە زۆرە ی لەسەر لەسێدارە دەدەن؟

وتی: هه لگه پانه وه یه له ئیسلام، وتم: باشه ئه گهر ئه مانه دژی بالی میشیل عه فله ق و حیزبی به عس کۆده تایان نه کردایه و هه ره شه یان نه بووایه بۆ سه ر ده سه لات، ئایا به م شیوه یه له سیداره ده دران؟ وتی: نه خیر، وتم: که واته کی شه سه ره کیه که په یوه ندیی به دینه وه نییه، بۆچی دین تیکه لی ئه و مه سه له یه ده که ن؟ وتی: ئه ی ناتوانری ئه م تاوانه به دوولایه ن لیک بدریته وه که لایه نکیان سیاسی و ئه ویترا ئیینی بیته؟ پروه ئایینی که ی بریتی بیته له هه لگه پانه وه، پروه سیاسی که شی دژایه تی حیزبی به عس و هه ولی کۆده تا بیته؟ به هه رحال ئه مه هه لیکه و ده ستمان که وتوو ه بۆ تۆله سه ندنه وه لییان له هه موو ئه و تاوانه ی که له سه رده می حوکمی عه بدولکه ریم قاسمدا ئه نجامیان داوه.

وتم: با مونا قه شه ی لایه نه ئایینی که ی بکه ین و بگه ینه ئه نجامیک، دواتر باسی لایه نه سیاسی که شی ده که ین، بۆیه چووم په یه وه ی حیزبی به عسی عراقیم بۆ هینا، هه لبه ت بالی میشیل عه فله ق پێش ئه وه ی هه ندی گۆرانی کاری تیادا بکه ن، مادده ی یه که می ده لی: حیزب بروای به مارکسیه تی لینینی هه یه به جیبه جیکردنی عه ره بیان، وتم: ئه گهر شیوعی بوون بنچینه ی سه ره کیی مارکسیه تی لینینی بیته، ئه وا به عسیه کان له شیوعیه کان زیاتر بروایان پێیه تی، به لام شیوعیه کان ئومه مین و به عسیه کان عه ره بین، واته به عسیه کانی عراق شیوعین و یه شماغ و عه گال و کوفیه ده به ستن، شیوعیه کانیش سه رپووتن، سه ره رای ئه مه ش له مادده ی نو ی هه مان په یه وه دا هاتوو ه که: "میرات و مالبه خشین به میراتگر به ده سه که وتیکی نامه شروع و ناته ندروست داده نری" وتم: ده زانی ژماره ی ئه و ئایه تانه ی باس له میرات و پیکه ستنی دابه شکردنه که ی ده که ن، ده گاته نزیکه ی چل و هه شت ئایه ت له قورئاندا؟ ئه م

ماددهیه دژایه تی هه موو ئەم ئایه تانه دهکات و به تالیان دهکاته وه، به لکو دژایه تی مانا کانیشیان دهکات، ئەگەر مهسه له که هه لگه پانه وه بیت ئەوا به عسیه کان هیچیان که متر نییه له شیوعیه کان، بۆچی خۆت دهکە ی به داردهستی ک بۆ له ناوبردنی هه لگه پاره یه ک له پیناوی هه لگه پاره یه کی تر دا؟ دواتر وتم وانازانی ئەمانه بیان هوی خه لکی چه واشه بکه ن له م قۆناغه دا و خۆیان بده نه پال ئیسلام تا شوینیان قایم و پته و ده بی؟ ئە ی ئە زانی که دووان له هه ره پیاوه به رزه کانی به عس که عه لی صالح سه عدی ئە مینسپرپی قیاده ی قوتری و عه بدولکه ریم مسته فا نوصره ت پیش سی رۆژ له مه و به ر له کاتی سه ر خۆشیاندا جنیویان به خوی به رز و بالآ و به دین داوه؟ ئە وه ی ناشی له کوفر کردوویانه؟ له وانه و توویانه: ترسنۆکه کان ده یانوت ئە گه ر خوا نه بوویه ئە م شوپشه سه ری نه ده گرت، ئە ی کوا خوا ئیستا له کوئیه؟ خۆ نه ئابوونه ی داوه و نه به شداریی دانیشتنه حیزبیه کانیشی کردووه، دوا یی فیشه کیان ناوه به ئاسمانه وه، وتم: توخوا ئە مه هه لگه پانه وه نییه؟ ئە گه ر چه مکی هه لگه پانه وه لای ئە وانه روون بیت؟

ئە و پیاوه ش وتی: ئە ی چۆن ئە م زانا به رزانه فه توایان داوه به بی لیکۆلینه وه؟ وتم: پرسیاره که یان بۆ وا لیکراوه که ته نها باسی به کافرکردن و هه لگه پانه وه کراوه، به لام من ده زانم که ئیسلام ئایینی پاککردنه وه و ته زکیه یه نه ک ئایینی به کافردانان، بۆیه بۆ کوشتنی خه لکی نه هاتوو، به لکو بۆ پاککردنه وه ی ئە قل و هۆشیان هاتوو له بیروایی و هاوه لدانان، هه ولئى ئە وه ی داوه خه لکی وا لیبکات ئە و ئە قله یان به چاکی و له شوینی خۆیدا به کار به یینن بۆ گه یشتن به راستی، ئە گه ر ئە م لایه نه ت بۆ روون بۆته وه با بچمه سه ر لایه نه سیاسیه که شی؟ لیره دا من نابم به موفتی، به لکو رای خۆم ده رده بریم، له وانه یه

وابى و له وانه شه وانه بى، وتم: به عسيه كان ده زانن كه تو كه سىكى نوئىر خوئىنى، باوكت له زانابه رزه كان بووه، بنه ماله كه شتان به ئايين په روه ناسراون و ميژوويه كى ئايينيتان هه يه، له ناو ئه فسه ره كاندا تو به گورج و گولئى و هه لپه ناسراويت، بويه به عسيه كان باشيان هه لپىژاردووه، چونكه ده يانه وئى توو ئه وانه ي له ناو سوپادا به مسولمان و ديندار ناسراون توومه تى خوئىرپيژى و وه حشيشگه رى و له ناو بردنى پيشكه و توو خووازانتان بده نه پال، ئىستا به يانيان ئاماده كردووه بو ئه وه ي سبه ي ئىوار هه بلاوى بكه نه وه دواى ئه وه ي توو ناگاداريان ده كه يته وه له وه ي كار هكه ت ئه نجامداوه و شيوه يه كانت كوشتووه، تاوانبارت ده كه ن به وه ي كه خوئىرپيژ و شيت و داخ له دلئيت و كوئنه په رستيت و هه ندئى لايه نى كوئنه په رست هانيان داوى بو ئه وه كار ه بئى فرمانى سه ركر دايه تى و هه قالانى پيشكه و توو خووازت له ناو بردووه، بيگومان به له وه ش كه له ناو ئه وه سه ربازانه ي توو ده يانه ي بو كوشتنى ئه وانه كه سانئى كه فرمانيان پيكر اوه كه دواى ته واوبوونى كرده وه كه بنگورن يا خود ده ستگيرت بكه ن، دواى ئه وه ش هه لده ستن به پاكر دنه وه ي هيزه سه ربازيه كان له كه سانى ئىسلامى و ديندار دواى كوئىه يه ئان به شيوه يه كان، به م شيوه يه له دوو دوژمنى كوئى خوئيان رزگاريان ده بئى به يه ك ليدان، فه توئى ئه و زانايانه ش ريگايه كى باش ده بئى بو ئه وه ي ئه و توومه ته بده نه پال ئىسلاميه كان، له وانه شه دواى ئه و كار ه كوئى ماته ميني بگيرن بو هاوئى له ده ستچووه كانيان، بو زياتر چه واشه كردنى خه لكى.

به م قسانه ئه و پياوه ش هاته وه هوش خوئى و هه ستى به كوومه لئىك شت كرد كه له وه و پيش به هيج شيوه يه ك حسابى بو نه كردبوون، بويه برپاريدا به په له بچيت بو كوئى كۆمارى و داواى ليبور دن بكات كه ناتوانئى كار ه كه ئه نجام

بدات، پيشمووت: ئەگەر پلانەكەيان ئەو نەبى كە من بۆى چوم ئەوا لە
 جىگەى تۆ كەسىكى تەردەنيرن و ەزاران خوینپىژيان ەيە ئەو كارەى
 پىبەن، ئەنجاميشى دەدەن، بەلام ئەگەر وازيان ەينا و نەيانكرد ئەوا
 قسەكەى من راست دەردەچى، بەلام تكام لىكرد كە ناوى من نەهينى لايان،
 چونكە ئەگەر بيانزانايە كە من پەشيمانم كەردوويتەو و وام لىكردووى پات
 بگۆرى، ئەوا واو ەيلا بە حالم، بۆيە رۆيشت و داواى لىبوردىنى كەرد و ئەم ەلەى
 لە دەست دان لە پيش ەموويانەو لە دەستى (عبدالسلام عارف) و بەكر و
 قيادەى قوتيرى، كارەكەش داواى ئەو ەرگىز ئەنجام نەدرا بەو شىو
 كۆمەلكوژيە، ەرچەندە دواتر بە شىو ەى تر و لە شەرى عىراق و ئىران و
 كوەيتدا ئەنجام درا، داواى چەند ەفتەيەك ميشيل عەفلەق خۆى بابەتلىكى
 نووسى و ەموو رۆژنامەكانى بەغداد بلأويان كەردەو و لە تەلەفزيۆن و
 رادىوكانىشدا چەند جارىك خوینرايەو، تيايدا داواى لە شىوعىەكان كەردبوو
 پەيوەندى بە حىزبى بەعسەو بەكەن و ھاوپەيمانى بن، بۆ ئەمەش كۆمەللىك
 ھۆكارى باس كەردبوو لە پيش ەموويانەو ئەو بوو كە حىزبى بەعس
 توانيويەتى كۆمەللىكى زۆر لە ھاورپىيانى حىزب پىارىزى لە پىلانلىكى
 كۆنەپەرسە كە ەوللى لە ناوبردىننى دەدا، ئەگەر ەلويستى ئازايانەى حىزب
 و سەركردايەتيەكەى نەبووايە كە نەيھيشت رەوبدا و لە كۆتا ساتەكانيدا
 فرىيان كەوت، ئەوا ەموو ھاورپىيانمان لە مردووان دەبوون.

داواى ئەم رەوداوە وشەى ەلگەرانەو لە لای من زۆر ترسناك بوو
 دەركەوتە و ئەنجامى زۆرى لە سەر ئەقل و دەروونم بەجى ەيشت، بۆيە تەنھا
 تاوانىك نەبوو كە لە فىقەى ئىسلامىيدا سزای بۆ دانرابى، يان ەددىك يان
 ەيچى نەبى، ئايا ەلگەرانەو رادەربىنە؟ ياخود دەستدرىژىكردنە سەر

كۆمەلەك و مافى گىشتى؟ ئايا ئىجماع ھەيە لەسەر واجبىوونى كوشتىنى ھەلگەراوھ؟ ياخود مەسەلەكە خىلافييە؟ ئايا دەكرى مافى تاك پىش مافى كۆمەلگە بخرى لە دەربىرىنى راي ئازادى خۇيدا؟ ياخود كۆمەلگە بوى ھەيە پارىزگارى لە موقەددەسات و پىرۆزىيەكانى خوى بكات؟ ئەم پىرسىارانە دىنە خەيالەوھ، ياخود ھەر نايەن، بەلام گىرنگىرىن شت كە دىنە ناو خەيال و بىركىرنەوھى من كاتىك باسى ھەلگەرانەوھ دەكرى مەسەلەى پىلانگىرپىيە، پىلانى دەولەت - بەردەوام و بە خراپىتىن شىوھ - دىنى ئازادى، جا تاكە كەسىك بەرپاي بكات ياخود حىزب و كۆمەلەك يا ھەموو جىھان، ئەوھ پىلانى دىكتاتورىيەتى تاوانبار و ستەمكارە دىنى نەيار و راجىياوازەكان لىتى، جا ھەر كەسىك بن، ئەوھ پىلانى ستەمكارە زۆردارەكانە بو دوورخستىنەوھى چەوساوەكان و يارىكىردن بە دوارپۇژيان، نەك تەنھا لە دنيا بەلكو بە ھى دوارپۇژىشىانەوھ ئەگەر بتوانن، ئەوھ ھەولى كوشتن و لەناوبىردىنى بەندەكانى خوايە بە درۆكىردن بە دەم خواوھ، قۇرخكىردىنى دەسلەلاتەكانى و ئىدىيەكىردىنى نوينەرايەتى خوا و قسەكىردن بە ناوى ئەوھوھ بە گۆرپىنى ھىدايەت و رىنمويىيەكانى، ئەوھ پىلانى دەسلەلاتخوازانە ئەوانەى خۇيان فەرز كىردوھ بە سەر ئىرادەى خەلكىدا دىنى نەيارانىك كە ھىچيان نىيە جگە لە زمانيان، كە ئەوئىش زۆرداران دەيانەوئى بىبىرن كاتىك باسى پالەوانىيەتەكانىيان ناكەن و سوپاسىيان ناكەن.

ئەم شتانە و زۆر شتى تىرىش دىن بە بىرمدا كاتىك باسى ھەلگەرانەوھ دەكرى، بوىە بىرىارمدا لەسەرى بنووسم، ئەوھى پەيوەندى پىيەوھ ھەيە لىكى بدەمەوھ، ھەرچەندە پىموايە زۆر دوام خست لەبەر ھۆكارگەلەك.

په شنووسى ئه م بابه ته م له سالى ۱۹۹۲دا ئاماده كرد، كومه ليك برا زوريان ليكردم بلاوى بكمه وه كه ئه وكاته له سنوورى سه د لاپه ريه كدا بوو، به لام هه نديك پييانو ابو كه بلاوى نه كه مه وه له ترسى "په يمانگاي جيهانيي فيكرى ئىسلامي" كه ئه وكات من سه روكى بووم، نه كا به هه لويستى من زهرمه ند ببي، دوايى له سالى ۱۹۹۶دا وازم له سه روكايه تيه كه ي هينا پييان وتم: جاري واز بهينه له ترسى ئه و زانكويه ي كه سه روكايه تى ده كه ي، دواي ئه وه ش شه ش سال رويشت و ته مه نم چوو ه پيشه وه و نه خووشى زور بوو، بويه نامه وي بچمه لاي خواو ئه م زانسته بشارمه وه كه خوا پيى داوم، چونكه ئه وه ي زانستىك بشاريته وه ئه و خواي گه وره روژى قيامه ت به لغاويكى ئاگر لغاوى ده كات.

نامه وي وه كو كه سانتيك بم كه ده يانوت "ئه وه ي له ناخمدايه ئه گه ر بيدركينم ئه و هه ردوو چاوم ده رده هينن"، دوايى ده مرى و نه يني زانسته كه ي له گه ليدايه، هه روه كو چو ن نامه وي ئه وه ي ده يزانه بيشارمه وه له ترسى دووبه ره كي و ئيختيلاف، چونكه پيم وانيه كه خراپتر هه بي له دووبه ره كيي فيرقه يه ي كه زانايانى نه زان و ده سه لاتدارانى زوردار به دييان هينا وه، ده ستنيشانكردى نه خووشيه كانى ئه م ئوممه ته باشتره به پشتيوانى خوا له شاردنه وه ي، هه ركه سيك ئه م بابه ته ي منى خو ينده وه، ئه گه ر چا كه يه كي تيا بينى با دوعاى خيرم بو بكات، ئه گه ر جگه له وه ي بينى با بو م بنووسى و عه يبه كانم بو بني ريته وه، به پشتيوانى خوا چاره سه رى ده كه م يا خود به گفتوگوى زانستيانه ي به پيز قسه ي له سه ر ده كه ين، داواي لي خو شبوون له خوا ده كه م له تاوانه كانم، هيج پشت و په نايه كم نيه جگه له خواي گه وره، خوا ده يزاني من عه شقى كه له پوورى ئه م ئوممه ته م و خو م به خاوه ني ده زانه و

پيموايه هندی شتی ههيه که دهبی پیايدا بچینهوه و ئهوهش پاکی دهکاتهوه، که له پووریکی دهوله منده و جوراوجوره و له پیداجوونهوه و رهخنه لیگرتن ناترسی و ئیمهش نابی بترسین.

وهل أنا إلا من غزیه إن غوت غویت وإن ترشد غزیه أرشد
واته من له هوزی غه زیهه م و به هه موو شیوهیه که له گه لیدام ئه گهر سه ری
لیشیاو خراپه ی کرد له گه لیدام و ئه گهر ئه ویش چاکه ی کرد ئه وا دهیکه م.

مه نهه جه که م

له هه مانکاتدا جهخت له سه ره ئه وهش دهکه مه وه که - به پیی توانا -
پابه ندیم به مه نهه جی زانستی له لیكۆلینه وه دا، ملی هیچ ده قیک یان به لگه یه که
ناگرم بیسوورپنیم به لای فیکره یه کدا که پیش نووسین هه مبووی، هه روه ها
زه نیم پاک دهکه مه وه له هه موو بۆچوونیک یان هه لۆیستیک که پیشتر له سه ری
بووبم، یان هی یه کیکی تر بووبیت و به لاهه وه په سه ند بووبی، به لگه
شه رعییه کان دهکه م به سه رچاوه ی ئه وه ی برپاری له سه ره ده ده م، نه که ئه
به لگانه به ئیمه وه که شاهیدی ده دن له سه ره قسه کانی من، وه کو زۆریک له
نووسه ران دهیکه ن، چونکه له لای من گرنگ ئه وه یه بگه یه ئه و مانایه ی که
به لگه شه رعییه به پیزه کان ده یگه یه نن، نه که وه کو ئه وه ی له گه ل داها توو
ئیس تادا بیانگونجین، بۆیه باشتین مه نهه ج که به کاری به ئیم له م
لیكۆلینه وه یه دا مه نهه جی فه لسه فیی ئو صولای و مه نهه جی شیکردنه وه یه به
یه که وه، هه روه ها هه لگوستنی میژووی به بی له بیرکردنی مه نهه جه ته قلیدییه
باوه کان له لیكۆلینه وه ی زانست و مه عریفه ی نه قلیدا، له سه ره ده می
نووسینه وه و له دوا بیه شدا، له ته فسیردا په نا ده به یه به ره ئه وه ی که شه ره زایان

برپاریان له سهر داوه له ئوصول و مهنه جدا، له كيشى فهرموده و برپار
 له سهر دانيدا مهنه جى فهرموده ناسان وهرده گرین و.. به م شیوهیه، له
 ئوسولیشدا مامه له له گه ل کتیبی پیروزی خوادا ده کهین به و پییهی که
 سهرچاوهی دامه زینه ری ئه حکام و درخه ری حوکمه کانه (إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ)
 (یوسف: ۴۰)، ئه مهش بۆ کارکردن به حاکمیه تی کتیبی خوا، واش له سوننه تی
 پیغه مبه ره ﷺ ده روانین که پوونکه ره وهی قورئانه به شیوهی پیویستبوون
 (الإلزام)، به لام بانگه شهی ئیجماع وهرناگرین ده رباره ی ئه و بابه تانه ی که
 هاوه لان له سهری ناکۆک بوون، کۆده نگیی ئه وان هی خویانه، به لکو سهیری
 مه به سته کانی شه ریعت و به ها گه وره کان ده کهین (مقاصد الشریعة والقیم
 الحاکمة)، له و سۆنگه یه وه که به لگه ی گشتی و سهرچاوهی پووناککه ره وهن بۆ
 که سی به لگه هینه ره وه له کاتی مامه له کردنیدا له گه ل ده لاله تی به لگه
 به شه کیه کان (الأدلة الجزئیة)، نه ک وه کو ئه وهی که ته نها شته باشه کانی
 شه ریعت بن، قورئان چۆن چه مک و وشه زمانیه کانی به کاره یئاوه، ئیمهش
 ئاوا وهریده گرین، ئینجا ئه وهی پوونکردنه وهی پیغه مبه ره ﷺ بۆیان، دواتر
 په نا ده به یینه بهر ئه وهی که چۆن عه رب به کاری هیناون له زمان و شیواز و
 به یاندا، بۆ ئه وهی ته نها قسه ی عه رب له مانا کانی قورئاندا نه بیته
 لیکنده ره وه، ئه گه ر خوی گه وره یارمه تی دابن بۆ پریگای راست ئه واهه زلی
 خۆیه تی، ئه گه ر وانه بوو ئه واهه مروؤف خۆی لاوازه و ئه هلی له بیرچوونه وهیه،
 ته نها ئه وه مان به سه که مه به ستمان خیره له م کاره ماندا، ته نها ئیسلا حمان
 ده وی ئه گه ر بتوانین، بۆیه داوا له خوی کاربه جی ده کهین یارمه تیمان بدات له
 قسه و کرده وه دا، هه ره ها له سه رشیتکردنه کانی شه یقان بمان پاریزی:

وَمَنْ ذَا الَّذِي تُرْضِي سَجَايَاهُ كُلُّهَا كَفَى الْمَرْءُ نُبْلًا أَنْ تُعَدَّ مَعَايِبُهُ

کئ هه يه هه موو سروشت و خووه کانی خه لکی رازی بکات، به سه بۆ که سیک فه زل و گوره یی که عه یبه کانی بزمیردرین، واته ئه وه نده عه یبی که م بیت خه لکی بتوانن بیانژمیرن.

سنوره کانی لیکۆلینه وه که و کیشه ی سهره کی

ئو صولیه کان و راهاتون که له کاری ئیجتیه ادا هه ستن به به دیهینانی مه به ست (تحقیق المناط) دوی جیا کردنه وه و له بیژینگدانی، له جیاوازی و بوونی نه یاری و ناره زایشدا شوینی ناکۆکی دیاری بکن، ئیمه ش له سه ر مه نه جی ئه وان کیشه ی باسه که ده خه ی نه پروو، له سه ره تاوه بۆ ئه وه ی شته کان له به رچاوی خوینه ر تیکه ل نه بن:

۱ - ئه م باسه چاره سه ری کیشه ی کافر بوونی هه لگه راوه له دین ناکات، یاخود ده رچوونی له بازنه ی ئیسلام دوی ئه وه ی قبولی کردووه و برپای پیهیناوه، کافر بوونی ئه م که سه ئاشکرا و پروونه و هیچ کیشه یه کی له سه ر نییه، جا ئه و که سه دینیکه تری هه لبژاردی و چوو بیته سه ری، یان به بی برپایی و بی دینی ما بیته وه.

۲ - ئه م باسه ریگا ناگری له سزادانی هه لگه راوه که هه ر تاوانیکه تر ئه نجام بدات، دژی کۆمه لگا یان شه ریعت یاخود سیستم و نه ریته کانی ئاین، یاخود یاخیبوون له کۆمه لگا و حاکمه شه رعیه یه کانی، هه ر تاوانیکه که بیکات جا له بهر ئه وه بیت که مورته دده و له دین ده رچووه، یاخود له بهر هه رشتیکه تر بیت ئه نجامی بدات، ئه و ئوممه ی ئیسلامیه ی و ده سه لاتداران بۆیان هه یه سزای بدن له سه ر تاوانه که ی به پی ئه و سزایانه ی که ده یگر نه وه، ئه ویش له گه ل خه لکیدا یه کسانه له و بابته دا، چونکه هه لگه رانه وه ئه گه ر تاوانه که ی

لهسەر زىياد نه كات ئهوا لىيى كهه ناكاته وه، وهك ئه وهى بوو ترى مادام
هه لگه پراوه ته وه و له دىندا نه ماوه ئهوا هيج سزايه كى تر نايگريته وه.

۳ - كيشه ي سه ره كىي ئه م بابه ته بريتييه له (هه لگه پراوه ي تاكه كه س)
واته: كه سيك عه قيده كه ي بگورپيت و له گه ليشيدا فيكر و بوچوون و
هه لسوكه وتى بگورپي، ئه مه ش نه كاته بيانوو بو ده رچوون له كو مه ل و سيستم
و ئىمامى مسولمانان و چهك هه لنه گري دژى ده ولته تى ئىسلامى، هه روه ها
نه چيئه پال دوژمنه كانى به هيج جوړيك له جوړه كان، خيانه تى ليده رنه كه وي،
به لكو ئه وه ي كردبيتي ته نها گوپيني هه لويستى عه قيديي بيت، گومانى بو
دروست ببى ده رباره ي بيرو باوه رپى ئىسلامى و نه توانى ئه و گومانانه
بره وينيته وه و له دلى ده ريان بكات، دواتر ته سليمى ئه و گومانانه ببىت و
بكه ويته شوپنيان و نه بيته بانگه شه كار بو هه لگه پراوه كه ي، ئايا بو كه سيكى
ئاوا حوكميكي شه رعىي هه يه له سه ر كافر بوونه كه ي به شيوه يه ك واجب ببى
له سه ر ئوممه ت كه هه ددى خواي ليده ركه ن و بيكوژن، جا توبه بكات يان نا،
ئه گه ر هاتوو ئه م ئايين گوپينه هيج تاوانىكي ترى له پالدا نه بي؟ ئه ي ئه گه ر
هاتوو كه سيكى ناو كو مه لگاي ئىسلامى هه ستا به كوشتنى ئه و كه سه، ئايا
تولئى ليناسه نرى و به هوپه وه ناگري؟ هيجى له سه ر نابى ته نها ئه وه نه بي
كه به بي پرسى ده سه لات ئه و شته ي كردوو و له سه ر ئه وه سزا بدرى؟ ئايا
له سه ر ئوممه ت پويسته ئه مانه و هاوشيوه كانيان به زورى زوردارىي
بگيرپته وه بو ناو ئىسلام؟ ئه گه ر شتيكى ئاوا پوويدا به زور كه سيكيان
هيئاپه وه ناو ئىسلام، ئايا قورئان قبولى ده كات؟ ئه ي حوكمى واجب بوونى
كوشتنى هه لگه پراوه له هه موو سه رده م و كاتيكا ئىجماعى له سه ر بووه؟ يان
جياوازي هه بووه، به لام به شيوه يه كى ته واو ده رنه كه وتوو؟ ئه گه ر وترا

هه لگه پراوه ده کوژری، ئایا ته نهها کافر بیون ده بیته هۆکار بۆ کوشتن له پووی شه رعه وه؟ ئایا سزای تاییهت به هه لگه پانه وه له لای ئه وانیه ده لاین جیبه جی بکری، تاوانیکی سیاسیه یان ده چیته خانه ی تاوانی گشتیه وه تا حوکمی شه رعی وه رگری؟ له هه مووشی گرنگتر، ئایا ئه م حه دده شه رعییه - ئه گه ر بلاین حه دده - به کافر کردنی ئه و که سه یه یان پاکه ره وه یه؟ چونکه ئیمه ده زانین ده ر کردنی حه دد بۆ پاک کردنه وه یه، ئایا هه لگه پانه وه ده ر چوونه له ئیسلام، یان دزایه تیکردنیه تی؟ ئه مانه کرۆکی بابه ته که مانن، له مانه له و شتانه ی تر که په یوه ندیدارن به م با سه وه ده کۆلینه وه، به پشتیوانی خوا، به و مه نه ه جیه که با سمان کرد، داوای یارمه تی و راست کردنه وه له خوای گه وره ده که یین، یارمه تیدانمان بۆ گه یشتن به پای راست و دروست و قسه ی به جی، ته نهها ئه ویش یارمه تیده ره.

به شی یه که م

حه قيقه تی هه لگه پانه وه

وه كو چۆن ئايه ته كانى قورئانى پيروژ باسى ده كهن

له (لسان العرب) دا هاتووه: "ارتدَّ وارتدَّ عنه: تحوَّل"، وفي التنزيل: (مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ) (المائدة: ٥٤)، ناوه كهش بریتییه له (الردة)، له وه شه وه وتراوه هه لگه پاره وه له ئیسلام واته گه پاره وه، ههروه ها ده وترئى فلان كهس له دینه كه ی هه لگه پاره وه واته كافر بووه وه دواى مسولمانبوون. هه موو خاوه ن موعجه مه كانى عه ره بى له سه ر ئه م مانایه كۆكن، ههروه ها له (أساس البلاغة) دا هاتووه: "گه پاره به ره و داوه هه لگه پاره یه به ره و دواوه، واته گه پاره وه به و شوین و ریگه یه دا كه لیوه ی هاتووه، ئه مه ش وتراوه بۆ هه موو كه سیك له شتیك په شیمان بیته وه كه خیر و دینداریی تیدا بیته، له مه شه وه له سوره تی (الكهف) دا هاتووه: (فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا) واته گه پاره وه به و ریگه یه دا كه بریووویان، بۆیه ش به هه لگه پاره وتراوه چونكه له دینه كه ی په شیمان بۆته وه". به كارهیانی ئه م وشه یه ئه وه ده گه یه نئى كه مروّف كاتیك مسولمان ده بیته و ته سلیمی خوا ده بیته، وه كو ئه وه وایه ریگه یه كى بری بیته به ره و خوا و نزیك بوو بیته وه لی، به لام كاتیك هه لده گه ریته وه - په نا به خوا - ئه وا وه كو ئه وه وایه له و ریگه یه وه گه پاره یه وه كه لیوه ی هاتووه به ره و خوا، بۆیه گه پاره یان هه لگه پاره یه پیده لیئن، (دیاره جیاوازیه كه هه یه له نیوان مانا عه ره بیه كه و كوردیه كه دا، به لام به گشتی له كوردیدا هه لگه پاره به كاردیته).

ئو ئايه تانهى به به لگه ده هينرينه وه

بؤ كافيونى هه لگه راوه

۱ - (وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) (البقرة: ۲۱۷)،

به تالبوونه وهى كارو كرده وه يان له دنياو قيامه تدا، په نا به خوا.

۲ - (كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ) (آل عمران: ۸۶)، له ده ستداني هيدايه تى خوا و له ده ستداني

ئاماده يى بؤ وه گرتنى ئو وهيدايه ته.

۳ - (إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أزدَادُوا كُفْرًا لَنْ نُقْبَلَ تَوْبَتَهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ) (آل عمران: ۹۰)، هه لگه رانه وه دواى مسولمانبون، واته

دوباره بوونه وه توبه له خاوه نه كه ي وه رنا گيرئ.

۴ - (إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفْرًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَى بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ) (آل عمران: ۹۱)، له

كاتى مردن به كافريدا هيج كرده وه يه كه له دنيا دا سزاي تاوانه كه ي لانا بات،

يا خود هيج به خشينيك سزاي كافريوونه كه ي لانا بات، ئه مه جوريك له

گالته كردنيشى تيايه، چونكه هه لگه راوه له كوئى پر به زهوى ئالتوونى ده ست

ده كه ويئ دواى مردنى تا بيكات به هوى سرينه وهى تاوانه كه ي.

۵ - (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ) (آل عمران: ۱۰۰)، كين ئه وانه ي بيهيژه كان وا ليده كه ن له دين

هه لگه رينه وه؟

۶ - (يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌُ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌُ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ
إِيمَانِكُمْ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ) (آل عمران: ۱۰۶)، هه نديك له و سزا
خرابه‌ی كه چاوه‌پروانی هه‌لگه‌پراوه‌كانه.

۷ - (إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) (آل
عمران: ۱۷۷)، هه‌لگه‌پراوه له دين ته‌نهام زيان به خوی ده‌گه‌يه‌نئ.

۸ - (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ
وَيُحِبُّونَهُ) (المائدة: ۵۴)، هه‌لگه‌پراوه خوای گه‌وره‌ی خوش‌ناوئت، ناشتوانئ
هه‌چ زيانيکی پی بگه‌يه‌نئ، خوای گه‌وره ده‌يانگورئت به خه‌لکانی باشتر له‌وان.
۹ - (إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أزدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ
لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا) (النساء: ۱۳۷)، كه‌سيك چه‌ند جارئك
هه‌لگه‌رئته‌وه و بيته‌وه ناو ئيسلام ئه‌وا هه‌رچه‌ك بکات ليخوشبوونی خوا به
ده‌ست ناهئنی.

۱۰ - (مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ
مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ) (النحل: ۱۰۶)،
كه‌سيك زوری لئده‌كړئ بو ئه‌وه‌ی له دين هه‌لگه‌رئته‌وه و هه‌چ ده‌سه‌لاتی نبييه‌و
كار ناکاته سهر ئيمانی، مه‌گه‌ر خوی به ويستی خوی کافرئبيئ و سنگی بو
بکاته‌وه.

۱۱ - (وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ
أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ)
(الحج: ۱۱)، لاوازیسی ئيمان و كه‌میی دلئیایی و به‌ندايه‌تی نه‌کردن به
شيوه‌يه‌کی رئك و پئك له سه‌ره‌کيترين ده‌روازه‌کانی هه‌لگه‌پراوه‌هن.

۱۲ - (إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَالُهُمْ) (محمد: ۳۲)، بیبایه خیی
 هه‌لگه‌پانه‌وه له خوا و هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کرده‌وه‌ی کافر ئه‌وه‌نجامه‌یه که
 چاوه‌پوانی ده‌کات.

ئهم ئایه‌ته پیرۆزانه هه‌موویان هاوبه‌شن له‌وه‌دا که حه‌قیقه‌تی هه‌لگه‌پانه‌وه
 ئاشکرا ده‌کن، به‌ناو و چه‌مکه‌وه، که بریتیه له‌گه‌پانه‌وه له‌ئیسلام و ئیمان
 دوا‌ی وهرگرتن و قبولکردنیان، هه‌روه‌ها بروابوون به‌و شیوه‌یه‌ی که خوا‌ی
 گه‌وره داوا‌ی کردووه، ئهم هه‌لگه‌پانه‌وه‌یه‌ش که به (الردة) ناسراوه، مه‌به‌ست
 لی‌ی پاشگه‌زیبونه‌وه‌یه له‌ئیسلام و ئیمان جا بو‌ ئایینیک بی‌ت که پیش ئیسلام
 که‌سه‌که بروا‌ی پی‌ی هه‌بووی، یان وهرگه‌پان بی‌ت بو‌ ئایینیکی تر جگه‌ له‌و
 دووانه، یاخود هه‌ر بی‌پروایی بی‌ت و ئیمان هینان نه‌بی‌ به‌هیچ دینی‌ک، هه‌موو
 ئه‌مانه پاشگه‌زیبونه‌وه‌ن له‌ئیسلام و به‌هه‌لگه‌پانه‌وه داده‌نری‌ن.

به‌مه‌ش دهرده‌که‌وی‌ که "الردة" و "الارتداد" له‌واتای قورئانییدا
 جیابوونه‌وه له‌وه‌ی که پیشتر پی‌گه‌یشتبیت، قورئان له‌به‌کاره‌ینانه‌کانی ئهم
 بنه‌په‌ته‌ زمانیه‌دا ته‌نها مه‌به‌ستی هه‌لگه‌پانه‌وه‌ نییه له‌ئیسلام، یاخود هه‌
 ته‌نها له‌ شته مه‌عنه‌وییه‌کان، به‌لکو مانایه‌کی گشتیه بو‌ هه‌موو شتی‌کی
 مه‌عنه‌وی و هه‌ستپیکراو، لی‌ره‌وه راغبی ئه‌صفه‌هانی له‌ موفره‌داته‌که‌یدا
 ئاماژه‌ی کردووه بو‌ ئهم دوو ئاراسته‌یه له‌به‌کاره‌ینانی قورئانییدا:

((الرد: واته‌ گۆرانی شتی‌ک له‌ خودی خویدا: یان له‌ حاله‌تیک له‌
 حاله‌ته‌کانیدا، ئه‌وتری "ردته‌ فارتد"، خوا‌ی گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموی (وَلَا يُرَدُّ
 بِأَسْئِهِ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ)، له‌ باسی گۆران له‌ خودیشدا ده‌فه‌رموی: (وَلَوْ رُدُّوا
 لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ) و (ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ) و ده‌فه‌رموی: (رُدُّوْهَا عَلَيَّ) و

(فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمَّهِ) و (يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ)، هه‌روه‌ها له باسی گۆرپان له حالیکه وه بۆ حالیکه‌تردا ده‌فه‌رموئ: (يَرُدُّوْكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ)، هه‌روه‌ها (وَأَن يُرِدَكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ) واته هیچ به‌ره‌بست و هیچ پئیرگیکی نییه، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ش ده‌فه‌رموئ: (عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ) له‌مه‌وه گۆرپانه‌وه بۆ لای خوا وه‌کو (وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا) و (ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ) و (ثُمَّ رُدُّوا إِلَىٰ اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقَّ) گۆرپانه‌وه‌ش وه‌کو گه‌رپانه‌وه وایه (ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ)، هه‌ندیکی ده‌رباره‌ی گه‌رپانه‌وه دوو‌وته‌یان هه‌یه: یه‌کیکیان گۆرپانه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که ئاماژه‌ی پیکرا (مِنْهَا خَلَفْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ)، دوو‌ه‌میان: گۆرپانه‌وه بۆ ئه‌و ژبانیه‌ی که ئاماژه‌ی پیکرا به‌ ئایه‌تی (وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ)، ئه‌مه‌ هه‌ردوو‌ حاله‌ته‌که‌یه‌ که ده‌که‌وئته‌ بازنه‌ی وشه‌که‌وه، که ده‌فه‌رموئ (فَرَدُّوا أُنْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ) واته: په‌نجه‌کانی خۆیان گه‌ست، و‌تراویشه‌ مانای ئه‌وه‌یه: ده‌ستیان خسته‌ سه‌ر ده‌میان وه‌ک ئاماژه‌یه‌ک بۆ بیده‌نگیی، یاخود ده‌ستیان خسته‌وته‌ سه‌ر ده‌می پیغه‌مبه‌ران و بیده‌نگیان کردوون، به‌کاره‌ینانی وشه‌ی (رد) لیره‌دا مانای ئه‌وه‌یه چه‌ند جاریک ئه‌و کاره‌یان دووباره‌ کردۆته‌وه، که ده‌فه‌رموئ (لَوْ يَرُدُّوْكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا) واته: بتان گۆرپانه‌وه بۆ کاتی کافر بوونتان دوا‌ی ئه‌وه‌ی وا‌زتان لیه‌یناوه، له‌سه‌ر ئه‌مه‌ش خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ) (آل عمران: ۱۰۰)، بۆیه "الارتداد" و‌الرده" واته‌ گه‌رپانه‌وه به‌و پئیرگیه‌دا که لیوه‌ی هاتووی، به‌لام "الرده" بۆ کافر بوون و هه‌لگه‌رپانه‌وه به‌کار دیت و "الارتداد" بۆ ئه‌و و بۆ جگه‌ له‌ویش به‌کار دیت، ده‌فه‌رموئ: (إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ) و ده‌فه‌رموئ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ) ئه‌مه‌ پاشگه‌ز بوونه‌وه‌یه له‌ ئیسلام،

هروهها (وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ) و (فَارْتَدَّ عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا) و (إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ) و ده‌فهرموی: (وَوُتِدَ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا) و (وَلَا تَرْتَدُوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ)، واته: نه‌گه‌ر خیریکتان به دست هیئا، یاخود ناسیتان لیی پاشگه‌ز مه‌بنه‌وه، هه‌روهها (فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا) واته: چاوی بو‌گه‌رایه‌وه، ده‌شگوتری حوکه‌مه‌که‌م گپرایه‌وه بو‌نه‌و واته نه‌وم کرده سه‌رپشک، خوی گه‌وره‌ش ده‌فهرموی: (وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ، ده‌شفه‌رموی: (فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ)، گه‌پانه‌وه‌ی حوشریش هاتوچوکردنه‌یه‌تی بو‌ناو خواردنه‌وه چه‌ند جاریک^(۱)).

که‌واته: هه‌لگه‌پانه‌وه له‌قورئاندا واتای پاشگه‌زبوونه‌وه له‌ئیسلام به‌ناشکرا و‌ازهینان لیی دوی چوونه‌ناوی ده‌گه‌یه‌نی، هه‌موو زانایانی ته‌فسیر به‌وه ته‌فسیریان کردووه که پاشگه‌زبوونه‌وه‌یه له‌ئیسلام به‌ره‌و کوفر، وتووشیانه‌ئیه‌ته‌کان مانای هه‌ره‌شه‌کردنی تیایه بو‌نه‌وانه‌ی دینه‌ناو ئیسلام و‌لیی په‌شیمان ده‌بنه‌وه، یاخود کارئاسانی ده‌که‌ن بو‌هه‌لگه‌پانه‌وه، له‌هه‌مانکاتدا هاندانه بو‌نه‌وانه‌ی دینه‌ناو ئیسلام که ده‌ستی پیوه‌بگرن و‌لیی هه‌لنه‌گه‌پینه‌وه، چونکه‌ناقلمه‌ندیی راست و‌دروست له‌وه‌دایه که ده‌بیته‌هوی دامه‌زراندنی ژیان و‌به‌هیزکردنی، هه‌روه‌ها به‌رده‌وامیی و‌پویشتن له‌سه‌رحه‌ق و‌راستی که هه‌رگیز شوینکه‌وتوانی سه‌رلیشیواو‌نابن، به‌م شیوه‌یه (قورتویی) ته‌فسیری ئایه‌تی (۲۱۷)ی سوره‌تی (البقرة)ی کردووه، هه‌روه‌ها (زه‌مه‌خشر)یش به‌هه‌مان شیوه‌نه‌وه‌ی دوویات کردوته‌وه که له‌م ئایه‌ته‌دا ناگادارکردنه‌وه‌ی مسولمانانی تیایه و‌هه‌روه‌ها هاندانیشی تیایه بو‌

¹. سه‌یری (الاصفهان‌ی: المفردات فی غریب القرآن) بکه.

به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر ئیسلام تا مردن، هه‌ریه‌ك له (الطبرسی) و (الآلوسی) و (النیسا‌بو‌ری) و (البیضاوی) هه‌روه‌ها (طبری)ش له (جامع‌البیان) دا هه‌مان شتیان وتوه.

ئازادی بیروباوه‌ر مه‌به‌ستیکی گرنه‌گه

له مه‌به‌سته‌کانی شه‌ریعه‌ت

ئازادی مرۆڤ به یه‌كێك له هه‌ره به‌ها بالاکان و مه‌به‌سته گرنه‌گه‌کانی شه‌ریعه‌ت داده‌نریت، گرنه‌گترین پۆلێکه که ئیمان و یه‌كخواناسی ده‌بیینن کاتیک مرۆڤ پزگار ده‌که‌ن له به‌ندایه‌تی به‌نده‌کان و له خورپافه و بته‌په‌ستی و ده‌یگه‌یه‌نن به‌ خوای گه‌وره، به شیوه‌یه‌ك که جگه له خوا له که‌سیت نه‌ترسن و پشت به که‌سیت نه‌به‌ستن و هاوار له که‌سیکیتر نه‌که‌ن، به‌لکو به شیوه‌یه‌کی ته‌واو خۆیان ته‌سلیمی خوا بکه‌ن، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش واته پزگارکردنی مرۆڤ به ته‌واوی ئایه‌تی زۆر هاتوووه که ئه‌م ئازادییه پشته‌راست ده‌که‌نه‌وه و دا‌کوکی لیده‌که‌ن و ده‌پیارین، به کرۆکی مرۆڤبوونی مرۆڤی داده‌نین، به شیوه‌یه‌ك که له‌ده‌ستی دا ئه‌وا پۆلی خۆی وه‌کو مرۆڤ له بوونه‌وه‌ر و بووندا نابین، ئه‌و ئایه‌تانه‌ی باس له به‌ندایه‌تی مرۆڤ ده‌که‌ن بۆ خوای گه‌وره زیاد له دووسه‌د ئایه‌تن له قورئاندا، که هه‌موویان باسی به‌ندایه‌تی پاسته‌قینه ده‌که‌ن و به‌راوردی ده‌که‌ن به به‌ندایه‌تی بۆ‌غیری خوا، وه‌کو ئه‌وه‌ی دووپاتی بکه‌نه‌وه که به‌ندایه‌تی‌کرن بۆ خوا پز و گه‌وره‌یه‌یه بۆ مرۆڤ و پزگارکردنیه‌تی نه‌ك سه‌رشۆپکردن و سووککردن، خوای به‌رز و بالا ده‌فه‌رموی:

(وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا

يَسْتَطِيعُونَ* فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ* ضَرَبَ اللَّهُ
مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّْا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ
سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ* وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
أَحَدُهُمَا أُنْبَكُمْ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ
يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ* وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ* وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (النحل: ٧٣ - ٧٨).

که واته قورئان گرنگترین نازادی که دهسته بهری کردبی بۆ مرؤف نازادی
بیرو پایه، خه لکیش هاندهدا که بیپاریزن، دواتر نازادی ده ربیرین و باقی
نازادیه کانیتر که مرؤقبوونی مرؤف ده پاریزن.

ئه م ژماره زۆرهی ئایه تانه که هاتوونه ته خواره وه ده رباره ی گرنگی
پاراستنی نازادیه کانی مرؤف، ده رباره ی هیچ بابه تیکی تر به و زۆریه نه هاتوون
جگه له بابته کانی وه کو: "یه کخواناسی و ده روونپاک کردنه وه و به رده وام
مانه وه ی مسولمانان" و ئه و مه به سته شه رعیه گرنگانه ی په یوه ستن
پییا نه وه، وه کو: "دادگه ری و نازادی و یه کسانیی"، بۆیه قورئان ئه م ژماره
زۆره ی له و ئایه تانه له خو گرتووه تا جهخت بکاته وه له سه ر ئه وه ی که ئینسان
نازاد و سه ره به سته له وه ی چی بیرو باوه رپیک هه لده گرئ، بۆ هیچ که سیکیش
نییه زۆری لیبکات تا له سه ر ئه و بیرو باوه رپه ی نه میئن، یان بجیته سه ر بیرو
باوه رپیکتر، بۆ ئه وه ی دووپاتی ئه وه بکاته وه که عه قیده کاریکی تاییه تی
نیوان مرؤف و خواجه و هیچ که سیک بۆ نییه که زۆری لیبکات له ژیر هه
فشاریکدا بی.

ئازادىي بىرو باوهر زۆرىك له گرنكىي قورئانى داگير كردوو و وه كو
 په يوه ندىه كى تايبه تى نيوان مروؤ و خواى خوئ ديارى كردوو، زور ئايهت
 يه كده گرنه وه له سهر زه رووره تى پاراستنى ئەم مافه له ههر كارتى كه رىكى
 ده ره كىي، له پيشه وهى هه موو ئايه ته كاندا ئەم ئايه ته يه: (لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ
 قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
 الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) (البقرة: ۲۵۶)، سهيد ره شهيد ره زالا
 ته فسيري (مه نار) دا باسى هوى دابه زىنى ئەم ئايه ته ده كات كه يارمه تيده ره بو
 ته فسير كردنى به شيوه يه كه هيج بواريك ناهيلايته وه بو ئەو قسانه ي كه
 ده لىن نه سخ بوته وه يان ته فسيريان كردوو به و شيوه يه ي كه ناگونجى له گه ل
 گشتى تى ئايه ته كه دا، ئەو ده لى دهر باره ي هوى هاتنه خواره وهى (ئه بو داوود و
 نه سائى و ئىبنو حىبان و ئىبنو جه رير له ئىبنو عه بباسه وه ده گىر نه وه كه
 وتوويه تى: كاتىك ئافره تىك منالى بو نه ده ما، واته كه له داىك ده بوون دهمردن،
 ئه وىش له سهر خوئ نه زر ده كرد كه ئەگه ر يه كىك له مناله كانى نه مرد و مايه وه
 بىكات به جووله كه، كاتىك به نو نه زير دهر كران له مه دینه كو مه لىك منالى له و
 بابه ته يان لابوو كه هى ئە نصاره كانى مه دینه بوون، وتيان ئىمه واز له
 مناله كانى خو مان ناهىنين بوون له گه لىاندا، ئەم ئايه ته هاته خواره وه: (لَا
 إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ)، هه روه ها ئىبنو جه رير له رىگاي عىكرىمه وه ئه وىش له ئىبنو
 عه بباسه وه ده لىت: ئەم ئايه ته له سهر پياوئىك هاته خواره وه له ئە نصار كه له
 به نو سالم بوو پىيان ده وت حصين، دوو منالى هه بوو كه نه صرانى بوون و
 ئه وىش خوئ مسولمان بوو، به پىغه مبه رى خواى ﷺ وت: ئايا زورىان لىيكه م
 له كاتىكدا ئە وان هه ر ده يانه وئى به نه صرانىه تى بمىننه وه؟ ئەم ئايه ت هاته
 خواره وه، له هه ندئى ته فسيردا هاتوو كه ئە و پياوه ويستووويه تى زورىان

لیبکات و ئەوانیش رازی نەبوون، بۆیە هاتوون بۆ لای پیغەمبەر ﷺ و کابرا و توویەتی ئەو پیغەمبەری خوا ئایا بەشیک لە لاشەم بچیتە ئاگرەو و منیش سەیر بکەم - واتە دوو منالە کەس -، بەلام پیغەمبەری خوا ﷺ پێگای نەداوە زۆریان لیبکات بۆ ناو ئیسلام، ئیبنو جەریر رپوایەتی زۆری هەیه دەربارە ی ئەو ژنانە ی کە نەزریان کردوو منالەکانیان بکەن بە جوولە کە بۆ ئەو ی بمینن لە ژياندا، وە مسولمانان دوا ی مسولمانبوونیان ویستووینا بە زۆر بیانگێرنەو وە ناو ئیسلام بۆیە ئەم نایەتە دابەزیو و لە یەکی جیاکردوونەتەو. لە یەکیک لە رپوایەتەکانیدا کە لە سەعیدی کوری جوبەیرەو گێراویەتیەو دەلیت: کاتیک ئەم نایەتە هاتە خوارەو: پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: (قد خیر الله أصحابکم فإن اختاروکم فهم منکم وإن اختاروهم فهم منهم) واتە: خوی گەرە کەس و کاری ئیو ی سەپشک کردوو، ئەگەر ئیو یان هەلبژارد ئەوا لە ئیو، خو ئەگەر ئەوانیشیان هەلبژارد ئەوا لەوان.

لە تەفسیرە کەدا (خوا لیبی رازی بیت) فەرموویەتی: ئائەو یە حوکمی ئاین کە زۆریک لە دوژمنانی دەلین بە شمشیر و هیژ هاتوو و بە هیژ خراوەتە بەردەم خەلکی، جا ئەو ی وەرگرتوو پزگاری بوو و ئەو شە ی پەتی کردۆتەو بە شمشیر حوکمی کراو، کاتیک پیغەمبەر ﷺ لە مەککەدا بە دزیو نوێژی دەکرد، ئایا شمشیر کاری دەکرد؟ یان کاتیک موشریکەکان مسولمانانیا بە جوړەها شیو ی سزا تاقی دەکردوو تا پیغەمبەر ﷺ ناچار بوو کوچ بکات، شمشیر حوکمی دەکرد؟ یاخود دەلین ئەم زۆریکردنە لە مەدینەدا بوو دوا ی ئەو ی ئیسلام بە هیژ بوو، ئەم نایەتە لەو پەری بە هیژیدا هاتۆتە خوارەو، چونکە غەزای بەنو نەزیر لە رەببەوئەو وەلی سالی چوارەمدا بوو، بوخاری دەلی لە پیش غەزای ئو خوددا بوو کە خیلاف نییە لەسەر

ئەو ەى كە لە شەووالى سالى سىيەمدا بوو، بىباو ەرەكان ئەو كاتە بەردەوام خەرىكى ەيرشكردن بوون بۆ سەر مسولمانان، بەنو نەزىر پەيمانە كەيان لە گەل پىغەمبەر داﷺ ەلوه شانده وە و كەوتنە فىلكردن لى و ويستيان پەنهانكوژى بكەن و دووجار بۆ ئەم مەبەستە ەولياندا لە كاتىكدا كە لە پال ئەودا نىشتەجى بووبوون لە دەوروبەرى مەدینەدا، بۆيە چارنەما جگە لە دەركردنيان لە مەدینە، بۆيە دەوريان گرتن و دەريانكردن، وە پىغەمبەر ﷺ رىگای بە ەىچ كەسىك نەدا كە منالەكەى بە زۆر پەلكىش بكات بۆ ناو ئىسلام و ئەو ەى كە ويستى رۆيشت لەگەلياندا، شىخ موخەممەد عەبدە (رەخمەتى خواى لىبى) دەفەرموى لەناو ەندى لە گەلاندا بە تايبەتى لەناو نەصرانىە كاندا ئەو كاتە باوبوو كە بەزۆرى زۆردارىى خەلكيان دەخستە سەر ئايىنى خۆيان، ئەم مەسەلەيش زياتر بە سىاسەتەو بەند بووتا بە دینەو، چونكە ئيمان - كە كرۆك و ئەسلى ئايىنە - برىتییە لە جىگىربوون لە نەفسدا، بۆيە ئەو جىگىربوونە ەرگىز بەزۆر نابى، بەلكو دەبى بە ئاشكراو بە بەلگە و پوونكردنەو بىت، بۆيە خواى گەورە دەفەرموى: (قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ) واتە دەركەوتوو كە لەم ئايىنەدا ئاقلەندى و ەيدايەت و سەرفرازى و پووناكى ئايىندە ەيە، ەركەسىك پىچەوانەى بىت لە گەلان و نەتەوكان ئەوا لە سەرلىشىواوى و پى لىتتىكچووندايە^(۱)، قورئان لىپرسىنەو ەى تايبەت كردوو بە خواى پەروەردگار خۆيەو لەو كەسانەى كە جگە لەو كەسىتەر دەپەرستن و ەاوبەش دادەنن: (وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ) (المؤمنون: ۱۱۷)، ەروەها پووى قسە دەكاتە پىغەمبەر ﷺ و پى دەفەرموى (لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ) (الغاشية: ۲۲)،

1. سەيرى تەفسىرى (المنارى) موخەممەد رەشىد رەزا بکە ۳۶/۳ - ۳۷.

(وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ) (ق: ٤٥)، ههروهها دهفهرموئ: (فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ) (الرعد: ٤٠)، ههروههكو زور نايه تي تر ههن كه پروني ده كه نه وه بو پيغه مبهري خواس ﷺ كه به كارهي ناني ريگاي زوري كردن هيچ سووديكي نيهه، چونكه نه گهر خوا بيزانيايه زوري كردن هيچ سووديكي ده بيت نه واهرمانه ده كرد به پيغه مبهره كه ي كه به كاري بهيني، وهك ده فهرموئ: (وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ) (الأنعام: ١٠٧) ده شفهرموئ (أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ) (يونس: ٩٩) ههروهها خواسي گه وره نه وه شسي پروون كردوته وه كه عه قيده و بيرو باوه ر ملكه چي زوري كردن نايي به ههر شيوه يهك بيت هه تا وه كو مه به ستيش لبي رزگار كردن و په روشي كه سي بانگراو بيت، خواسي گه وره ده فهرموئ: (وَمَا أَكْثَرَ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ) (يوسف: ١٠٣)، بويه خواسي گه وره پيغه مبهري ﷺ هانداوه بو نه وه ي خه لك ي بانگ بكات بو نايين و نيمان و وازهينان له كو فر و بيروايي به قسه ي به پيز و به لگه و به حيكمه ته وه، خواسي بالا ده فهرموئ (ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ) (النحل: ١٢٥).

له مه وه بو مان ده رده كه وي كه نازادي بيرو باوه ر له قورئاندا به هه موو شيوه يهك پاريزراوه و واي ليها تووه بووه به نازاديه كي ره ها و هيچ سنورويكي نيهه مادام له چوارچيوه ي نازادي هه ليزار دني بيروباوه ردا بيت، مافي ليزرسي نه وه شسي ته نها تاييه ته به خواسي گه وره وه و نيشي هيچ كه سيكي تر نيهه.

هه‌ندیک جیاوازی ده‌که‌ن له نیوان ئازادیی که‌سیکی بیباوه‌پر که هه‌ر له
 ئەسلدا ئیمانی نه‌هیناوه و له نیوان ئەو که‌سه‌ی که بووه به‌مسولمان و دوایی
 هه‌لگه‌پراوه‌ته‌وه، دان ده‌نین به‌هه‌موو مافییک بو که‌سی یه‌که‌م و هه‌موو
 مافیکیش له که‌سی دووهم زه‌وت ده‌که‌ن، خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموی: (وَمَنْ
 يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ) (البقرة: ۱۰۸)، هه‌روه‌ها
 ده‌فه‌رموی: (وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَّارًا حَسَدًا
 مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ
 إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) (البقرة: ۱۰۹)، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: (وَلَا يَزَالُونَ
 يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتِطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ
 وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ) (البقرة: ۲۱۷)، خوای کاربه‌جی ده‌فه‌رموی: (كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ
 قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ* أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ*
 خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ* لَا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ
 وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ* إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَّن
 تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ) (آل عمران: ۸۶ - ۹۰)، ئەمانه و نۆریکی تر
 له و ئایه‌تانه‌ی باسکران له پێشه‌وه.

هه‌موو ئەم ئایه‌تانه و غه‌یری ئەمانه‌ش ئەوه دووپات ده‌که‌نه‌وه که
 هه‌لگه‌پراوه‌ سزای دواپۆژی هه‌یه بی هیچ سزایه‌کی دنیا‌یی له‌سه‌ر
 هه‌لگه‌پراوه‌که‌ی، ئەم ئایه‌ته‌ له هه‌موو ئایه‌ته‌کان پاشکاوانه‌تر باسی ئەو
 مه‌سه‌له‌یه‌ی کردووه: (إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ اذْدَادُوا كُفْرًا
 لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا) (النساء: ۱۳۷)، هه‌موو ئەم ئایه‌تانه

به راشكاوى باسى هه لگه رانه وه ده كه ن و هيچيان بۆ ته نها جار يکيش باسى
سزاي هه لگه رانه وه يان نه کردوه له دنيا دا، نه له سيداره دان و نه هيچ
شتيکيتر، چونکه سه روه يي قورئان سه روه يي ئاسانکاري و په حمه ته،
سه روه يي داننا نه به ئازاد يي بيروبا وه پ و پاراستني ئه و ئازاديه، دووپاتيشي
ده کاته وه که بروبوون و کافربوون کاري دلّه و له نيوان به نده و خوادايه،
سزاي هه لگه رانه وه له ئيمان دواي برواپي هينياني سزايه که په يوه ندي به
دوا پورژه وه هه يه و هه ر خوا خو ي خاوه ني يه که م ماف و گۆتا مافه .

سه ره پاي ئه وه ي که قورئان به ئايه ته پيرۆزه کاني خراپي و ترسناکي ئه م
تاوانه ي پوونکردۆته وه، هه روه ها ده ري خستوه که هه ر که سيک تي ي بکه وي
که وتۆته ناو کوفره وه، به لام سزايه کي له دنيا دا بۆ ديار يي نه کردوه (وَمَا كَانَ
رَبُّكَ نَسِيًّا).

به‌شی دووهم

سوننه تی پیغه مبه ر و کوشتنی هه لگه پراوه

پیشه کی

پیشه ئه وهی باسی فهرمووده کان بکهین ده رباره ی ئه م مه سه له یه، ده مانه وی باسی زه رووره تیکی ئایینی و به لگه نه ویستیکی ئیسلامی بکهین، ئه ویش ئه وه یه قورئان و سوننه ت نیگان له لای په روهر دگاره وه به گشتی، ئه گه رچی جیاوازی زوره له نیوان قورئان و سوننه تدا له پرووی چۆنیه تیه وه، قورئانی پیروژ سه رچاوه ی دامه زرینه ری حوکمه کانه، فهرمووده ی پیروژ و راستی پیغه مبه ر ﷺ پوونکه ره وه ی ئه و شتانه ن که له قورئاندا هاتوون و ده بی په یه ره و بکرین، هه ردووکیان به لگه ی به هیزکه ری یه کترین و ناکرئ شتیکیان تیابئ پیچه وانه ی یه کتری بیئت، یاخود په تی ئه ویتر بکاته وه و جیاوازی هه بی له نیوانیاندا، یاخود نه سخ و هه لوه شاننده وه ی حوکمه کانیان تیابئ، چونکه نه سخ و هه لوه شاننده وه ی حوکمه کان پوونکرده وه نییه، به لکو لابرده ن.

بۆیه ناکرئ و نابئ له پرووی شه رعی و ئه قلیشه وه له سوننه تی پیغه مبه ردا ﷺ شتیکی هه بی درئی بنچینه کانی قورئان بیئت، به هیه چ جوړیک له جوړه کان، چ جای ئه وه ی هه لی بوه شینیتته وه، بۆیه ئه وه ی قورئان باسی ده کات فهرمووده پوونی ده کاته وه، ئه گه ر خه لکی پیویستیان به پوونکرده وه هه بوو، جا به قسه له لایه ن پیغه مبه ره وه ﷺ یاخود به کردار بیئت یان ته نها به دانپیانان بیئت به قسه و کرداری خه لکی تر، بۆیه له گه ل قورئان یه کتری به هیز ده کن، هه ر شتیکیس که له فهرمووده دا هاتبئ ناکرئ و نابئ ته نها له بواری پوونکرده ودا نه بی بۆ قورئان، چۆن وانیه له کاتی کدا

دهزانیڼ کاری پیغه مبهړ ﷺ راگه یاندنی قورئان بووه به و شیوه یه ی که خوی گه وړه دیاری کردووه، هه روه ها خویندنه وه ی به سر خه لکیدا و فیړکردنیان و پاککردنه وه یان پی.

باشه کاتیک قورئان به ره های سنوره کانی نازادی بیرو پای دیاری کردبی و به هه موو شیوه یه ک پاراستیبتی، هه روه ها سزای هه لگه پراوه و کافره کانی دانابی بو پوژی دوا یی و تاییه تی کردبیبت به خوی گه وړه وه، ده کری چاوه پوانی ئه وه بین که سوننه تی پیغه مبهړ ﷺ دژی بیت و شتیک بلئی جیا له و؟ به تاییه تی کاتیک ئه م مه سه له یه له تنها ئایه تیک و دوو ئایه تدا نه هاتی به لکو له زیاد له دووسه د ئایه تدا هاتی که هه موویان یه کتری پته و و به هیز ده کن که پاراستنی نازادی راده برینه .

سه رده می پیغه مبهړ ﷺ سه دان که سی تیا بووه که برویان هیئاوه و دواتر بوون به ده غل و هه لگه پراوه، نه ک هه ر ئه وه، به لکو کار گه یشتوته ئه وه ی که نازاری پیغه مبهریان ﷺ داوه و فیل و ته له که یان دهره ق کردووه، ئه و ده سه لاتهی له مه دینه دا هاته کایه وه بو نه هیشتنی نازاری ئه وان بوو پیغه مبه ریش ﷺ دهستی بو نه بردن تا "نه لئین موحه ممه د هاوه لانی خوی ده کوژی"، یا خود به زور بیرو باوه ری خوی به سر خه لکیدا ده سه پیئ، له وانه ئه وه ی دهر بارهی عه بدوللای کوری ئوبه ی کوری سه لول گپردراوه ته وه، عه بدوللای کوری که له هاوه له دیاره کانی پیغه مبهړ ﷺ بوو شه ری به در و ئو خودی بینی بوو له هه موو پروداوه کاندا له گه ل پیغه مبهری خوا ﷺ دابوو، خه زره ج پیش ئیسلام کو بوونه وه بو ئه وه ی باوکی بکن به پیشه واو سه رگه وړه ی خویان، به لام کاتیک پیغه مبهړ ﷺ هاته مه دینه بریاره که یان گوری، ئه ویش رژی به پیغه مبهړ ﷺ دهر د و خوی به گه وړه ده زانی، دوودلی

و ده‌غله‌یی خۆی شارده‌وه، هەر ئه‌و بوو کاتیک مسوڵمانان له‌ غه‌زای به‌نو
 موسته‌له‌ق گه‌رانه‌وه وتی: (لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ)،
 عه‌بدوللای کورپیشی به‌ پیغه‌مبه‌ری ﷺ وت: سویند به‌ خوا ئه‌و خۆی سه‌رشو‌پ و
 که‌مه، تو به‌رپ‌یز و گه‌وره‌یت ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، ئه‌گه‌ر تو ریگام پی‌ بده‌ی
 بیکوژم ئه‌وا ده‌یکوژم، سویند به‌ خوا له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌موو خه‌زه‌ج ده‌زان‌ی
 که‌ پیش ئیسلام که‌سێک نه‌بووه له‌من باشت‌ر و چاکه‌خو‌ازتر بووبیت بو‌ باوکی
 خۆی، به‌لام ده‌ترسم که‌ فه‌رمان بده‌ی به‌ مسوڵمانیکی تر بیکوژیت و دوایی
 نه‌فسم ریگام نه‌دا سه‌یری بکوژی باوکم بکه‌م به‌ زیندوویی به‌ ریگادا بپروات تا
 ده‌یکوژم، ئه‌وکاته‌ش مسوڵمانیک له‌ جیاتی کافرێک ده‌کوژم و ده‌چمه
 دۆزه‌خه‌وه، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رمووی: "به‌لام ئیمه‌ هاو‌رپ‌یه‌تی ده‌که‌ین به
 چاکه‌ و له‌گه‌ل‌یشیدا نه‌رم و نیان ده‌بین تا ئه‌و هاوه‌لمان بیت، خه‌لک‌یش نالین
 موحه‌مه‌د هاوه‌لانی خۆی ده‌کوژی، به‌لکو برۆ چاکه‌ی له‌گه‌ل‌دا بکه‌ و یارمه‌تی
 باشه‌ی بده‌"، کاتیک مرد عه‌بدوللا داوای له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد نو‌یژی له‌سه‌ر
 بکات، ئه‌م ئایه‌ته‌ دابه‌زی (وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى
 قَبْرِهِ).

رووداوی یه‌که‌م: هه‌لگه‌راوه‌کانی دوا‌ی ئیسرا و میعراج

کیشه‌ و به‌ره‌یه‌کی نۆر هه‌یه له‌ نیوان میژوونوس و نووسه‌رانی سپه‌ردا
 ده‌رباره‌ی میژووی روودانی ئیسرا و میعراج، به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ هه‌ندیکیان ده‌لین
 له‌ سالی خه‌م (عام‌ الحزن) دا بووه، که‌ تیایدا ئه‌بو تالیب و خه‌دیجه‌ وه‌فاتیان
 کرد که‌ سالی شه‌شه‌می پیغه‌مبه‌رایه‌تی بوو.

هەندیکتر دەلێن سالتیک پیش کۆچ پوویداوه⁽¹⁾، بە هەرحال لەسەر ئەو هەنگە پێشەوه کۆمه‌لێک لە دین هەلگەپارەوه که پێشتر مسوڵمان بوون، لەوانەى ئەمەیان باسکردوو ئیبنو هیشام لە سیره‌که‌یدا که لە ئیبنو ئیسحاقه‌وه دەرباره‌ى ئیسرا باسى کردوو، دەلێ: "زۆربه‌ى خەلکى وتیان: سویند به‌ خوا ئەمە شتیکى ئاشکرا و دیاره، کاتیک کاروان لە مەککه‌ دەردەچێ بەره‌و شام، مانگیکی پێده‌چێ و کاتیک ده‌گه‌رپێته‌وه مانگیکی تر، باشه‌ موحه‌ممەد ئەمەى چۆن به‌ شه‌ویک بپری و گه‌پاشه‌وه بۆ مەککه‌؟ وتی: زۆریک لەوانەى مسوڵمان بووبوون پاشگەز بوونه‌وه..."⁽²⁾ بەلام ناوی هیچ که‌سیکیان لەو هەلگه‌پاروانه‌ نه‌بردوو.

حاکم لە موس‌ته‌دره‌کدا لە عائیشه‌وه رضی اللہ عنہا گێڕاویه‌تیه‌وه که وتویه‌تی: "ئەوکاته‌ى شه‌وپه‌وی به‌ پیغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم کرا بۆ مزگه‌وتی ئەقصا، خەلکى باسیان دەکرد، کۆمه‌له‌ خەلگیکیش لەوانەى که پێشتر پڕویان پێ هینابوو هەلگه‌پارەوه، هەر بۆ ئەوه‌ش هاتن بۆ لای ئەبویه‌کر....".

ئیمام ئەحمەد لە موس‌نه‌ددا و نه‌سائی لە (السنن الکبری)دا لە ئیبنو عه‌بباسه‌وه ده‌گێرپه‌وه که وتویه‌تی: "شه‌وپه‌وی کرا به‌ پیغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم بۆ به‌یتولمه‌قدیس، دواى هەر ئەو شه‌وه‌ هاته‌وه و باسى پۆش‌تته‌که‌ى و نیشانه‌ى به‌یتولمه‌قدیس و کاروانه‌که‌یانی کرد، کۆمه‌لێک وتیان ئیمه‌ بپروا به‌ موحه‌ممەد

1. به‌به‌ه‌قى له‌ زوهریه‌وه ده‌گێرپه‌ته‌وه که پیغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم پێش چوونی بۆ مه‌دینه‌ به‌ سالتیک شه‌وپه‌وی پێکراوه، حاکم له‌ میژووی فه‌رزبوونی نوێژدا ده‌لێ له‌ شه‌وی ئیسرادابو به‌ دوانزه‌ مانگ پێش کۆچکردن، هه‌روه‌کو له‌ بیدایه‌ و نیه‌یاده‌ هاتوو، زه‌مه‌خسه‌ریش ئەو ناکۆکیه‌ زۆره‌ی هیناره‌ له‌ که‌ششافدا ده‌رباره‌ى کاتى ئیسرا و میعراج و قسه‌یه‌کى غه‌ریبیشی هیناوه که ده‌لێ پێش پیغه‌مبه‌رايه‌تى بووه.

2. السیره النبویه، أبو محمد عبدالملک بن هشام الحمیری.

ناکهین به وهی که ده یلی، بویه هه لگه پانه وه و کافر بون، خوی گه ورهش له ملیانی دا له گه لّ ئه بو جه هدا...^(۱).

ئوهی تیبینی ده کری له گه پانه وانه ئه وهیه که ئاماژه ده کهن به هه لگه پانه وهی کومه لیک که پیشتر برودار بوون به پیغه مبه عليه السلام و په یامه کهی، به لام ژماره یان نه و تراوه، که سیش ناوی نه بردوون، به لکو قسه که به گشتی و تراوه، موفه سیره کانیش ناوی که سیان نه هیئاوه له م بابه ته دا، به تاییه ت له ته فسیری ئه م ئایه ته دا: (وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا) (الإسراء: ۶۰)، مه به ست له مهش ئه وهیه که ته به ری و توویه تی: که له قه تاده وه گه پاره یه وه: (وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ)، ئه و ده لی: خوی گه وره نیشانه و به لگه کانی له ریگادا نیشاندا که ده چوو بو به یتولمه قدیس، بیستمان که خه لکانیک هه لگه پانه وه که پیغه مبه عليه السلام ئه م بابه ته ی باسکرد بو یان، به درو یان زانی و سهریان سوپما، وتیان تو باسی ریگای دوومانگ ده که ی که له ته نها شه ویکدا برپوته؟، ته به ری قسه کانی به وه کو تایه ده هیئی له ته ئویلی ئه م ئایه ته دا: (وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ)، ده لی: تا قیکردنه وهی ئه وانه ی که هه لگه پانه وه له ئیسلام به بیستنی ئه م خه وه که پیغه مبه عليه السلام بینوییه تی، بو موشریکه کانی مه ککهش زیاد بوونی که لله ره قی و سه رلیش نیواویان به بیستنی ئه م مه سه له یه، هه موو ئه مانهش هه والی ته نها که سن (آحاد) له رووداویکی گرنگ و ترسناکی وه کو ئه م مه سه له یه که ده بوایه خه لکانیکی زور بیگه پنه وه.

¹. تفسیر القرآن العظیم، ابن کثیر القرشی الدمشقی، ۲۸/۵، وتوشیه ته ئیسناده که ی صه حیحه.

رووداوی دووه م: باسی ئه وانه ی که دوا ی کۆچکردن بۆ

حه به شه هه لگه رانه وه

• عوبه یدوللای کورپی جه حش (أبو جحش):

له سیره ی ئیبنو هی شامدا هاتوه: (ئیبنو ئیسحاق وتویه تی: .. به لام عوبه یدوللای کورپی جه حش، مایه وه تا مسولمان بوو، دوا یی کۆچی کرد بۆ حه به شه، خیزانه که شی که ئوم حه بیبه ی کچی ئه بوو سوفیان بوو له گه لیدا بوو مسولمان بوو، به لام کاتیک گه یشته حه به شه، له وی بوو به نه صرانی و هر له سه ری مایه وه تا تیاچوو، وتی: کاتیک عوبه یدوللا به لای هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ دا تیده په ری که له حه به شه بوون ده یووت: ئیمه چاومان کرایه وه و ئیوه هیشتا هر خه ریکی چاوتروکاندن).

ئه وانه ی ده رباره ی ژیان و مردنی هاوه لان شتیان نووسیوه، هه والی هه لگه رانه وه ی عوبه یدوللایان له حه به شه داوه دوا ی ئه وه ی که مسولمان بووبوو⁽¹⁾.

¹. هه موو میژوونوسان کۆکن له سه ر هه لگه رانه وه ی ئه م کاربایه و هیچ کامیان له ناو هاوه لاندنا باسیان نه کردوه، به لکو له باسی ژیاننامه ی ژنه که لیدا که ئوم حه بیبه سووه باسی ئه میشیان کردوه، به لام ئه وه ی که مایه ی سه رسورمانه ئه وه یه ئه م کاربایه یه کتیک سووه له و چوار که سه ی که له جاهیلیدا بته ره سستیان ره تکرده ژته وه، له وانه بووه که به دوا ی دینی هه قدا گه راون، که دینی ئیبراهیم (علیه السلام) بووه، له سه وه ئیبنو هی شام ده لئ: قورده یش ره ژتیک کۆبوونه وه له لای یه کتیک له بته کانیان که به گه وره بیان ده زانی و له سالدا ره ژتیکیان ته رخان کردبوو بۆ و وه کو جه ژنیان لیکرده بوو، حه یوانیان بۆ سه رده بیری و له لای ده مانه وه، چوار که س له وان جیا بوونه وه و وتیان بزانت که هۆزه که مان له سه ر هیچ نایینتیک نین و ئه وه ی که ده یکه ن هیچ نییه، به لام با ئه مه شاراره بیت له نیوانماندا، ئه وانیش و ده رقه ی کورپی نه رفهل و عوبه یدوللا و عوسمانی کورپی حوه بیریس و زه یدی کورپی عه مری کورپی نه رفهل بوون، وتیان به ردتیک چیه به ده وریدا بسوو پئینه وه و بیبه رستین که نه ده بینت و نه ده بیستت و هیچ زیان قازانجی به ده ست نییه، به راستی هۆزه که مان نایینی بایره ئیبراهیمیان له بیر کردوه و ره یشته هه ریبه که بیان له شویتنیک چورنه سه ر نایینی ئیبراهیم که حه نیفی بوو.

• سه‌کرانی کوپی عومەر

به‌لازهری له ئەنسابی ئەشرفدا دەلی: (سه‌کرانی کوپی عومەر، چوو بۆ حه‌به‌شه له دووهم جاردا، ژنه‌کەشی که سه‌وده‌ی کچی زهمعه بوو له‌گه‌لیدا بوو، ده‌لین هه‌ردوو جاره‌که کۆچی کردوو بۆ حه‌به‌شه، دوایی گه‌راوه‌ته‌وه بۆ مه‌ککه و پيش کۆچی مه‌دینه مردوو، پيغه‌مبەر ﷺ به‌ خاکی سپاردوو، دوایی ئاگاداریی منال و ژنه‌که‌ی بۆ کردوو، هه‌ندیکیش ده‌لین له حه‌به‌شه مردوو به‌ مسولمانی، هه‌ندیکیش ده‌لین هاتۆته‌وه بۆ مه‌ککه و دوایی چۆته‌وه بۆ حه‌به‌شه و له‌وی به‌ هه‌لگه‌راوه‌یی یان به‌ نه‌صرانیتی مردوو).

رووداوی سییه‌م: هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی نووسه‌ری وه‌حی

• نووسه‌ری به‌نو نه‌ججار

بوخاری له ئەسه‌وه ده‌گيریته‌وه و ده‌لی: (بیاویک نه‌صرانی بوو مسولمان بوو سوپه‌تی ئەلبه‌قه‌ره و ئالی عیمرانی خویند، وه‌حی ده‌نووسی‌وه بۆ پيغه‌مبەر ﷺ، دوایی بووه‌وه به‌ نه‌صرانی، ده‌یوت موحه‌مه‌د هیچ نازانی ته‌نها ئەوه نه‌بی که من بۆم نووسی‌وه، دوایی مرد و به‌ خاکیان سپارد، به‌لام زه‌وی فرییدایه‌وه ده‌ره‌وه، وتیان ئەمه‌ کاری موحه‌مه‌د و هاو‌پیکانیه‌تی، ده‌ریان هیناوه‌ته‌وه و فرییدان داوه، هاتن چالیکێ قوولتریان بۆ هه‌لکه‌ند، خستیانه‌ ناوی به‌ هه‌مانشی‌وه زه‌وی فرییدایه‌وه، وتیان هه‌مدیسان موحه‌مه‌د و هاو‌پیکانی ده‌ریان هینایه‌وه چونکه‌ رایکردوو له‌ ده‌ستیان، بۆیه‌ تا توانیان چالیکێ قوولتریان هه‌لکه‌ند، خستیانه‌ ناوی به‌لام هه‌ر زه‌وی له‌ خۆی نه‌گرت و فرییدایه‌وه، بۆیه‌ زانیان که ئەمه‌ کاری ئەوان نییه‌ و وازیان لیه‌ینا و ته‌رمه‌که‌یان فرییدا) (بوخاری ریوايه‌تی کردوو له‌ به‌شی نیشانه‌کانی

پیغهمبهرایه‌تیدا)، به‌لام موسلیم ئەمە‌ی لێ‌زیاد کردووه و ده‌لێ: (پیاویک له ئیمه به‌نو نه‌جبار هه‌بوو ئەلبه‌قه‌ره و ئالی عیمرانی خویندبوو بۆ پیغهمبهری خوای ﷺ ده‌نووسی، به‌لام پۆژیک رایکرد و چووه ناو ئەه‌لی کیتابه‌وه، ئەوانیش به‌رزیان کرده‌وه لای خویان چونکه کاتی خۆی لای پیغهمبهر ﷺ وه‌حی نووسیوو، زۆر پێوه سه‌رسام بوون، به‌لام خوای گه‌وره زۆری پێنه‌چوو له ناوی برد...).

• عه‌بدوللای کورپی سه‌عدی کورپی سه‌رحی قورپه‌شی عامری

ئه‌بوداود له ئیبنو عه‌بباسه‌وه ده‌گێرێته‌وه و ده‌لێ: (عه‌بدوللای کورپی سه‌رح وه‌حی ده‌نووسیوه، شه‌یتان چووه بن کلێشه‌یه‌وه و له‌باری برد و په‌یوه‌ندی کرد به‌ کافره‌کانه‌وه، پیغهمبهر ﷺ فه‌رمانیدا که پۆژی فه‌تحی مه‌ککه بکوژێ، به‌لام عوسمانی کورپی عه‌ففان داوای په‌نادانی بۆ کردو ئەویش په‌نایدا).

به‌لازه‌ری ده‌لێ: (به‌لام عه‌بدوللای کورپی سه‌عدی کورپی ئەبو سه‌رح، ئەوا مسولمان بوو وه‌حی ده‌نووسیوه له‌به‌ر ده‌ستی پیغهمبهر ﷺ دا، که پێی ده‌فه‌رموو بنووسه (الکافرین) ده‌ینووسی (الظالمین)، که ده‌یفه‌رموو بنووسه (عزیز حکیم) ده‌ینووسی (علیم حکیم) و شتی له‌و جو‌ره، دوایی ده‌یوت ئەوه‌تا منیش وه‌کو موحه‌ممهد ده‌نووسم و چی بۆ ئەو دیته‌ خواره‌وه بۆ منیش دیت، خوای گه‌وره ئەم ئایه‌ته‌ی نارده‌ خواره‌وه: (وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ) (الأنعام: ۹۳)، بۆیه رایکرد بۆ مه‌ککه به‌ هه‌لگه‌راوه‌یی، پیغهمبهر ﷺ فه‌رمانی کوشتنی ده‌رکرد، ئەم که‌سه‌ برائ شیری عوسمانی کورپی عه‌ففان بوو، داوایه‌کی زۆری له‌ پیغهمبهر ﷺ کرد تا لێی خۆش بوو)، ئەم هه‌واله‌

هه‌رچه‌نده جیاوازه له‌وهی که باو بووه، چونکه خویندنه‌وه و نووسینه‌وهی تیکه‌ل کردووہ بۆ ئایه‌ته‌کان، له‌وانه‌یه هه‌ر مه‌به‌ستی نووسینه‌وه بی‌ت، به‌لام ئایا ئه‌وهی که ده‌ینووسیه‌وه ده‌یخسته به‌رچاوی هیچ که‌سیک؟ یان که‌س هه‌ستی پیکردووہ تا خۆی رای نه‌گه‌یاندووہ؟ به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌م هه‌واله ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نئێ که هه‌لگه‌رانه‌وه سزای دنیا‌یی نییه، ئه‌گه‌رنا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ تکای عوسمانی قبول نه‌ده‌کرد، هه‌ر ئه‌وه‌شی به‌و ده‌وت که به ئوسامه‌ی وت ده‌رباره‌ی ئه‌و ئافره‌ته مه‌خزومیه‌ی دزی کردبوو هاتبوو شه‌فاعه‌تی بۆ بکات، (ئایا تکا بۆ که‌سیک ده‌که‌ی له سنووریک له سنووره‌کانی خوادا).

پووداوی چواره‌م: ئه‌وانه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ خوینی چه‌لال

کردبوون به‌ هۆی ئازاردان یان تاوانیان له‌ پال

هه‌لگه‌رانه‌وه‌که‌ یاندا

کاتی که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌تی مه‌که‌کی کرد له‌ سالی هه‌شتی کۆچیدا، به‌ ئه‌میره‌کانی سوپای راگه‌یاندبوو که که‌س نه‌کوژن مه‌گه‌ر یه‌کیک شه‌ریان له‌گه‌لدا بکات، ده‌یویست مه‌که‌که به‌ ناشتی فه‌تخ بکریت، به‌لام کۆمه‌له‌ که‌سیکی دیاری کرد و ناوی بردن که ئه‌گه‌ر له ژێر په‌رده‌ی که‌عه‌شدا بن ده‌بێ بکوژین، ئه‌وانه‌ش شه‌ش پیاو و چوار ژن بوون: عیکریمه‌ی کورپی ئه‌بو جه‌هل، هوباری کورپی ئه‌سوده، عه‌بدوللای کورپی سه‌عدی کورپی ئه‌بو سه‌رح، میقیسی کورپی سه‌بابه، حوه‌یریسی کورپی نوقه‌یز، عه‌بدوللای کورپی هیلال، هیندی کچی عوتبه، ساره‌ی که‌نیزه‌کی عه‌مری کورپی هیشام، هه‌ردوو

سه ما که ره که ی عه بدوللای کوری خه ته ل که فهرتنا و قوره بیه بوون، چونکه پۆلی خراپیان هه بوو له هاندانی موشریکه کان بۆ کوشتاری مسولمانان و پئیرگی له دینی خوا، ئه وانه ی تاوانه که یان له پال هه لگه پانه وه دا بوو ئه مانه بوون:

• میقیسی کوری سه بابیه ی له یسی

بۆیه فه رمانیدا بوو به کوشتنی ئه م که سه، چونکه که سیکی ئه نصاریی کوشتبوو که بکوژی برایه کی بوو به هه له، دوا یی چوو بووه وه ناو قوره یش به موشریکی، ئه مه قسه ی ئیبنو هیشامه .

به لازه ریش ده لئ: به لام میقیسی کوری سه بابیه ی کینانی، ئه وا برا که ی که هاشمی کوری سه بابیه بوو، مسولمان بوو پیاویکی ئه نصاری به هه له کوشتی، وایده زانی موشریکه، میقیس هات بۆلای پیغه مبه ر ﷺ و ئه ویش خوینی بۆ سه ند له پیاوه ئه نصاریه که، وه ریگرت و پۆیششت مسولمان بوو، به لام دوا یی ده سترپۆی کرده سه ر بکوژه که و کوشتی وه و راپیکرد به هه لگه پاره یی، پیغه مبه ریش ﷺ فه رمانیدا که هه رکه سیک پیی گه یشت بیکوژی، چونکه بکوژ بوو و هه لگه پانه وه که ی تاوانی دووه م بوو، به لام سزای کوشتنه که ی له بری کوشتنه که ی بوو.

• عه بدوللای کوری خه ته ل

ئیبنو ئیسه اق ده لئ: عه بدوللا پیاویک بوو له به نو ته یمی کوری غالب، بۆیه فه رمان درا به کوشتنی چونکه مسولمان بوو، پیغه مبه ر ﷺ نارد بووی بۆ کۆکردنه وه ی خیر، پیاویکیشی له گه لدا نارد بوو له ئه نصار، خزمه تکار یکی هه بوو خزمه تی ده کرد، ئه ویش مسولمان بوو، له شوینیک لایاندا و به خزمه تکاره که ی وت که بزنیک سه ربهر پیت و خواردن حازر بکات، خه وت و کاتیک

ههستا بىنى خزمه تكاره كهى هيچى حازر نه كردووه، دهستدرېڅى كرده سهرى و كوشتى، دوايى هه لگه پرايه وه و بوو به موشرىك، ئه مهش بكوژ بووه و هه لگه پرايه وه كهى تاوانى سهربار بووه و شه پى كردووه له گه ل پيغه مبه ر ﷺ و خه لكيشى هانداوه.

به لازه ريش ده لئى: مسولمان بوو كوچى كرد بو مه دينه، پيغه مبه رى خوا ﷺ ناردى له گه ل پياويكى خوزاعه دا بوو كو كردنه وهى خيرو سه ده قه، ئه و ريش پياوه كهى كوشت، ئه و پياوه خزمه تى ده كرد و خواردنى بوو ئاماده ده كرد، روژنك هات و هيچى ئاماده نه كرد بوو، ئه و ريش رقى ههستا و كوشتى، دوايى وتى موحه ممه د له برى ئه و پياوه ده مكوژن ته وه، بويه هه لگه پرايه وه و چيشى كو كرد بوو له گه ل خويدا بردى بوو مه ككه، له و ريش به خه لكه كهى وت هيچ ئاينى كم نه ديوه له ئاينى ئيوه باشت، ئه و پياوه دوو ئافره تى سه ما كه رى هه بوو كه گورانبيان ده ووت به جنيودان به پيغه مبه ر ﷺ، موشرىكه كانيش ده چوون بولاي و ئاره قيان ده خوارده وه، پيغه مبه ريش ﷺ روژى فه تى مه ككه فه رمووى ئه وهى بىنى با بيكوژن ئه گه ر ده ستيشى به په ردهى كه عه به وه بيت، ئه بو به رزهى ئه سله مى كوشتى....

رووداوى پينجهم: چهند كه سيكى هوزى عوكه ل

بوخارى له سه حيه كه يدا ده لئى: (قوته بيهى كورى سه عيد له ئه بو بيشروه ئه و ريش له ئه بو قه لابه وه ده گيرن ته وه و ده لئى: روژنك عومه رى كورى عه بدولعه ريز بانگى خه لكى كرد بو ديوانه كهى خووى و پيى وتن: چى ده لئىن ده ربارهى قه سامه؟ (قه سامه ئه و سوينده يه كه خاوه ن كه سيكى كوژراو ده يخوات بوو سه لماندنى تاوانى بكوژه كه)، ئه وانيش وتيان قه سامه

تۆلە سەندەنەو دەھىننېتە كايەو، خەلىفەكان ھەموويان تۆلەيان لە بكوژانى كەسى بېتتاوان سەندووه بە ھۆى قەسامەو، ئەوئىش پرووى كرده من و وتى: ئەبو قەلابە تۆ دەلئى چى؟ ھەستە سەرپى، منىش وتم ئەى پېشەوای برواداران، ئىستا لای تۆ سەرۆكانى سوپا و پياوماقولانى عەرەب كۆبوونەتەو، ئەگەر پەنجا كەس لەوان شاھىدى بەن كە لە دىمەشق پياوئىكى ژندار زىناى كردووه، بەلام ئەوان نەيان بىنيو، ئايا تۆ ئەو پياوہ رەجم دەكەى؟ وتى: نەخىر، وتم: ئەى ئەگەر پەنجا كەسيان بلئىن پياوئىك لە حىمص دزى كردووه و بەلام نەيان بىنيوہ دەستى دەبرى؟ وتى: نەخىر، وتم: دە سوئىد بە خوا پېغەمبەرى خواﷺ كەسى نەكوشتووه تەنھا لە بەر سى شت نەبى، پياوئىك كەسىكى بە تاوان كوشتبى، واتە كوشتنى ئەنقەست، كوژراوہتەو، ياخود پياوئىك زىناى كردبى دواى ژنھىنان، ياخود پياوئىك دژايەتى خوا و پېغەمبەرى خواى ﷺ كردبى و لە ئىسلام ھەلگەراپتەو، خەلكەكە وتيان ئەى ئەوہ نىيە ئەنەس فەرموودەھىكى گىراوہتەو كە گوايە پېغەمبەرﷺ لە دزىدا دەستى برپوہ و چاوى دەرھىناوہ و لەبەر تىشكى خۆر بە جىيى ھىشتون، وتم: بامن فەرموودەكەى ئەنەستان بۆ بگىرپمەو، چەند كەسىك لە ھۆزى عوكەل و ابزانم ھەشت بوون ھاتن بۆلای پېغەمبەرﷺ و بەيەتيان لەسەر ئىسلام پىدا، بەلام نەيانتوانى لەگەل كەش و ھەواى مەدىنەدا بگونجىن بۆيە چوون بۆلای پېغەمبەرﷺ و شەكوای ھالى خۆيانيان كرد، ئەوئىش پىي فەرموون ئەى لەگەل شوانەكەماندا نارۆنە دەرەوہى شار و لەوئى لە بەروبوومى حوشترەكانىش بخۆن و لەوئىش بىننەو، ئەوانىش قبوليان كرد، پۆشىتن لەوئى شوانەكەيان كوشت و سامانەكەشيان برد، پېغەمبەرئىشﷺ كە ئەمەى بىست، كۆمەلئىكى نارد بە دواياندا و گرتيانن و ھىنايانن، ئەوئىش دەست و قاچى برىن

و چاوی دهرهینان و له‌بەر تیشکی خۆر وازی لیهینان تا گیانیان دەرچوو، وتم: جا چی شتیک له‌وه خراپتره که ئەوان کردووینا له ئیسلام هه‌لگه‌پاونه‌ته‌وه و خه‌لکیان به‌ناهق کوشتوو و دزیشیان کردوو، عه‌نبه‌سه‌ی کورپی سه‌عید وتی: سویند به‌خوا پڕۆژیکی له‌و جۆره‌م نه‌بیستوو، وتم: یانی تۆ قسه‌که‌ی من ڕه‌ت ده‌که‌یته‌وه؟ وتی: نه‌خیر، به‌لام فه‌رمووده‌که‌ت وه‌کو خۆی گێرپه‌یه‌وه، سویند به‌خوا تا ئەم پیاوه‌ بمینێ له‌ ناو ئەم سوپایه‌دا به‌خیر و به‌ره‌که‌ت ده‌بێ...).

ئەم فه‌رمووده‌یه‌ فه‌رمووده‌ی تاکه‌که‌سه (آحاد) و له‌ سه‌رده‌میکدا بووه‌ که له‌ ناو عه‌ره‌بدا که ده‌بی زۆر توند و ورد بین له‌ وه‌رگرتنی وه‌ها ڕیوايه‌تیکدا، تیايدا شیوینرانی تیايه‌ که پینغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌هی لیکردوو، پینغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نێردراوه‌ بۆ ڕه‌حمه‌ت بۆ مرقایه‌تی و ئاسانکار و لابه‌ری کۆت و به‌ند، هه‌رگیز سزایه‌کی نه‌داوه‌ به‌ قه‌ده‌ر تاوانه‌که‌ با تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ش بووبی، چونکه‌ نه‌هی لیکردوو، به‌لام ئەگه‌ر یه‌کێک بلێ دوا‌ی ئەم ڕووداوه‌ نه‌هی کردوو، هه‌ر وه‌لامی پرسیاره‌کان ناداته‌وه‌، بۆیه‌ ئەم فه‌رمووده‌یه‌ یه‌کێکه‌ له‌و فه‌رموودانه‌ی که ده‌بی لیکۆلینه‌وه‌ی ورد له‌سه‌ر سه‌نه‌د و مه‌تنه‌که‌شی بکریت، هه‌ر خواش زانایه‌.

ئوه‌ی دهرباره‌ی مه‌رجه‌کانی سولحی حوده‌یبیه‌ هاتوو

له‌ ده‌قی مه‌رجه‌کانی سولحی حوده‌یبیه‌دا هاتوو که پینغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ کۆتایی سالی شه‌شه‌می کۆچیدا له‌گه‌ڵ قورپه‌یشدا مۆری کرد، به‌م شیوه‌یه‌ (ئهمه‌یه‌ که موحه‌مه‌دی کورپی عه‌بدو‌للا سولحی له‌سه‌ر کرد له‌گه‌ڵ سوه‌یلی کورپی عه‌مر، ڕیککه‌وتن له‌سه‌ر ئوه‌ی شه‌ر له‌سه‌ر خه‌لکی هه‌لگیرێ تا ماوه‌ی

دە سال، خەلکی تیايدا دلتیا بن، ھەرودھا واز لەیەکتەری بەینن، پیکەوتن لەسەر ئەووی کە ھەرکەسیک لە قورەیش ھات بۆلای موحمەد بەبێ پرسى گەرەکەى بیگێریتەوہ بۆیان، ئەوہشى لەگەڵ مەحمەد بێت و بێتە ناو قورەیشەوہ نەبیگێریتەوہ بۆی، ھەرودھا لە نیوانماندا شوورەیی ھەبیت، شمشیر لە یەکتەری ھەلنەکیشین و خیانت لەیەکتەری نەکەین، ھەرکەسیک ویستی پەیمان و بەلیننامە لەگەڵ موحمەددا مۆر بکات بیکات، ھەرکەسیکیش ویستی بچیتە پەیمانەوہ لەگەڵ قورەیشدا و بەلیننامە مۆر بکات لەگەڵیاندا با بیکات)، ئیبنو سەعد لە (الطبقات الکبری)دا ئەمەشى زیاد کردوہ: (موحمەد ئەمسال دەگەریتەوہ لەگەڵ ھاوہلانیدا و سالیکی تر دیتەوہ و تا سێ سال دەتوانی بمینیتەوہ، نابێ کەس لە چەکی سەفەر زیاتری پبیت، شمشیریش لە کالاندا بیت).

ئەووی تیبینی دەکریت لەم دەقەدا ئەوہیە کە لە نیوان مەرچەکاندا بەندیک ھەیە دەلی: (ئەووی لە قورەیشیەکان بەبێ رەزامەندی گەرەکەى ھات بۆلای موحمەد دەبێ بیگێریتەوہ، ئەو کەسەشى لەلای موحمەدەوہ ھات بۆلای قورەیشیەکان نایگێریتەوہ بۆی)، ھیشتا مەرەکەبى سولحەکە وشک نەبوو بووہوہ کە ئەبو جەندەلی کورپی سوھەیلی کورپی عمر بە مسولمانی ھات بۆلای پیغمبەر ﷺ، بە دزیەوہ لە مەککە ھەلھاتبوو بۆ گرۆی مسولمانان، بەلام پیغمبەر ﷺ پۆزشی ھینایەوہ لەوہی کە قبولی بکات بمینیتەوہ، پیشی وت: (ئەى ئەبو جەندەل ئارام بگرە و پاداشت لە خوا داوا بکە، دلتیا بە خوا بۆتۆ و بۆئەو بیدەسەلاتانەى وەکو تۆ دەرگایەک دەکاتەوہ و پزگارتان دەکات، ئیمە لە نیوان خۆمان و ئەواندا پەیماننامە یەکمان مۆر کردوہ، پەیمانی خوامان پیداون ئەوانیش ھەرودھا، بۆیە ستەم و غەدریان لیتاکەین)،

ئەم ھەلۆیستە لە لایەن پیغەمبەرەوہ ﷺ پیاوێدە کردنیکی واقیعیە بۆ راددەدی
 پا بە ندبوونی مسوڵمانان بە ناوەرۆکی بەندی یە کەم لە مەر جەکان، ئە گەر چی
 لە سەر حیسابی کۆمەلێک بێت کە تازە برۆیان بە خوا و پیغەمبەرە کە ی ﷺ
 ھیناوە و ویستوویانە پە یوہندی بە مسوڵمانانەوہ بکەن، پیغەمبەر ﷺ
 ناراستە و خۆ ھۆشیاریی دابوو بە وانە ی کە وە کو ئە بو جەندەل بوون کە کۆچ
 بکەن بۆ غەیری مەدینە، ھەر وە کو ئە بو بە صیر عوتبە ی کوری ئوسەید کردی،
 کە جیگایەکی پەیدا کردو لە (عە یص) لە لای مەر وەوہ لە سەر پێگای کە نار
 دەریا، ئە وانە شی کە تازە مسوڵمان بوویوون و بە ژێردەستەکان ناسرابوون،
 پە یوہندیان پێوہ دە کرد و لە مە ککە دوور دە کە و تنەوہ و دە چوون بۆ لای ئەو
 تا وای لێھات نزیکە ی حە فتا پیاو لە وێ کۆبوونەوہ، بە لام ئەوہ ی کە گرنگە
 لێرە دا بە شی دووہ می بە ندە کە یە و ئەوہ شمان مە بە ستە، وا دە بینری کە
 پیغەمبەر ﷺ ناراستە و خۆ رازی بووی بە واز ھینان لە وانە ی لە دین
 ھەل دە گەر پێنەوہ و دە یانە وێ پە یوہندی بە لە شکر ی موشریکە کانەوہ بکەن،
 بە بێ ئەوہ ی شوینیان بکەون یا خود داوایان بکەنەوہ، ئە مەش کیشە بۆ ئەو
 کە سانە دروست دە کات کە پێیان وایە دە بێ ھەلگە پراوہ بکوژری، چونکە تەنھا
 رازیبوونی پیغەمبەر ﷺ بەوہ ی کە ئە وانە ی ھەل دە گەر پێنەوہ تە سلیمی قورەیش
 بکات بە بێ ئە نجامدانی سزای ھەلگە پانەوہ لە سەری، ئەوا جیبە جیکردنی
 حوکمی ک پشنگوی دە خریت کە وا دە زانریت حوکمی شەرعییە،
 پیغەمبەر ﷺ زۆر دوورە لەوہ ی کە رازی ببیت بە شتی ک سنووری
 حوکمەکانی خوای پەر وەردگار بە زینیت، ئەوہ ی کە زیاتر ئەو بارە بە ھیز
 دە کات ئەوہ یە کە ئەم سولحە وە کو پەیماننامە یەکی سیاسی شی لێھات کە
 ماوہ کە ی بۆ دە سال دە یخوارد، ھیچ کە سیکی ش لە مسوڵمانان ناتوانی کە بلی

پیغمبر ﷺ بۆ به دهستهینانی دهسکهوتی سیاسی و دهعهوی سازشی له سهه سنورهکانی خوای گهوره کردوه.

لهوانهیه که سیک بلی پیغمبر ﷺ مه بهستی ئه وه نه بووه، به لگو مه بهستی ئه وه که سانه بووه که هه لدین و به هه لگه پاره یی راده که ن به نهینی بۆ لای له شکری قوره یش، ئه وانه پیغمبر ﷺ هه قی نه بی به سه ریانه وه، ئه مه ش راپه کی جوانه، به لام به و مه رجه ی ده قه که پشتراستی بکاته وه، به لام وانییه، ده قه که ده لی: (هه رکه سیک هات بۆ لای قوره یش له وانه ی له لای موحه ممه دن نایگی پنه وه)، به لام چۆنیه تی هاتنه که ی دیاری نه کردوه، له وانه یه که سیک به ئاشکرا و ئازادانه په یوه ندی به قوره یشه وه بکات، هه روه کو که سیکیش ده گریته وه که به دزیه وه و به راکردن بچیت، هه رچۆنیک بیت ئه و ﷺ ئه گه ر بیویستایه ریگر بیت له که سیک که به وئ له ئیسلام ده رچیت و بچیت بۆ لای کافره کان، ئه و ئه وه له شهینه ره وه ی په یماننامه که ده بوو.

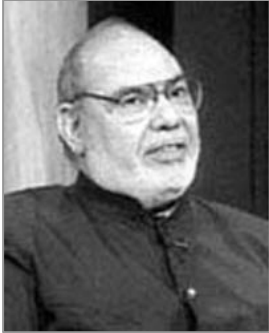
هه ندیک ده لین گوایه میژووی هه ددی هه لگه پاره وه ده گه ریته وه بۆ دوای سولحی حوده بییه، ئه مه ش قسه یه که ده دریته وه به سه روچاویدا، چونکه هه یچ به لگه یه کی میژووی نییه کاتی چه سپاندنی ئه م سزایه دیاری بکات، له وانه یه وه لامی ئه م مه سه له یه له ئاشکرا کردنی حوکمی شه ریعه تدا ده ست که وئ ده رباره ی ئه وانه ی له ئیسلام هه لده گه ریته وه له دواییدا پشت به خوا بۆ خوینهر پوون ده بیته وه.

نایا پیغمبری خواجه ﷺ هه لگه پاره یه کی کوشتووه؟

ئه وه ی جیگیره و دیاره پیغمبری خواجه ﷺ هه یچ که سیک هه لگه پاره ی نه کوشتووه به دریزی ژیا نی پیروزی، شافیعی ده لی: (پیغمبری خواجه ﷺ

وازی له هیچ هه‌دیکی شه‌ری نه‌هیناوه به سه‌ر خه‌لکيه‌وه له کاتی خۆیدا، به‌لکو باشترین که‌سیک بووه که به ئە‌نجامدانی هه‌دده شه‌رعییه‌کان هه‌ستاوه، ته‌نانه‌ت به‌و ئا‌فره‌ته‌ی که دزی کردبوو، وت: (ئه‌وانه‌ی پێش ئیوه بۆیه تیا‌چوون که ئە‌گه‌ر که‌سیکی خانه‌دان دزی بک‌ردایه تیا‌ياندا وازیان لێ‌ده‌هینا، ئە‌گه‌ر بێ‌ده‌سه‌لاتیکیش بوایه سزایان ده‌دا)، شافیعی ده‌لی: (هه‌ندی‌ک که‌س ئی‌مانیان هینا، دوایی هه‌لگه‌رانه‌وه، ئینجا خۆیان وا پيشاندا که ئی‌ماندارن پینغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌یکوشتن)، به‌یه‌قی ده‌لی: (ئه‌مه‌مان پیاوی‌ه‌ت کرد ده‌رباره‌ی عه‌بوللای کوری ئە‌بو سه‌رح کاتی‌ک شه‌یتان فریویداو چووه ناو کافرا‌نه‌وه، دوایی گه‌رایه‌وه بۆ ئی‌سلام، ده‌رباره‌ی پیاوی‌کی تریش له ئە‌نصار، ئی‌بنو ته‌لاعیش ده‌لی: (له هیچ کام له دانراوه ناوداره‌کاندا نه‌هاتوو هه‌ که پینغه‌مبه‌ر ﷺ که‌سیکی هه‌لگه‌راوه یان زیندی‌قی کوشتبێ)، ئە‌مه‌ عینی له شه‌رحی بوخاریدا ئە‌مه‌ی باس‌کردوو ه.

دکتۆر تەها جابر ئەلەلوانی

* سالی ۱۳۵۴ ک - ۱۹۳۵ ز له عیراق له دایک

بووه.

* خویندنی سه ره تایی و ئامادهیی له عیراق

تهواو کردووه، سالی ۱۳۷۸ ک - ۱۹۵۹ ز بپروانامه ی

بالای له کۆلیژی شه ریه و یاسا له زانکۆی ئەزهه ر

وه رگرتووه.

* سالی ۱۳۸۸ ک - ۱۹۶۸ ز بپروانامه ی ماسته ری له کۆلیژی شه ریه و

یاسا له زانکۆی ئەزهه ر وه رگرتووه.

* سالی ۱۳۹۲ ک - ۱۹۷۳ ز بپروانامه ی دکتۆرای له (أصول الفقه) دا له

زانکۆی ئەزهه ر وه رگرتووه.

* سالی ۱۹۷۵ - ۱۹۸۵ وه کو پروفیسۆری (فقه) و ئصوله کانی له زانکۆی

(ئیمام موحه ممه د بن سعود) ی ئیسلامی له (ریان) کاری کردووه.

* سالی ۱۹۸۱ به شداریی له دامه زانندنی په یمانگه ی جیهانیی فیکری

ئیسلامییدا کردووه له ویلایه ته یه کگرتووه کانی ئەمریکا.

* سه رۆکی په یمانگه و ئەندامی ئەنجومه نی ئەمینداره کانی بووه.

* ئەندامی ئەنجومه نی دامه زانندنی رابیته ی جیهانی ئیسلامیه له مه ککه ی

پیروۆز.

* ئەندامی دهسته ی فیهقی ئیسلامی نێوده ولتییه له (جهده).

* سه رۆکی ئەنجومه نی فیهقی ئەمریکای باکوور بووه.

* لیکۆلینه وهی له کتیبی (المحصل فی علم أصول الفقه) ی ئیمام
فه خره ددینی رازی کردوو که شهش بهرگه .

* چه ندین کتیب و تووژینه وهی تری له بواره کانی (فقه) و (أصول الفقه) دا
به زمانه کانی عه ره بی و ئینگلیزی هه یه ، له وانه ش:

– الاجتهاد والتقليد في الاسلام .

– أدب الاختلاف في الاسلام .

– أصول الفقه الاسلامي: منهج بحث ومعرفة .

– الازمة الفكرية المعاصرة: تشخيص ومقترحات علاج .

– Outline of a Cultural Strategy –

– The Quran and the Sunnah: Time- Space Factor –

په یمانگای جیهانی فیکری ئیسلامی

په یمانگای جیهانی فیکری ئیسلامی، دامه زراوه یه کی فیکری ئیسلامی
فه ره نگی سهر به خویه، له سه ره تای سه ده ی پازده ه می کۆچی (۱۶۰۱ ک -
۱۹۸۱ ز) له ویلایه ته یه کگرتوو ه کانی ئه مه ریکا دامه زراوه، تا کار بو ئه م
خالانه ی خواره وه بکات:

- فه راهه مه ینانی تیروانی گشتگیرانه ی ئیسلام، له پیناو ته ئصیلکردنی
مه سه له هه مه کییه کانی ئیسلام و روونکردنه وه یان، هه روه ها له پیناو
پیکه وه گریدانی به ش و لقه کان به هه مه کییه کان (الکلیات) و مه به ست و
ئامانجه گشتیه کانی ئیسلامه وه.

- گێرانه وه ی ناسنامه ی فیکری و رۆشنیری و ژیا ری بو ئومه ی
ئیسلامی، ئه ویش له میانه ی چه ند هه ول و کۆششیکه به ئیسلامکردنی
زانسته مرؤفایه تی و کۆمه لایه تییه کان و چاره سه رکردنی مه سه له کانی فیکری
ئیسلامی.

- چاکسازی له پرۆگرامه کانی فیکری ئیسلامی هاوچه رخدا، بو ئه وه ی
ئومه ی ئیسلامی توانای دووباره گه راندنه وه ی شیوه ژیا نه ئیسلامیه که ی
خۆی و هه روه ها رۆلی خۆی له ئاراسته کردنی کاروانی ژیا ری مرؤفایه تی و
به رچا ورپۆشنکردنی و گریدانی به به ها و ئامانجه کانی ئیسلامه وه هه بیته.

بو به ده سه ته ینانی ئامانجه کانی، په یمانگا چه ند هۆکاریک ده گرێته بهر،
له وانه ش:

- به ستنی کۆنگره و سیمیناری زانستی و فیکری.

- ھاوکاریکردنی ھەول و کۆششی زانا و توێژەرەوھەکانی زانکۆ و بنکەکانی توێژینەوھە زانستی و، بلۆکردنەوھە بەرھەمە زانستیە نایابەکان.
- ئاراستەکردنی توێژینەوھە زانستی و ئەکادیمیەکان لە پینا و خزمەتکردن بە فیکر و مەعریفەدا.

ھەرۆھا پەیمانگا چەند نووسینگە و لقیکی لە پایتەختی وڵاتە عەرەبی و ئیسلامییەکان و وڵاتانی تریش ھەیە، کە لە رینگەیانەوھە کار و چالاکییە جۆراوجۆرەکانی خۆی ئەنجام دەدات، ھەرۆھا چەند ریکەوتننامەیکە لە گەل ژمارەیکە زانکۆی عەرەبی و ئیسلامیی و خۆرئاوایی لە سەرانسەری جیھاندا بو ھاوکاریی زانستی ھاوبەش ھەیە.

ناوهرۆك

دەسپىك ۵

بەشى يەكەم: حەقىقەتى ھەلگەرانەو،

۷۱ ۷۱

بەشى دووھم: سوننەتى پىغەمبەر و كوشتنى ھەلگەراوہ ... ۸۷